

Tabelul de concordanță

Regulamentul nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 176 din 27 iunie 2013, CELEX: 32013R0575, așa cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (UE) 2025/1215 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 iunie 2025

1	Titlul actului Uniunii Europene, inclusiv cea mai recentă modificare, nr.CELEX			
	Regulamentul nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012, publicat în Jurnalul Oficial al Uniuni Europene L 176 din 27 iunie 2013, CELEX: 32013R0575, așa cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (UE) 2025/1215 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 iunie 2025			
2	Titlul proiectului de act normativ național			
	Proiectul Hotărârii Comitetului executiv al Băncii Naționale a Moldovei „Pentru modificarea unor acte normative ale Băncii Naționale a Moldovei” (modificarea Regulamentului cu privire la tratamentul riscului de credit al contrapărții și Instrucțiunii cu privire la prezentarea de către bănci a rapoartelor COREP în scopuri de supraveghere)			
3	Gradul general de compatibilitate – parțial compatibil			
4	Autoritatea/persoana responsabilă – Banca Națională a Moldovei			
5	Data întocmirii/actualizării – 01.12.2025			
Actul Uniunii Europene		Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6		7	8	9
Regulamentul nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012, publicat în Jurnalul Oficial al Uniuni Europene L 176 din 27 iunie 2013, CELEX: 32013R0575, așa cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (UE) 2025/1215 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 iunie 2025		Proiectul Hotărârii Comitetului executiv al Băncii Naționale a Moldovei „Pentru modificarea unor acte normative ale Băncii Naționale a Moldovei” (modificarea Regulamentului cu privire la tratamentul riscului de credit al contrapărții și Instrucțiunii cu privire la prezentarea de către bănci a rapoartelor COREP în scopuri de supraveghere)		
34. „contraparte centrală” sau „CPC” înseamnă o CPC astfel cum este definită la articolul 2 punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;		În sensul prezentului regulament se utilizează următoarele noțiuni: contraparte centrală (CPC) - o persoană juridică care se interpune între contrapărțile la contractele tranzacționate pe una sau mai multe piețe financiare, devenind astfel cumpărător pentru fiecare vânzător și vânzător pentru fiecare cumpărător;	Compatibil	Definiția a fost transpusă conform articolul 2 punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.
88. „contraparte centrală calificată” sau „CPCC” înseamnă o contraparte centrală care fie a fost autorizată în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, fie a fost		contraparte centrală calificată (CPCC) - o contraparte centrală care fie a fost autorizată de către o autoritate competentă a statului membru Uniunii Europene (UE) în care este stabilită sau într-o țară terță a UE;	Compatibil	

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
recunoscută în conformitate cu articolul 25 din regulamentul respectiv;			
91. „expunere din tranzacții” înseamnă o expunere curentă incluzând o marjă de variație datorată membrului compensator, dar încă neprimită, și orice expunere viitoare potențială a unui membru compensator sau a unui client la un CPC care rezultă din contractele și tranzacțiile enumerate la articolul 301 alineatul (1) literele (a), (b) și (c), precum și marja inițială;	<i>expunere din tranzacții</i> - o expunere curentă incluzând o marjă de variație datorată membrului compensator, dar încă neprimită, și orice expunere viitoare potențială a unui membru compensator sau a unui client la un CPC care rezultă din contractele și tranzacțiile enumerate la punctul 125, precum și marja inițială;	Compatibil	
CAPITOLUL 6 Riscul de credit al contrapărții	Regulamentul cu privire la tratamentul riscului de credit al contrapărții pentru bănci, aprobat prin HCE al BNM nr.220/2025		
Secțiunea 1 Definiții <i>Articolul 271 Determinarea valorii expunerii</i> (1) O instituție trebuie să determine valoarea expunerii instrumentelor financiare derivate enumerate în anexa II în conformitate cu prezentul capitol.	<i>Secțiunea a 2-a</i> Metode de calcul al valorii expunerii 6. Banca calculează valoarea expunerii pentru contractele menționate în anexa nr.1 la Regulamentul cu privire la tratamentul riscului de piață potrivit abordării standardizate, aprobat prin Hotărârea Comitetului executiv al Băncii Naționale a Moldovei nr. 114/2018 (în continuare – Regulamentul nr. 114/2018), pe baza uneia dintre metodele prevăzute în capitolele III-V și în conformitate cu prezentul capitol.	Compatibil	
(2) O instituție poate să determine valoarea expunerii tranzacțiilor de răscumpărare, a operațiunilor de dare sau luare de titluri sau mărfuri cu împrumut, a tranzacțiilor cu termen lung de decontare și a tranzacțiilor de creditare în marjă în conformitate cu prezentul capitol, în loc să utilizeze dispozițiile capitolului 4.	4. Banca este în drept să determine valoarea expunerii tranzacțiilor de răscumpărare, a operațiunilor de dare sau luare de titluri sau mărfuri cu împrumut, a tranzacțiilor cu termen lung de decontare și a tranzacțiilor de creditare în marjă în conformitate cu prezentul regulament, fără utilizarea dispozițiilor Regulamentului nr.112/2018.	Compatibil	

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
	5. În scopul evaluării riscului de credit al contrapărții, valoarea expunerii instrumentelor financiare derivate se determină utilizând următoarele metode de calcul: 5.1. abordarea standardizată pentru riscul de credit al contrapărții; 5.2. abordarea standardizată simplificată pentru riscul de credit al contrapărții; 5.2. metoda expunerii inițiale.		Prevedere națională întocmită pentru oferirea clarității și transparenței aferente metodelor acceptate și modul în care trebuie aplicate, evitând interpretări diferite sau ambigue.
<i>Articolul 272 Definiții</i> În sensul prezentului capitol și al titlului VI de la prezenta parte, se aplică următoarele definiții: Termeni generali 1. „risc de credit al contrapărții” (CCR) înseamnă riscul ca o contraparte la o tranzacție să intre în stare de nerambursare înainte de decontarea finală a fluxurilor de numerar aferente tranzacției; Tipuri de tranzacții 2. „tranzacții cu termen lung de decontare” înseamnă tranzacții în care o contraparte se angajează să livreze un titlu, o marfă sau o sumă în valută contra numerar, alte instrumente financiare sau mărfuri, sau invers, la o dată de decontare sau de livrare, specificată prin contract, care depășește durata standard pe piață pentru acest tip particular de tranzacție sau cinci zile lucrătoare de la data la care instituția a intrat în tranzacție, dacă această a doua durată este mai scurtă; 3. „tranzacții de creditare în marjă” înseamnă tranzacții în care o instituție acordă credit în legătură cu achiziționarea, vânzarea, deținerea sau tranzacționarea de titluri. Tranzacțiile de creditare	Capitolul I. Dispoziții generale <i>Secțiunea 1. Domeniu de aplicare și noțiuni</i> 3. În sensul prezentului regulamentului se utilizează următoarele noțiuni: <i>acord de compensare contractuală între produse diferite</i> - un acord contractual bilateral între o bancă și o contraparte, care creează o obligație juridică unică (pe baza compensării tranzacțiilor acoperite) ce acoperă toate acordurile-cadru bilaterale și toate tranzacțiile incluse în acest acord; <i>contraparte</i> - orice persoană juridică sau fizică care participă la un acord de compensare și are capacitatea de exercițiu în acest sens; <i>contraparte centrală (CPC)</i> - o persoană juridică care se interpune între contrapărțile la contractele tranzacționate pe una sau mai multe piețe financiare, devenind astfel cumpărător pentru fiecare vânzător și vânzător pentru fiecare cumpărător; <i>contraparte centrală calificată (CPCC)</i> - o contraparte centrală care fie a fost autorizată de către o autoritate competentă a statului membru Uniunii Europene (UE) în care este stabilită sau într-o țară terță a UE; <i>client</i> - o entitate a cărei relație contractuală cu un membru compensator al unei CPC îi permite să își compenseze tranzacțiile prin CPC respectivă; <i>client de nivel superior</i> - o entitate care furnizează servicii de compensare unui client de nivel inferior; <i>client de nivel inferior</i> - o entitate care accesează serviciile unei CPC prin intermediul unui client de nivel superior;	Compatibil	

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
în marjă nu includ alte împrumuturi care sunt acoperite cu garanții reale sub formă de titluri; Seturi de compensare, seturi de acoperire a riscului și termeni conecși 4. „set de compensare” înseamnă un grup de tranzacții între o instituție și o singură contraparte, care face obiectul unui acord de compensare bilaterală executoriu din punct de vedere juridic și recunoscut în conformitate cu secțiunea 7 și cu capitolul 4. Orice tranzacție care nu face obiectul unui acord de compensare bilaterală executoriu din punct de vedere juridic și recunoscut în conformitate cu secțiunea 7 trebuie tratată ca fiind ea însăși un set de compensare în sensul prezentului capitol. În cadrul metodei modelului intern prevăzută în secțiunea 6, toate seturile de compensare cu o singură contraparte pot fi tratate ca un singur set de compensare, dacă valorile de piață simulate negative ale fiecărui set de compensare sunt stabilite la 0 în estimarea expunerii așteptate (EE); 5. „poziție de risc” înseamnă o valoare de risc care este atribuită unei tranzacții, pe baza unui algoritm predeterminat, în cadrul metodei standardizate prevăzute în secțiunea 5; 6. „set de acoperire a riscului” înseamnă un grup de tranzacții din cadrul unui singur set de compensare în cazul căruia compensarea integrală sau parțială este autorizată pentru determinarea expunerii viitoare potențiale în conformitate cu metodele prevăzute în secțiunea 3 sau 4 din prezentul capitol;	<i>contract în marjă</i> - un acord sau dispozițiile unui acord, conform căruia o contraparte trebuie să furnizeze garanții reale unei a doua contrapărți, atunci când o expunere a celei de-a doua contrapărți față de prima contraparte depășește un nivel specificat; <i>contract în marjă într-un singur sens</i> - un contract în marjă conform căruia banca este obligată să furnizeze marje de variație unei contrapărți, dar nu are dreptul să primească marja de variație de la contrapartea respectivă sau viceversa; <i>contribuție nefinanțată la un fond de garantare</i> - o contribuție pe care banca care acționează ca membru compensator s-a angajat contractual să o furnizeze unei CPC după ce aceasta din urmă și-a epuizat fondul de garantare pentru a acoperi pierderile suportate ca urmare a intrării în stare de nerambursare a unuia sau a mai multora dintre membrii săi compensatori; <i>compensare între produse diferite</i> - includerea, în același set de compensare, a unor tranzacții privind categorii diferite de produse, în conformitate cu normele de compensare între produse diferite, stabilite în regulament; <i>distribuția expunerilor</i> - distribuția de probabilitate previzionată a valorilor de piață, care se obține dacă valorile de piață nete negative previzionate se stabilesc la 0; <i>distribuția valorilor de piață</i> - distribuția de probabilitate previzionată a valorilor de piață nete ale tranzacțiilor din cadrul unui set de compensare la o dată viitoare (orizont de previzionare), pe baza valorilor de piață realizate ale tranzacțiilor respective la data previzionării; <i>distribuția neutră la risc</i> - o distribuție a valorilor de piață sau a expunerilor pe o perioadă viitoare, calculată pe baza valorilor de piață implicite, precum volatilitățile implicite; <i>distribuție efectivă</i> - o distribuție a valorilor de piață sau a expunerilor pe o perioadă viitoare, calculată pe baza valorilor istorice sau realizate, precum volatilitățile calculate pe baza variațiilor înregistrate în trecut ale prețurilor sau ratelor; <i>expunere așteptată (EE)</i> - media distribuției expunerilor, la o anumită dată viitoare, înainte de data scadenței		

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
7. „contract în marjă” înseamnă un acord sau dispozițiile unui acord, conform căruia o contraparte trebuie să furnizeze garanții reale unei a doua contrapărți, atunci când o expunere a celei de-a doua contrapărți față de prima contraparte depășește un nivel specificat; 8. „prag de marjă” înseamnă cel mai mare cuantum pe care îl poate atinge o expunere în curs, înainte ca o parte să aibă dreptul să solicite garanții reale; 9. „perioadă de risc de marjă” înseamnă perioada de la ultimul schimb de garanții reale care acoperă un set de compensare de tranzacții cu o contraparte aflată în stare de nerambursare până la momentul la care tranzacțiile sunt închise și riscul de piață rezultat face obiectul unei noi acoperiri; 10. „scadență efectivă” conform metodei modelului intern pentru un set de compensare cu scadența mai mare de un an înseamnă raportul dintre suma expunerilor așteptate pe durata de viață a tranzacțiilor din setul de compensare, actualizată cu rata randamentului fără risc, și suma expunerilor așteptate pe durata unui an în setul de compensare, actualizată cu rata randamentului fără risc. Scadența efectivă poate fi ajustată pentru a ține seama de riscul de reînnoire, prin înlocuirea expunerii așteptate cu expunerea așteptată efectivă pentru orizonturi de previzionare mai mici de un an; 11. „compensare între produse diferite” înseamnă includerea, în același set de compensare, a unor tranzacții privind categorii diferite de produse, în conformitate cu normele de compensare între produse diferite, stabilite în prezentul capitol; 12. „valoarea de piață curentă” sau „CMV” înseamnă valoarea netă de piață a tuturor	tranzacției cu cea mai lungă durată din setul de compensare; <i>expunere așteptată efectivă la o dată specifică (EE efectivă)</i> - este valoarea maximă a expunerii așteptate din data respectivă sau din orice dată anterioară. Expunerea așteptată efectivă la o dată specifică se mai poate, de asemenea, defini ca valoarea mai mare dintre expunerea așteptată la data respectivă și expunerea așteptată efectivă la orice dată anterioară; <i>expunere curentă</i> - este valoarea mai mare dintre zero și valoarea de piață a unei tranzacții sau a unui portofoliu de tranzacții din cadrul unui set de compensare cu o contraparte, care s-ar pierde prin intrarea contrapărții în stare de nerambursare, presupunând că valoarea tranzacțiilor respective nu poate fi recuperată, nici parțial, în caz de insolvență sau de lichidare; <i>expunere maximă</i> - o centilă superioară a distribuției expunerilor la o anumită dată viitoare, anterioară datei scadenței tranzacției cu cea mai lungă durată din setul de compensare; <i>expunerea pozitivă așteptată (EPE)</i> - media ponderată în timp a expunerilor așteptate, în care ponderile sunt proporțiile din întreaga perioadă care corespund fiecărei expuneri așteptate. La calculul cerinței de fonduri proprii, băncile utilizează media pe primul an sau, dacă toate contractele din setul de compensare ajung la scadență în mai puțin de un an, pe durata în care contractul cu cea mai mare scadență din setul de compensare ajunge la scadență; <i>expunerea pozitivă așteptată efectivă (EPE efectivă)</i> - media ponderată a expunerilor așteptate efective pe primul an al unui set de compensare sau, dacă toate contractele din setul de compensare ajung la scadență în mai puțin de un an, pe durata contractului cu cea mai mare scadență din setul de compensare, în care ponderile sunt proporțiile din întreaga perioadă care corespund fiecărei expuneri așteptate; <i>expunere din tranzacții</i> - o expunere curentă incluzând o marjă de variație datorată membrului compensator, dar încă neprimată, și orice expunere viitoare potențială a unui membru compensator sau a unui client la un CPC care		

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
tranzacțiilor din cadrul unui set de compensare înainte de deducerea oricărei garanții reale deținute sau furnizate, valorile de piață pozitive fiind compensate cu cele negative la calcularea CMV; 12a. „suma independentă netă a garanțiilor reale” sau „NICA” înseamnă suma valorilor ajustate în funcție de volatilitate ale garanțiilor reale nete primite sau furnizate, după caz, în cadrul setului de compensare, altele decât marja de variație; Distribuții 13. „distribuția valorilor de piață” înseamnă distribuția de probabilitate previzionată a valorilor de piață nete ale tranzacțiilor din cadrul unui set de compensare la o dată viitoare (orizont de previzionare), pe baza valorilor de piață realizate ale tranzacțiilor respective la data previzionării; 14. „distribuția expunerilor” înseamnă distribuția de probabilitate previzionată a valorilor de piață, care se obține dacă valorile de piață nete negative previzionate se stabilesc la 0; 15. „distribuția neutră la risc” înseamnă o distribuție a valorilor de piață sau a expunerilor pe o perioadă viitoare, calculată pe baza valorilor de piață implicite, precum volatilitățile implicite; 16. „distribuție efectivă” înseamnă o distribuție a valorilor de piață sau a expunerilor pe o perioadă viitoare, calculată pe baza valorilor istorice sau realizate, precum volatilitățile calculate pe baza variațiilor înregistrate în trecut ale prețurilor sau ratelor; Măsurări și ajustări ale expunerii	rezultă din contractele și tranzacțiile enumerate la punctul 125, precum și marja inițială; <i>indisponibil în caz de insovabilitate</i> - cu privire la activele clienților, înseamnă existența unor dispoziții eficace conform cărora activele respective fie nu vor fi disponibile creditorilor unei CPC sau unui membru compensator, în cazul insolvenței CPC în cauză sau, respectiv, a membrului compensator în cauză, fie nu vor fi disponibile membrului compensator pentru a acoperi pierderile înregistrate ca urmare a nerambursării de către un client sau mai mulți clienți, alții decât cei care au pus la dispoziție activele respective; <i>membru compensator</i> - o persoană juridică care participă în cadrul unei CPC și care răspunde de executarea obligațiilor financiare care decurg din această participare; <i>perioadă de risc de marjă</i> - perioada de la ultimul schimb de garanții reale care acoperă un set de compensare de tranzacții cu o contraparte aflată în stare de nerambursare până la momentul la care tranzacțiile sunt închise și riscul de piață rezultat face obiectul unei noi acoperiri; <i>prag de marjă</i> - cea mai mare valoare pe care o poate atinge o expunere în curs, înainte ca o parte să aibă dreptul să solicite garanții reale; <i>poziție de risc</i> - o valoare de risc care este atribuită unei tranzacții, pe baza unui algoritm predeterminat, în cadrul metodei standardizate prevăzute în capitolul III, ; <i>risc de credit al contrapărții (CCR)</i> - riscul ca o contraparte la o tranzacție să intre în stare de nerambursare înainte de decontarea finală a fluxurilor de numerar aferente tranzacției; <i>risc de reinnoire</i> - măsura în care expunerea pozitivă așteptată este subestimată, atunci când se prevede că tranzacțiile viitoare cu o contraparte se vor desfășura în mod continuu. Expunerea suplimentară generată de aceste tranzacții viitoare nu se include în calculul expunerii pozitive așteptate; <i>riscul general de corelare defavorabilă</i> - apare atunci când probabilitatea intrării în stare de nerambursare a contrapărții este corelată pozitiv cu factorii de risc de piață generali;		

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
17. „expunere curentă” este valoarea mai mare dintre zero și valoarea de piață a unei tranzacții sau a unui portofoliu de tranzacții din cadrul unui set de compensare cu o contraparte, care s-ar pierde prin intrarea contrapărții în stare de nerambursare, presupunând că valoarea tranzacțiilor respective nu poate fi recuperată, nici parțial, în caz de insolvență sau de lichidare; 18. „expunere maximă” înseamnă o centilă superioară a distribuției expunerilor la o anumită dată viitoare, anterioară datei scadenței tranzacției cu cea mai lungă durată din setul de compensare; 19. „expunere așteptată” (EE) înseamnă media distribuției expunerilor, la o anumită dată viitoare, înainte de data scadenței tranzacției cu cea mai lungă durată din setul de compensare; 20. „expunere așteptată efectivă la o dată specifică” (denumită în continuare „EE efectivă”) este valoarea maximă a expunerii așteptate din data respectivă sau din orice dată anterioară. Expunerea așteptată efectivă la o dată specifică se mai poate, de asemenea, defini ca valoarea mai mare dintre expunerea așteptată la data respectivă și expunerea așteptată efectivă la orice dată anterioară; 21. „expunerea pozitivă așteptată” (EPE) înseamnă media ponderată în timp a expunerilor așteptate, în care ponderile sunt proporțiile din întreaga perioadă care corespund fiecărei expuneri așteptate. La calculul cerinței de fonduri proprii, instituțiile utilizează media pe primul an sau, dacă toate contractele din setul de compensare ajung la scadență în mai puțin de un an, pe durata în care	<i>riscul specific de corelare defavorabilă</i> - apare atunci când expunerea viitoare față de o anumită contraparte este corelată pozitiv cu PD a contrapărții, ca urmare a tipului de tranzacții efectuate cu contrapartea. Se consideră că banca este expusă unui risc specific de corelare defavorabilă în cazul în care este de așteptat ca expunerea viitoare față de o anumită contraparte să fie semnificativă atunci când probabilitatea de nerambursare de către contraparte este, de asemenea, ridicată. <i>scadență efectivă</i> - conform metodei modelului intern pentru un set de compensare cu scadența mai mare de un an înseamnă raportul dintre suma expunerilor așteptate pe durata de viață a tranzacțiilor din setul de compensare, actualizată cu rata randamentului fără risc, și suma expunerilor așteptate pe durata unui an în setul de compensare, actualizată cu rata randamentului fără risc. Scadența efectivă poate fi ajustată pentru a ține seama de riscul de reînnoire, prin înlocuirea expunerii așteptate cu expunerea așteptată efectivă pentru orizonturi de previzionare mai mici de un an;<i>set de acoperire a riscului</i> - un grup de tranzacții din cadrul unui singur set de compensare în cazul căruia compensarea integrală sau parțială este autorizată pentru determinarea expunerii viitoare potențiale în conformitate cu metodele de calcul prevăzute în capitolul III sau IV; <i>set de compensare</i> - un grup de tranzacții între o bancă și o singură contraparte, care face obiectul unui acord de compensare contractual executoriu din punct de vedere juridic și recunoscut în conformitate cu capitolul VI și cu capitolele III și VI din Regulamentul cu privire la tehnicile de diminuare a riscului de credit utilizate de bănci, aprobat prin Hotărârea Comitetului executiv al Băncii Naționale a Moldovei nr.112/2018 (în continuare – Regulamentul nr.112/2018). Orice tranzacție care nu face obiectul unui acord de compensare contractual executoriu din punct de vedere juridic și recunoscut în conformitate cu capitolul VI din Regulamentul nr.112/2018 va fi tratată ca fiind ea însăși un set de compensare. În cadrul metodei modelului intern prevăzută în capitolul IX, toate seturile de compensare cu o singură contraparte pot fi tratate ca un singur set de compensare, dacă valorile de piață simulate		

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
contractul cu cea mai mare scadență din setul de compensare ajunge la scadență; 22. „expunerea pozitivă așteptată efectivă” (denumită în continuare „EPE efectivă”) înseamnă media ponderată a expunerilor așteptate efective pe primul an al unui set de compensare sau, dacă toate contractele din setul de compensare ajung la scadență în mai puțin de un an, pe durata contractului cu cea mai mare scadență din setul de compensare, în care ponderile sunt proporțiile din întreaga perioadă care corespund fiecărei expuneri așteptate; Riscuri asociate CCR 23. „risc de reînnoire” înseamnă măsura în care expunerea pozitivă așteptată este subestimată, atunci când se prevede că tranzacțiile viitoare cu o contraparte se vor desfășura în mod continuu. Expunerea suplimentară generată de aceste tranzacții viitoare nu se include în calculul expunerii pozitive așteptate; 24. „contraparte” în sensul secțiunii 7 înseamnă orice persoană juridică sau fizică care participă la un acord de compensare și are capacitatea contractuală necesară în acest sens; 25. „acord de compensare contractuală între produse diferite” înseamnă un acord contractual bilateral între o instituție și o contraparte, care creează o obligație juridică unică (pe baza compensării tranzacțiilor acoperite) ce acoperă toate acordurile-cadru bilaterale și toate tranzacțiile privind diferite categorii de produse, incluse în acest acord.	negative ale fiecărui set de compensare sunt stabilite la 0 în estimarea expunerii așteptate (EE); <i>segment de plată</i> - plata convenită la o tranzacție cu un instrument financiar derivat extrabursier, care are un profil de risc liniar și prevede schimbul unui instrument financiar contra unei plăți. În cazul tranzacțiilor care prevăd schimbul unei plăți contra altei plăți, aceste două segmente de plată constau în plăți brute convenite prin contract, incluzând valoarea noțională a tranzacției; <i>structură a clientelei pe mai multe niveluri</i> - un mecanism indirect de compensare în temeiul căruia unei bănci îi sunt furnizate servicii de compensare de către o entitate care nu este un membru compensator, ci este la rândul său client al unui membru compensator sau al unui client de nivel superior; <i>suma independentă netă a garanțiilor reale</i> (NICA) - suma valorilor ajustate în funcție de volatilitate ale garanțiilor reale nete primite sau furnizate, după caz, în cadrul setului de compensare, altele decât marja de variație; <i>tranzacții cu termen lung de decontare</i> - tranzacții în care o contraparte se angajează să livreze un titlu, o marfă sau o sumă în valută contra numerar, alte instrumente financiare sau mărfuri, sau invers, la o dată de decontare sau de livrare, specificată prin contract, care depășește durata standard pe piață pentru acest tip particular de tranzacție sau 5 zile lucrătoare de la data la care banca a intrat în tranzacție, dacă această a doua durată este mai scurtă; <i>tranzacții de creditare în marjă</i> - tranzacții în care banca acordă credit în legătură cu achiziționarea, vânzarea, deținerea sau tranzacționarea de titluri. Tranzacțiile de creditare în marjă nu includ alte împrumuturi care sunt acoperite cu garanții reale sub formă de titluri; <i>tranzacție de dare sau luare cu împrumut de depozite garantată integral</i> - o tranzacție de piață monetară acoperită integral cu garanții reale în cadrul căreia două contrapărți fac schimb de depozite și o CPC se interpune între acestea pentru a asigura executarea obligațiilor de plată ale contrapărților respective;		

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
În sensul prezentei definiții, „categorii diferite de produse” înseamnă: (a) tranzacții de răscumpărare, operațiuni de dare și luare de titluri și mărfuri cu împrumut; (b) tranzacțiile de creditare în marjă. (c) contractele enumerate în anexa II; 26. „segment de plată” înseamnă plata convenită la o tranzacție cu un instrument financiar derivat extrabursier, care are un profil de risc liniar și prevede schimbul unui instrument financiar contra unei plăți. În cazul tranzacțiilor care prevăd schimbul unei plăți contra altei plăți, aceste două segmente de plată constau în plăți brute convenite prin contract, incluzând valoarea noțională a tranzacției.	<i>tranzacție legată de o CPC</i> - un contract sau o tranzacție, enumerată la punctul 125, între un client și un membru compensator care este direct legată de un contract sau de o tranzacție enumerată la punctul respectiv între membrul compensator respectiv și o CPC; <i>tranzacție în numerar</i> - tranzacție cu numerar, titluri de datorie sau titluri de capital, o tranzacție de schimb valutar la vedere sau o tranzacție cu mărfuri la vedere; cu toate acestea, tranzacțiile de răscumpărare, tranzacțiile de dare cu împrumut de titluri de valoare sau de mărfuri și tranzacțiile de luare cu împrumut de titluri de valoare sau de mărfuri nu sunt tranzacții în numerar; <i>valoarea de piață curentă (CMV)</i> - înseamnă valoarea netă de piață a tuturor tranzacțiilor din cadrul unui set de compensare înainte de deducerea oricărei garanții reale deținute sau furnizate, valorile de piață pozitive fiind compensate cu cele negative la calcularea CMV.		
Secțiunea 2 Metode de calcul al valorii expunerii <i>Articolul 273 Metode de calcul al valorii expunerii</i> (1) Instituțiile calculează valoarea expunerii pentru contractele menționate în anexa II pe baza uneia dintre metodele prevăzute în secțiunile 3-6, în conformitate cu prezentul articol. O instituție care nu îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 273a alineatul (1) nu utilizează metoda prevăzută în secțiunea 4. O instituție care nu îndeplinește condițiile prevăzute	Capitolul II. Metode de calcul al valorii expunerii <i>Secțiunea a 2-a</i> Metode de calcul 6. Banca calculează valoarea expunerii pentru contractele menționate în anexa nr.1 la Regulamentul cu privire la tratamentul riscului de piață potrivit abordării standardizate, aprobat prin Hotărârea Comitetului executiv al Băncii Naționale a Moldovei nr. 114/2018 (în continuare – Regulamentul nr. 114/2018), pe baza uneia dintre metodele prevăzute în capitolele III-V și în conformitate cu prezentul capitol. 7. Banca care nu îndeplinește condițiile prevăzute la punctul 20 nu utilizează metoda prevăzută în capitolul IV. Banca care nu îndeplinește condițiile prevăzute la punctul 21 nu utilizează metoda prevăzută în capitolul V. 8. Banca nu trebuie să utilizeze combinat metodele prevăzute în capitolele III-V în mod permanent. 9. Prin derogare, băncile pot utiliza combinat metodele prevăzute în capitolele III-V, în mod permanent, în cadrul unui grup astfel cum este definit în Legea nr.250/2017 cu	Compatibil	

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
la articolul 273a alineatul (2) nu utilizează metoda prevăzută în secțiunea 5. Instituțiile pot utiliza combinat metodele prevăzute în secțiunile 3-6, în mod permanent, în cadrul unui grup. O instituție individuală nu utilizează combinat metodele prevăzute în secțiunile 3-6 în mod permanent.	privire la supravegherea suplimentară a băncilor, asigurătorilor/reasigurătorilor și a societăților de investiții care aparțin unui conglomerat financiar. <i>Prevederi existente - Regulamentul nr.220/2025</i>		
(2) Dacă obține aprobarea autorităților competente în conformitate cu articolul 283 alineatele (1) și (2), o instituție poate determina valoarea expunerii pentru următoarele elemente, utilizând metoda modelului intern prevăzută în secțiunea 6: (a) contractele enumerate în anexa II; (b) tranzacțiile de răscumpărare; (c) operațiunile de dare sau luare de titluri sau mărfuri cu împrumut; (d) tranzacțiile de creditare în marjă. (e) tranzacțiile cu termen lung de decontare.	9¹. Dacă obține aprobarea Băncii Naționale a Moldovei în conformitate cu punctele 158-161, banca poate determina valoarea expunerii pentru următoarele elemente, utilizând metoda modelului intern prevăzută în capitolul IX: 9¹.1. contractele enumerate în anexa nr.1 la Regulamentul nr.114/2018; 9¹.2. tranzacțiile de răscumpărare; 9¹.3. operațiunile de dare sau luare de titluri sau mărfuri cu împrumut; 9¹.4. tranzacțiile de creditare în marjă; 9¹.5. tranzacțiile cu termen lung de decontare. <i>Prevedere nouă - Inclusă prin Proiectul HCE al BNM de modificare a Regulamentului nr.220/2025</i>	Compatibil	
(3) Dacă o instituție achiziționează protecție prin intermediul unui instrument financiar derivat de credit pentru a acoperi o expunere din afara portofoliului de tranzacționare sau o expunere la riscul de credit al contrapărții, aceasta poate calcula cerința de fonduri proprii pentru expunerea acoperită în conformitate:	10. Dacă banca achiziționează protecție prin intermediul unui instrument financiar derivat de credit pentru a acoperi o expunere din afara portofoliului de tranzacționare sau o expunere la riscul de credit al contrapărții, aceasta poate calcula cerința de fonduri proprii pentru expunerea acoperită împotriva riscurilor în conformitate cu capitolul IX din Regulamentul nr.112/2018. Valoarea expunerii la riscul de credit al contrapărții pentru aceste instrumente financiare derivate de credit este zero, cu excepția cazului	Compatibil	

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
(a) fie cu articolele 233 - 236; (b) fie cu articolul 153 alineatul (3) sau cu articolul 183, dacă aprobarea a fost acordată în conformitate cu articolul 143. Valoarea expunerii la CCR aferent acestor instrumente financiare derivate de credit este zero, cu excepția cazului în care o instituție aplică abordarea prevăzută la articolul 299 alineatul (2) litera (h) punctul (ii).	în care banca aplică abordarea prevăzută la punctul 124, subpunctul 124.2. <i>Prevederi existente - Regulamentul nr.220/2025</i>		
(4) În pofida alineatului (3), o instituție poate decide să includă, în mod consecvent, în calculul cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de credit al contrapărții toate instrumentele financiare derivate de credit care nu sunt incluse în portofoliul de tranzacționare și sunt achiziționate ca protecție pentru acoperirea unei expuneri din afara portofoliului de tranzacționare sau a unei expuneri la CCR, dacă protecția creditului este recunoscută în temeiul prezentului regulament.	11. Prin derogare de la prevederile punctului Error! Reference source not found., banca poate decide să includă, în mod consecvent, în calculul cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de credit al contrapărții toate instrumentele financiare derivate de credit care nu sunt incluse în portofoliul de tranzacționare și sunt achiziționate ca protecție pentru acoperirea unei expuneri din afara portofoliului de tranzacționare sau a unei expuneri la riscul de credit al contrapărții, dacă protecția creditului este recunoscută în temeiul Regulamentului nr.112/2018. <i>Prevederi existente - Regulamentul nr.220/2025</i>	Compatibil	
(5) Dacă instrumentele de tip credit default swap vândute de o instituție sunt tratate de aceasta ca protecție a creditului furnizată și fac obiectul unei cerințe de fonduri proprii pentru riscul de credit al activului suport la întregul quantum noțional, valoarea expunerii acestor instrumente la CCT în afara portofoliului de tranzacționare este zero.	12. Dacă instrumentele de tip credit default swap vândute de bancă sunt tratate ca protecție a creditului furnizată de aceasta și fac obiectul unei cerințe de fonduri proprii pentru riscul de credit al activului suport la întreagă valoare noțională, valoarea expunerii acestor instrumente la riscul de credit al contrapărții în afara portofoliului de tranzacționare este zero. <i>Prevederi existente - Regulamentul nr.220/2025</i>	Compatibil	

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
(6) În cadrul metodelor prevăzute în secțiunile 3 - 6, valoarea expunerii pentru o anumită contraparte este egală cu suma valorilor expunerilor calculate pentru fiecare set de compensare cu contrapartida respectivă. Prin derogare de la primul paragraf, în cazul în care un contract în marjă se aplică mai multor seturi de compensare cu contrapartea respectivă, iar instituția utilizează una dintre metodele prevăzute în secțiunile 3-6 pentru a calcula valoarea expunerii acestor seturi de compensare, valoarea expunerii se calculează în conformitate cu secțiunea relevantă. Pentru o anumită contraparte, valoarea expunerii pentru un anumit set de compensare a instrumentelor financiare derivate extrabursiere enumerate în anexa II, calculată în conformitate cu prezentul capitol, este valoarea mai mare dintre zero și diferența dintre suma valorilor expunerilor pentru toate seturile de compensare cu contrapartea și suma ajustărilor evaluării creditului pentru contrapartea respectivă, care este recunoscută de instituție ca fiind o reducere suportată a valorii contabile. Ajustările evaluărilor creditului se calculează fără să se țină cont de nicio ajustare compensatoare a valorii debitului atribuită propriului risc de credit al firmei care a fost deja exclus din fondurile proprii în conformitate cu articolul 33 alineatul (1) litera (c).	13. În cadrul metodelor prevăzute în capitolele III-V, valoarea expunerii pentru o anumită contraparte este egală cu suma valorilor expunerilor calculate pentru fiecare set de compensare cu contrapartea respectivă. 14. Prin derogare de la prevederile punctului 13, în cazul în care un contract în marjă se aplică mai multor seturi de compensare cu contrapartea respectivă, iar banca utilizează una dintre metodele prevăzute în capitolele III-V pentru a calcula valoarea expunerii acestor seturi de compensare, valoarea expunerii se calculează în conformitate cu capitolul relevant. 15. Pentru o anumită contraparte, valoarea expunerii pentru un anumit set de compensare a instrumentelor financiare derivate extrabursiere enumerate în anexa nr.1 la Regulamentul nr.114/2018, calculată, este valoarea mai mare dintre zero și diferența dintre suma valorilor expunerilor pentru toate seturile de compensare cu contrapartea și suma valorilor ajustării evaluării creditului (CVA) pentru contrapartea respectivă, care este recunoscută de bancă ca fiind o reducere suportată a valorii contabile. Ajustările evaluării creditului, potrivit prevederilor Regulamentului cu privire la tratamentul riscului de ajustare a evaluării creditului pentru bănci, se calculează fără să se țină cont de nicio ajustare compensatoare a evaluării debitului atribuită propriului risc de credit al băncii care a fost deja exclusă din fondurile proprii în temeiul punctului 26 subpunctul 3) din Regulamentul cu privire la fondurile proprii ale băncilor și cerințele de capital, aprobat prin Hotărârea Comitetului executiv al Băncii Naționale a Moldovei nr. 109/2018 (în continuare – Regulamentul nr. 109/2018). Prevederi existente - Regulamentul nr.220/2025	Compatibil	
(7) Atunci când calculează valoarea expunerii în conformitate cu metodele prevăzute în secțiunile 3, 4 și 5, instituțiile pot trata două contracte derivate extrabursiere incluse în același acord de compensare care se potrivesc perfect ca fiind un	16. Atunci când calculează valoarea expunerii în conformitate cu metodele prevăzute în capitolele III-V, băncile pot trata două contracte derivate extrabursiere incluse în același acord de compensare care se potrivesc perfect ca fiind un singur contract cu o valoare notională egală cu zero.	Compatibil	

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
singur contract cu o valoare principală noțională egală cu zero. În sensul primului paragraf, două contracte derivate extrabursiere se potrivesc perfect în cazul în care acestea îndeplinesc cumulativ următoarele condiții: (a) pozițiile lor de risc sunt de semn opus; (b) caracteristicile lor, cu excepția datei tranzacționării, sunt identice; (c) fluxurile lor de numerar se compensează reciproc în proporție de 100 %.	17. În sensul punctului 16, două contracte derivate extrabursiere se potrivesc perfect în cazul în care acestea îndeplinesc cumulativ următoarele condiții: 17.1.pozițiile lor de risc sunt de semn opus; 17.2.caracteristicile lor, cu excepția datei tranzacționării, sunt identice; 17.3.fluxurile lor de numerar se compensează reciproc în proporție de 100 %. Prevederi existente - Regulamentul nr.220/2025		
(8) Instituțiile determină valoarea expunerii pentru expunerile care rezultă din tranzacții cu termen lung de decontare prin oricare din metodele prevăzute în secțiunile 3 – 6 din prezentul capitol, indiferent de metoda aleasă pentru a trata instrumentele financiare derivate extrabursiere și tranzacțiile de răscumpărare, operațiunile de dare sau luare de titluri sau mărfuri cu împrumut și tranzacțiile de creditare în marjă. La calculul cerințelor de fonduri proprii pentru tranzacțiile cu termen lung de decontare, o instituție care utilizează abordarea prevăzută în capitolul 3 poate atribui ponderi de risc în cadrul abordării prevăzute în capitolul 2, în mod permanent și indiferent de importanța acestor poziții.	18. Băncile determină valoarea expunerilor care rezultă din tranzacții cu termen lung de decontare prin oricare din metodele prevăzute în capitolele III-V, indiferent de metoda aleasă pentru a trata instrumentele financiare derivate extrabursiere și tranzacțiile de răscumpărare, operațiunile de dare sau luare de titluri sau mărfuri cu împrumut și tranzacțiile de creditare în marjă. <i>La calculul cerințelor de fonduri proprii pentru tranzacțiile cu termen lung de decontare, banca care utilizează abordarea prevăzută pe metodele modelului intern poate atribui ponderi de risc în cadrul abordării prevăzute în Regulamentul cu privire la tratamentul riscului de credit pentru bănci potrivit abordării standardizate, aprobat prin Hotărârea Comitetului executiv al Băncii Naționale a Moldovei nr.111/2018 (în continuare – Regulamentul nr.111/2018), în mod permanent și indiferent de importanța acestor poziții.</i> Prevedere nouă - Inclusă prin Proiectul HCE al BNM de modificare a Regulamentului nr.220/2025	Compatibil	
(9) În cazul metodelor prevăzute în secțiunile 3-6, instituțiile tratează tranzacțiile în cazul cărora a fost identificat un risc specific de corelare defavorabilă	18¹. În cazul metodelor prevăzute în capitolele III-V și IX, băncile tratează tranzacțiile în cazul cărora a fost identificat un risc specific de corelare defavorabilă în conformitate cu punctele 222, 224-226.	Compatibil	

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
în conformitate cu articolul 291 alineatele (2), (4), (5) și (6).	Prevedere nouă - Inclusă prin Proiectul HCE al BNM de modificare a Regulamentului nr.220/2025		
	19. Băncile raportează expunerea la riscul de credit al contrapărții în conformitate cu cerințele stabilite prin Instrucțiunea cu privire la prezentarea de către bănci a rapoartelor COREP în scopuri de supraveghere, aprobată prin Hotărârea Comitetului executiv al Băncii Naționale a Moldovei nr.117/2018.		Pentru a asigura o transpunere eficientă și adecvată a actului european în contextul specific național, s-a utilizat o creație națională care reflectă particularitățile și cadrul legislativ intern. Aceasta permite adaptarea cerințelor UE la realitățile și necesitățile economice, juridice și instituționale ale Republicii Moldova, asigurând astfel o implementare coerentă și funcțională a normelor transpuse.
Articolul 273a Condiții pentru utilizarea metodelor simplificate de calculare a valorii expunerii (1) O instituție poate calcula valoarea expunerii pentru pozițiile sale pe instrumente financiare derivate în conformitate cu metoda prevăzută în secțiunea 4, cu condiția ca volumul operațiunilor sale bilanțiere și extrabilanțiere cu instrumente financiare derivate să fie mai mic sau egal cu fiecare dintre următoarele două praguri, pe baza unei evaluări realizate lunar, utilizând datele din ultima zi a lunii: (a) 10 % din activele totale ale instituției; (b) 300 de milioane EUR. (2) O instituție poate calcula valoarea expunerii pentru pozițiile sale pe instrumente financiare derivate în conformitate cu metoda prevăzută în secțiunea 5, cu condiția ca volumul operațiunilor sale bilanțiere și extrabilanțiere cu instrumente financiare derivate să fie mai mic sau egal cu fiecare dintre următoarele două praguri, pe baza	<i>Secțiunea a 3-a</i> Condiții pentru utilizarea metodelor simplificate de calculare a valorii expunerii 20. Banca poate calcula valoarea expunerii pentru pozițiile sale pe instrumente financiare derivate în conformitate cu metoda prevăzută în capitolul IV, cu condiția ca volumul operațiunilor sale bilanțiere și extrabilanțiere cu instrumente financiare derivate să fie mai mic sau egal cu fiecare dintre următoarele două praguri, pe baza unei evaluări realizate lunar, utilizând datele din ultima zi a lunii: 20.1. 10 % din activele totale ale băncii; 20.2. echivalentul în lei moldovenești 300 de milioane EUR. 21. Banca poate calcula valoarea expunerii pentru pozițiile sale pe instrumente financiare derivate în conformitate cu metoda prevăzută în capitolul V, cu condiția ca volumul operațiunilor sale bilanțiere și extrabilanțiere cu instrumente financiare derivate să fie mai mic sau egal cu fiecare dintre următoarele două praguri, pe baza unei evaluări realizate lunar, utilizând datele din ultima zi a lunii: 21.1. 5 % din activele totale ale băncii; 21.2. echivalentul în lei moldovenești a 100 de milioane EUR. 22. În sensul punctelor 20 și 21, băncile calculează volumul operațiunilor lor bilanțiere și extrabilanțiere cu	Compatibil	

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
unei evaluări realizate lunar, utilizând datele din ultima zi a lunii: (a) 5 % din activele totale ale instituției; (b) 100 de milioane EUR. (3) În sensul alineatelor (1) și (2), instituțiile calculează volumul operațiunilor lor bilanțiere și extrabilanțiere cu instrumente financiare derivate pe baza datelor din ultima zi a fiecărei luni, în conformitate cu următoarele cerințe: (a) pozițiile pe instrumente financiare derivate se evaluează la valorile lor de piață de la data respectivă; în cazul în care valoarea de piață a unei poziții nu este disponibilă la o anumită dată, instituțiile utilizează valoarea justă pentru poziția respectivă de la data vizată; în cazul în care valoarea de piață și valoarea justă a unei poziții nu sunt disponibile la o anumită dată, instituțiile utilizează cea mai recentă valoare de piață sau valoare justă pentru poziția respectivă; (b) valoarea absolută a poziției lungi agregate se adună cu valoarea absolută a poziției scurte agregate; (c) sunt incluse toate pozițiile pe instrumente financiare derivate, cu excepția instrumentelor financiare derivate de credit care sunt recunoscute ca acoperiri interne împotriva expunerilor la riscul de credit din afara portofoliului de tranzacționare. În sensul primului paragraf, pozițiile lungi și scurte au același înțeles ca cel stabilit la articolul 94 alineatul (3). În sensul primului paragraf, valoarea poziției lungi (scurte) agregate este egală cu suma	instrumente financiare derivate pe baza datelor din ultima zi a fiecărei luni, în conformitate cu următoarele cerințe: 22.1. pozițiile pe instrumente financiare derivate se evaluează la valorile lor de piață de la data evaluării; în cazul în care valoarea de piață a unei poziții nu este disponibilă la data evaluării, băncile utilizează valoarea justă pentru poziția respectivă la data la care este disponibilă; în cazul în care valoarea de piață și valoarea justă a unei poziții nu sunt disponibile la o anumită dată, băncile utilizează cea mai recentă valoare de piață sau valoare justă pentru poziția respectivă; 22.2. valoarea absolută a poziției lungi agregate se adună cu valoarea absolută a pozițiilor scurte agregate; 22.3. sunt incluse toate pozițiile pe instrumente financiare derivate, cu excepția instrumentelor financiare derivate de credit care sunt recunoscute ca acoperiri interne împotriva expunerilor la riscul de credit din afara portofoliului de tranzacționare. 23. Potrivit punctului 22, pozițiile lungi și scurte au același înțeles ca cel stabilit la punctul 136 din Regulamentul nr.109/2018. În sensul punctului 22, valoarea poziției lungi (scurte) agregate este egală cu suma valorilor pozițiilor lungi (scurte) individuale incluse în calcul în conformitate cu subpunctul 22.3. 24. Prin derogare de la punctele 20 sau 21, în cazul în care banca la nivel individual depășește limitele la punctele menționate, dar la nivel consolidat se încadrează în aceste limite, banca este în drept să aplice una din metodele prevăzute în capitolul III sau IV, cu aprobarea prealabilă a Băncii Naționale a Moldovei.		

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
valorilor pozițiilor lungi (scurte) individuale incluse în calcul în conformitate cu litera (c). (4) Prin derogare de la alineatul (1) sau (2), după caz, dacă activitatea cu instrumente financiare derivate pe bază consolidată nu depășește pragurile stabilite la alineatul (1) sau (2), după caz, o instituție care este inclusă în consolidare și care ar trebui să aplice metoda prevăzută în secțiunea 3 sau 4, deoarece depășește pragurile respective pe bază individuală, are ca alternativă, sub rezerva aprobării din partea autorităților competente, opțiunea de a aplica metoda care s-ar aplica pe bază consolidată.	<i>Prevederi existente - Regulamentul nr.220/2025</i>		
	25. Pentru eliberarea aprobării prealabile banca înaintează către Banca Națională a Moldovei o cerere la care se anexează documentele și informațiile care argumentează solicitarea/confirmă dacă sunt îndeplinite cerințele prevăzute la punctul 24 sau 34, după caz. 26. Cererea, precum și documentele/ informațiile necesare specificate în anexa 1 la regulament se prezintă la Banca Națională a Moldovei în limba română și se semnează de către persoana împuternicită de bancă. 27. În cazul în care documentele/ informațiile specificate la punctul 25 nu corespund punctelor 25 sau 26, Banca Națională a Moldovei înștiințează în scris banca despre acest fapt în termen de 5 zile lucrătoare de la data depunerii cererii. Banca, în termen de 10 zile lucrătoare de la data recepționării scrisorii Băncii Naționale a Moldovei, completează și prezintă la Banca Națională a Moldovei documentele și/sau informațiile care lipsesc. 28. În cazul în care banca nu completează în termenul prevăzut la punctul 27 setul de documente și informații, Banca Națională a Moldovei informează banca despre încetarea procedurii administrative în termen de 3 zile lucrătoare de la expirarea termenului acordat.		Pentru acordarea aprobării prealabile, s-a folosit o creație națională adaptată cadrului legislativ intern, pentru o aplicare eficientă și conformă cu normele europene.

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
	29. În termen de 60 de zile lucrătoare de la data primirii setului complet de documente și informații în conformitate cu prezentul capitol, Banca Națională a Moldovei eliberează aprobarea prealabilă corespunzătoare sau respinge cererea, informând în scris banca despre decizia sa. Dacă este necesară o examinare suplimentară sau este nevoie de mai mult timp pentru prelucrarea informațiilor și documentelor, termenul poate fi prelungit cu cel mult 30 de zile lucrătoare, cu notificarea băncii. 30. În cazul în care documentele și informațiile prezentate conform prezentului capitol sunt insuficiente pentru a lua o decizie cu privire la cererea de aprobare prealabilă în contextul punctului 24 sau 34, după caz, Banca Națională a Moldovei este în drept să solicite prezentarea documentelor și a informațiilor suplimentare. 31. Banca este obligată să prezinte informațiile și documentele suplimentare în termenul indicat de Banca Națională a Moldovei, perioadă pe parcursul căreia termenul prevăzut la punctul 29 se suspendă. 32. În caz de respingere a cererii pentru obținerea aprobării prelabile, se vor indica temeiurile în baza cărora se respinge cererea. Drept temei de respingere a cererii pentru obținerea aprobării prelabile a Băncii Naționale a Moldovei sunt considerate următoarele: 32.1. neîndeplinirea cerințelor stabilite la punctul 24 și 34, după caz, pentru obținerea aprobării prelabile respective, după caz și/sau 32.2. prezentarea la Banca Națională a Moldovei a informației eronate, neautentice și/sau contradictorii; 32.3. neprezentarea documentelor și informațiilor care confirmă întrunirea de către bancă a cerințelor stabilite la punctul 24 sau 34, după caz, pentru obținerea aprobării prelabile respective. 33. Banca este în drept să aplice una dintre metodele prevăzute în capitolul III sau IV, în contextul punctului 24, începând cu data eliberării aprobării prelabile.		

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
	<i>Prevederi existente - Regulamentul nr.220/2025</i>		
(5) Instituțiile notifică autorităților competente metodele prevăzute în secțiunea 4 sau 5 pe care le utilizează sau pe care încetează să le mai utilizeze, după caz, pentru a calcula valoarea expunerii pentru pozițiile lor pe instrumente financiare derivate.	34. Băncile sub rezerva aprobării prealabile a Băncii Naționale a Moldovei aplică metodele prevăzute în capitolele IV sau V pe care le utilizează sau pe care încetează să le mai utilizeze, după caz, pentru a calcula valoarea expunerii pentru pozițiile lor pe instrumente financiare derivate. <i>Prevederi existente - Regulamentul nr.220/2025</i>	Parțial compatibil	Legea nr. 202/2017 reglementează exclusiv procedura de „aprobarea prealabilă”, ceea ce justifică utilizarea acestui termen în actul național. Spre deosebire de „notificarea” prevăzută în actul european, care are un caracter declarativ, aprobarea prealabilă presupune obținerea unei autorizări efective înainte de inițierea activității. Această diferență reflectă specificul și cerințele cadrului legislativ intern, asigurând o aplicare riguroasă și conformă a normelor naționale în procesul de implementare a reglementărilor europene.
(6) Instituțiile nu deschid tranzacții cu instrumente financiare derivate și nu cumpără sau vând instrumente financiare derivate cu unicul scop de a respecta oricare dintre condițiile prevăzute la alineatele (1) și (2) în cursul evaluării lunare.	35. Băncile nu inițiază tranzacții cu instrumente financiare derivate și nu cumpără sau vând instrumente financiare derivate cu unicul scop de a respecta oricare dintre condițiile prevăzute la punctele 20 și 21 în cursul evaluării lunare. <i>Prevederi existente - Regulamentul nr.220/2025</i>	Compatibil	
Articolul 273b Nerespectarea condițiilor pentru utilizarea metodelor simplificate de calculare a valorii expunerii pentru instrumentele financiare derivate (1) O instituție care nu mai îndeplinește una sau mai multe dintre condițiile prevăzute la articolul 273a alineatul (1) sau (2) notifică imediat acest lucru autorității competente. (2) Instituțiile încetează să calculeze valorile expunerilor pentru pozițiile lor pe instrumente financiare derivate în conformitate cu secțiunea 4 sau 5 și să calculeze cerințelor de fonduri proprii pentru riscul CVA în conformitate cu articolul 385,	<i>Secțiunea a 4-a</i> Nerespectarea condițiilor pentru utilizarea metodelor simplificate de calculare a valorii expunerii pentru instrumentele financiare derivate și a abordării simplificate pentru calcularea cerințelor de fonduri proprii pentru riscul CVA 36. Banca care nu mai îndeplinește una sau mai multe dintre condițiile prevăzute la punctul 20 sau 21 informează imediat, dar nu mai târziu de 2 zile lucrătoare, acest lucru Băncii Naționale a Moldovei. 37. Banca încetează să calculeze valorile expunerilor pentru pozițiile sale pe instrumente financiare derivate în conformitate cu capitolele IV sau V și cerințele de fonduri proprii pentru riscul CVA în conformitate cu abordarea simplificată din Regulamentul cu privire la tratamentul riscului de ajustare a evaluării creditului pentru bănci, după caz, în termen de trei luni de la apariția uneia dintre următoarele situații:	Compatibil	

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
după caz, în termen de trei luni de la apariția uneia dintre următoarele situații: (a) instituția nu îndeplinește condițiile stabilite la articolul 273a alineatul (1) litera (a) sau alineatul (2) litera (a), după caz, sau condițiile stabilite la articolul 273a alineatul (1) litera (b) sau alineatul (2) litera (b), după caz, timp de trei luni consecutive; (b) instituția nu îndeplinește condițiile stabilite la articolul 273a alineatul (1) litera (a) sau alineatul (2) litera (a), după caz, sau condițiile stabilite la articolul 273a alineatul (1) litera (b) sau alineatul (2) litera (b), după caz, timp de peste șase din cele 12 luni precedente. (3) Instituțiile care au încetat să calculeze valorile expunerilor pentru pozițiile lor pe instrumente financiare derivate în conformitate cu secțiunea 4 sau 5 și să calculeze cerințelor de fonduri proprii pentru riscul CVA în conformitate cu articolul 385, după caz, pot reîncepe să calculeze valoarea expunerii pentru pozițiile lor pe instrumente financiare derivate, astfel cum se prevede în secțiunea 4 sau 5, și cerințelor de fonduri proprii pentru riscul CVA în conformitate cu articolul 385 numai dacă demonstrează autorității competente că toate condițiile prevăzute la articolul 273a alineatul (1) sau (2) au fost îndeplinite pentru o perioadă neîntreruptă de un an.	37.1. banca nu îndeplinește condițiile stabilite la punctul 20 subpunctul 20.1. sau punctul 21 subpunctul 21.1., după caz, sau condițiile stabilite la punctul 20 subpunctul 20.2. sau punctul 21 subpunctul 21.2., după caz, timp de trei luni consecutive; 37.2. banca nu îndeplinește condițiile stabilite la punctul 20 subpunctul 20.1 sau punctul 21 subpunctul 21.1, după caz, sau condițiile stabilite la punctul 20 subpunctul 20.2 sau punctul 21 subpunctul 21.2, după caz, timp de peste 6 din cele 12 luni precedente. 38. În cazul în care banca a încetat să calculeze valorile expunerilor pentru pozițiile sale pe instrumente financiare derivate în conformitate cu capitolele IV sau V, după caz, acestea i se permite să își calculeze din nou valorile expunerii pentru pozițiile pe instrumente financiare derivate astfel cum este prevăzut în capitolele IV sau V și cerințele de fonduri proprii pentru riscul CVA în conformitate cu abordarea simplificată din Regulamentul cu privire la tratamentul riscului de ajustare a evaluării creditului pentru bănci numai dacă demonstrează Băncii Naționale a Moldovei că toate condițiile prevăzute la punctul 20 sau 21 au fost îndeplinite pentru o perioadă neîntreruptă de un an. <i>Prevederi existente - Regulamentul nr.220/2025</i>		
Secțiunea 3 Abordarea standardizată pentru riscul de credit al contrapărții <i>Articolul 274 Valoarea expunerii</i> (1) O instituție poate calcula o singură valoare a expunerii la nivelul setului de compensare pentru toate tranzacțiile care fac obiectul unui acord de	Capitolul III Abordarea standardizată pentru riscul de credit al contrapărții <i>Secțiunea 1</i> Valoarea expunerii 39. Banca poate calcula o singură valoare a expunerii la nivelul setului de compensare pentru toate tranzacțiile care fac obiectul unui acord de compensare contractuală în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:	Compatibil	

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
compensare contractuală în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții: (a) acordul de compensare face parte dintr-unul dintre tipurile de acorduri de compensare contractuală menționate la articolul 295; (b) acordul de compensare a fost recunoscut de autoritățile competente în conformitate cu articolul 296; (c) instituția și-a îndeplinit obligațiile prevăzute la articolul 297 în ceea ce privește acordul de compensare. În cazul în care oricare dintre condițiile prevăzute la primul paragraf nu este îndeplinită, instituția tratează fiecare tranzacție ca și cum ar fi propriul său set de compensare. (2) Instituțiile calculează valoarea expunerii unui set de compensare conform abordării standardizate pentru riscul de credit al contrapărții după cum urmează: Valoarea expunerii = $\alpha \cdot (RC + PFE)$ unde: RC = costul de înlocuire, calculat în conformitate cu articolul 275; și PFE = expunerea viitoare potențială calculată în conformitate cu articolul 278; $\alpha = 1,4$.	39.1. acordul de compensare face parte dintr-unul dintre tipurile de acorduri de compensare contractuală menționate la punctele 106 și 107; 39.2. acordul de compensare a fost recunoscut de Banca Națională a Moldovei în conformitate cu punctele 108-111; 39.3. banca și-a îndeplinit obligațiile prevăzute la punctele 112-116 în ceea ce privește acordul de compensare. 40. În cazul în care oricare dintre condițiile prevăzute la punctul 39 nu este îndeplinită, banca tratează fiecare tranzacție ca și cum ar fi propriul său set de compensare. 41. Băncile calculează valoarea expunerii unui set de compensare conform abordării standardizate pentru riscul de credit al contrapărții după cum urmează: Valoarea expunerii = $\alpha \cdot (RC + PFE)$ unde: RC = costul de înlocuire, calculat în conformitate cu punctele 49-51; și PFE = expunerea viitoare potențială calculată în conformitate cu punctele 66-68; $\alpha = 1,4$. 42. Valoarea expunerii unui set de compensare care face obiectul unui contract în marjă este plafonată la nivelul valorii expunerii acelui set de compensare în cazul în care nu ar face obiectul niciunei forme de contract în marjă. 43. În cazul în care unui set de compensare i se aplică mai multe contracte în marjă sau în cazul în care același set de compensare include atât tranzacții care fac obiectul unui contract în marjă, cât și tranzacții care nu fac obiectul unui contract în marjă, banca își calculează valoarea expunerii după cum urmează: 43.1. banca stabilește subseturile ipotetice de compensare în cauză, compuse din tranzacțiile incluse în setul de compensare, după cum urmează:		

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
(3) Valoarea expunerii unui set de compensare care face obiectul unui contract în marjă este plafonată la nivelul valorii expunerii aceluiași set de compensare în cazul în care nu ar face obiectul niciunei forme de contract în marjă. (4) În cazul în care unui set de compensare i se aplică mai multe contracte în marjă sau în cazul în care același set de compensare include atât tranzacții care fac obiectul unui contract în marjă, cât și tranzacții care nu fac obiectul unui contract în marjă, o instituție își calculează valoarea expunerii după cum urmează: (a) instituția stabilește subseturile ipotetice de compensare în cauză, compuse din tranzacțiile incluse în setul de compensare, după cum urmează: (i) toate tranzacțiile care fac obiectul unui contract în marjă și cărora li se aplică aceeași perioadă de risc de marjă determinată în conformitate cu articolul 285 alineatele (2)-(5) se alocă aceluiași subset de compensare; (ii) toate tranzacțiile care nu fac obiectul unui contract în marjă se alocă aceluiași subset de compensare, care este distinct de subseturile de compensare stabilite în conformitate cu punctul (i) de la prezentul alineat; (b) instituția calculează costul de înlocuire al setului de compensare în conformitate cu articolul 275 alineatul (2), luând în considerare toate tranzacțiile din cadrul setului de compensare, indiferent dacă fac sau nu obiectul unui contract în marjă, și aplică toate cerințele următoare: (i) CMV se calculează pentru toate tranzacțiile din cadrul unui set de compensare, înainte de a deduce orice garanție reală deținută sau furnizată, în cazul în care valorile de piață pozitive și negative sunt compensate la calcularea CMV;	43.1.1. toate tranzacțiile care fac obiectul unui contract în marjă și cărora li se aplică aceeași perioadă de risc de marjă determinată în conformitate cu punctele 181-186 se alocă aceluiași subset de compensare; 43.1.2. toate tranzacțiile care nu fac obiectul unui contract în marjă se alocă aceluiași subset de compensare, care este distinct de subseturile de compensare stabilite în conformitate cu subpunctul 43.1.1.; 43.2. banca calculează costul de înlocuire al setului de compensare în conformitate cu punctul 50, luând în considerare toate tranzacțiile din cadrul setului de compensare, indiferent dacă fac sau nu obiectul unui contract în marjă, și aplică toate cerințele următoare: 43.2.1. CMV se calculează pentru toate tranzacțiile din cadrul unui set de compensare, înainte de a deduce orice garanție reală deținută sau furnizată, în cazul în care valorile de piață pozitive și negative sunt compensate la calcularea CMV; 43.2.2. NICA, VM, TH și MTA, după caz, se calculează separat ca sumă a acelorași date de intrare aplicabile fiecărui contract în marjă individual din setul de compensare; 43.3. banca calculează expunerea viitoare potențială a setului de compensare menționată la punctele 66-68 prin aplicarea următoarelor cerințe: 43.3.1. calculează multiplicatorul indicat la punctul 66, bazându-se pe datele de intrare CMV, NICA și VM, după caz, în conformitate cu subpunctul 43.2. 43.3.2. calculează $\sum_a AddOn^{(a)}$ în conformitate cu punctele 66-68, separat pentru fiecare subset ipotetic de compensare menționat la subpunctul 43.1. 44. Băncile pot stabili ca valoarea expunerii să fie zero pentru un set de compensare care îndeplinește cumulativ următoarele condiții: 44.1. setul de compensare este alcătuit exclusiv din opțiuni vândute; 44.2. valoarea curentă de piață a setului de compensare este în orice moment negativă;		

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
(ii) NICA, VM, TH și MTA, după caz, se calculează separat ca sumă a acelorași date de intrare aplicabile fiecărui contract în marjă individual din setul de compensare; (c) instituția calculează expunerea viitoare potențială a setului de compensare menționată la articolul 278 prin aplicarea tuturor cerințelor următoare: (i) multiplicatorul menționat la articolul 278 alineatul (1) se bazează pe datele de intrare CMV, NICA și VM, după caz, în conformitate cu litera (b) de la prezentul alineat; (ii) $\sum_a AddOn^{(a)}$ calculează în conformitate cu articolul 278, separat pentru fiecare subset ipotetic de compensare menționat la litera (a) de la prezentul alineat. (5) Instituțiile pot stabili ca valoarea expunerii să fie zero pentru un set de compensare care îndeplinește cumulativ următoarele condiții: (a) setul de compensare este alcătuit exclusiv din opțiuni vândute; (b) valoarea curentă de piață a setului de compensare este în orice moment negativă; (c) prima pentru toate opțiunile incluse în setul de compensare a fost primită în avans de către instituție pentru a garanta executarea contractelor; (d) setul de compensare nu face obiectul niciunui contract în marjă. (6) Într-un set de compensare, instituțiile înlocuiesc o tranzacție care este o combinație liniară finită de	44.3. prima pentru toate opțiunile incluse în setul de compensare a fost primită în avans de către bancă pentru a garanta executarea contractelor; 44.4. setul de compensare nu face obiectul niciunui contract în marjă. 45. Într-un set de compensare, băncile înlocuiesc o tranzacție care este o combinație liniară finită de opțiuni call sau put cumpărate sau vândute cu toate opțiunile individuale care formează combinația liniară respectivă, privite ca o tranzacție individuală, pentru a calcula valoarea expunerii setului de compensare. Fiecare combinație de opțiuni de acest tip este considerată ca o tranzacție individuală din setul de compensare în care este inclusă combinația pentru a calcula valoarea expunerii. 46. Prin derogare de la punctul 45, băncile înlocuiesc o opțiune digitală vanilla al cărei preț de exercitare este egal cu K cu combinația relevantă de tip collar a două opțiuni vanilla call sau put vândute și cumpărate care îndeplinesc următoarele cerințe: 46.1. cele două opțiuni ale combinației de tip collar au: 46.1.1. aceeași dată de expirare și același preț la vedere sau la termen al instrumentului-suport ca opțiunea digitală vanilla; 46.1.2. prețuri de exercitare egale cu $0,95 \cdot K$ și, respectiv, $1,05 \cdot K$; 46.2. combinația de tip collar reproduce exact randamentul opțiunii digitale vanilla în afara intervalului dintre cele două prețuri de exercitare menționate la subpunctul 46.1. 47. Poziția de risc a celor două opțiuni din combinația de tip collar menționată la punctul 46 se calculează separat, în conformitate cu punctul 69. 48. Valoarea expunerii unei tranzacții cu instrumente financiare derivate de credit care reprezintă o poziție lungă în suport poate fi plafonată la valoarea primei neplătite restante, cu condiția ca aceasta să fie tratată drept		

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
opțiuni call sau put cumpărate sau vândute cu toate opțiunile individuale care formează combinația liniară respectivă, privite ca o tranzacție individuală, pentru a calcula valoarea expunerii setului de compensare în conformitate cu prezenta secțiune. Fiecare combinație de opțiuni de acest tip este considerată ca o tranzacție individuală din setul de compensare în care este inclusă combinația pentru a calcula valoarea expunerii. Prin derogare de la primul paragraf, instituțiile înlocuiesc o opțiune digitală vanilla al cărei preț de exercitare este egal cu K cu combinația relevantă de tip collar a două opțiuni vanilla call sau put vândute și cumpărate care îndeplinesc următoarele cerințe: (a) cele două opțiuni ale combinației de tip collar au: (i) aceeași dată de expirare și același preț la vedere sau la termen al instrumentului-suport ca opțiunea digitală vanilla; (ii) prețuri de exercitare egale cu $0,95 \cdot K$ și, respectiv, $1,05 \cdot K$; (b) combinația de tip collar reproduce exact randamentul opțiunii digitale vanilla în afara intervalului dintre cele două prețuri de exercitare menționate la litera (a). Poziția de risc a celor două opțiuni din combinația de tip collar menționată la al doilea paragraf se calculează separat, în conformitate cu articolul 279. (7) Valoarea expunerii unei tranzacții cu instrumente financiare derivate de credit care reprezintă o poziție lungă în suport poate fi plafonată la cuantumul primei neplătite restante, cu condiția ca aceasta să fie tratată drept propriul său set de compensare care nu face obiectul unui contract în marjă.	propriul său set de compensare care nu face obiectul unui contract în marjă. <i>Prevederi existente - Regulamentul nr.220/2025, cu excepția pct.43 - prevedere nouă - Inclusă prin Proiectul HCE al BNM de modificare a Regulamentului nr.220/2025</i>		
Articolul 275 Costul de înlocuire (1) Instituțiile calculează costul de înlocuire RC pentru seturile de compensare care nu fac obiectul	<i>Secțiunea a 2-a</i> Costul de înlocuire	Compatibil	

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
unui contract în marjă în conformitate cu următoarea formulă: $RC = \max \{CMV - NICA, 0\}$ (2) Instituțiile calculează costul de înlocuire pentru seturile de compensare individuale care fac obiectul unui contract în marjă în conformitate cu următoarea formulă: $RC = \max \{CMV - VM - NICA, TH + MTA - NICA, 0\}$ unde: RC = costul de înlocuire; VM = valoarea ajustată în funcție de volatilitate a marjei de variație nete primite sau furnizate, după caz, pentru setul de compensare în mod regulat pentru a atenua variațiile valorii de piață curente a setului de compensare; TH = pragul de marjă aplicabil setului de compensare conform contractului în marjă sub care instituția nu poate solicita garanții reale; și MTA = suma minimă de transfer aplicabilă setului de compensare conform contractului în marjă. (3) Instituțiile calculează costul de înlocuire pentru seturile de compensare multiple care fac obiectul aceluiași contract în marjă în conformitate cu următoarea formulă:	49. Băncile calculează costul de înlocuire RC pentru seturile de compensare care nu fac obiectul unui contract în marjă în conformitate cu următoarea formulă: $RC = \max \{CMV - NICA, 0\}$ 50. Băncile calculează costul de înlocuire pentru seturile de compensare individuale care fac obiectul unui contract în marjă în conformitate cu următoarea formulă: $RC = \max \{CMV - VM - NICA, TH + MTA - NICA, 0\}$ unde: RC = costul de înlocuire; VM = valoarea ajustată în funcție de volatilitatea marjei de variație nete primite sau furnizate, după caz, pentru setul de compensare în mod regulat pentru a atenua variațiile valorii de piață curente a setului de compensare; TH = pragul de marjă aplicabil setului de compensare conform contractului în marjă sub care banca nu poate solicita garanții reale; și MTA = suma minimă de transfer aplicabilă setului de compensare conform contractului în marjă. 51. Banca calculează costul de înlocuire pentru seturile de compensare multiple care fac obiectul aceluiași contract în marjă în conformitate cu următoarea formulă: $RC = \max \left\{ \sum_i \max \{CMV_i, 0\} - \max \{VM_{MA} + NICA_{MA}, 0\}, 0 \right\} + \max \left\{ \sum_i \min \{CMV_i, 0\} - \min \{VM_{MA} + NICA_{MA}, 0\}, 0 \right\}$ unde: RC = costul de înlocuire; i = indicele care desemnează seturile de compensare care fac obiectul contractului în marjă individual; CMV_i = valoarea de piață curentă a setului de compensare i; VM_{MA} = suma valorilor ajustate în funcție de volatilitatea garanțiilor reale primite sau furnizate, după caz, pentru seturi de compensare multiple în mod regulat cu scopul de a atenua variațiile valorii de piață curente a acestora; și		

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
$RC = \max \left\{ \sum_i \max \{ CMV_i, 0 \} - \max \{ VM_{MA} + NICA_{MA}, 0 \}, 0 \right\} + \max \left\{ \sum_i \min \{ CMV_i, 0 \} - \min \{ VM_{MA} + NICA_{MA}, 0 \}, 0 \right\}$ unde: RC = costul de înlocuire; i = indicele care desemnează seturile de compensare care fac obiectul contractului în marjă individual; CMV i = valoarea de piață curentă a setului de compensare i; VM_{MA} = suma valorilor ajustate în funcție de volatilitate ale garanțiilor reale primite sau furnizate, după caz, pentru seturi de compensare multiple în mod regulat cu scopul de a atenua variațiile valorii de piață curente a acestora; și NICA_{MA} = suma valorilor ajustate în funcție de volatilitate ale garanțiilor reale primite sau furnizate, după caz, pentru seturi de compensare multiple, altele decât VM_{MA}. În sensul primului paragraf, NICA_{MA} poate fi calculată la nivel de tranzacție, la nivel de set de compensare sau la nivelul tuturor seturilor de compensare cărora li se aplică contractul în marjă, în funcție de nivelul la care se aplică acesta.	NICA_{MA} = suma valorilor ajustate în funcție de volatilitatea garanțiilor reale primite sau furnizate, după caz, pentru seturi de compensare multiple, altele decât VM_{MA}. În sensul prezentului punct, NICA_{MA} poate fi calculată la nivel de tranzacție, la nivel de set de compensare sau la nivelul tuturor seturilor de compensare cărora li se aplică contractul în marjă, în funcție de nivelul la care se aplică acesta. <i>Prevederi existente - Regulamentul nr.220/2025</i>		

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
Articolul 276 Recunoașterea și tratamentul aplicat garanțiilor reale (1) În sensul prezentei secțiuni, instituțiile calculează valoarea garanțiilor reale aferente VM, VM_{MA}, NICA și NICA_{MA}, prin aplicarea tuturor cerințelor următoare: (a) în cazul în care toate tranzacțiile incluse într-un set de compensare fac parte din portofoliul de tranzacționare, sunt recunoscute numai garanțiile reale eligibile în temeiul articolelor 197 și 299; (b) în cazul în care un set de compensare cuprinde cel puțin o tranzacție din afara portofoliului de tranzacționare, sunt recunoscute numai garanțiile reale eligibile în temeiul articolului 197; (c) garanțiile reale primite de la o contraparte sunt recunoscute cu semn pozitiv, iar garanțiile reale furnizate unei contrapărți sunt recunoscute cu semn negativ; (d) valoarea ajustată pentru volatilitate a oricărui tip de garanții reale primite sau furnizate se calculează în conformitate cu articolul 223; în scopul efectuării acestui calcul, instituțiile nu utilizează metoda prevăzută la articolul 225; (e) aceeași garanție reală nu este inclusă în același timp și în VM, și în NICA; (f) aceeași garanție reală nu este inclusă în același timp și în VM_{MA}, și în NICA_{MA}; (g) nicio garanție reală furnizată de contraparte care este separată de activele contrapărții	<i>Secțiunea a 3-a</i> Recunoașterea și tratamentul aplicat garanțiilor reale 52. În sensul prezentei secțiuni, băncile calculează valoarea garanțiilor reale aferente VM, VM_{MA}, NICA și NICA_{MA}, prin aplicarea tuturor cerințelor următoare: 52.1. în cazul în care toate tranzacțiile incluse într-un set de compensare fac parte din portofoliul de tranzacționare, sunt recunoscute numai garanțiile reale eligibile în temeiul punctului 25 din Regulamentul nr.112/2018 și punctelor 118-124; 52.2. în cazul în care un set de compensare cuprinde cel puțin o tranzacție din afara portofoliului de tranzacționare, sunt recunoscute numai garanțiile reale eligibile în temeiul punctului 25 din Regulamentul nr.112/2018; 52.3. garanțiile reale primite de la o contraparte sunt recunoscute cu semn pozitiv, iar garanțiile reale furnizate unei contrapărți sunt recunoscute cu semn negativ; 52.4. valoarea ajustată pentru volatilitatea oricărui tip de garanții reale primite sau furnizate se calculează în conformitate cu punctele 84-94 din Regulamentul nr.112/2018; 52.5. aceeași garanție reală nu este inclusă în același timp și în VM, și în NICA; 52.6. aceeași garanție reală nu este inclusă în același timp și în VM_{MA}, și în NICA_{MA}; 52.7. nicio garanție reală furnizată de contraparte care este separată de activele contrapărții respective și, ca urmare a separării, este indisponibilă în caz de insovabilitate sau în caz de intrare în stare de nerambursare ori de insovabilitate a contrapărții respective nu este recunoscută în calcularea NICA și a NICA_{MA}. 53. Pentru a calcula valoarea ajustată în funcție de volatilitatea garanțiilor reale furnizate menționate la punctul 52, subpunctul 52.4., băncile înlocuiesc formula	Compatibil	

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
respective și, ca urmare a separării, este indisponibilă în caz de faliment sau în caz de intrare în stare de nerambursare ori de insolvență a contrapărții respective nu este recunoscută în calcularea NICA și a NICA_{MA}. (2) Pentru a calcula valoarea ajustată în funcție de volatilitate a garanțiilor reale furnizate menționate la alineatul (1) litera (d) de la prezentul articol, instituțiile înlocuiesc formula prevăzută la articolul 223 alineatul (2) cu formula următoare: $C_{VA} = C \cdot (1 + H_c + H_{fx})$ unde: C_{VA} = valoarea ajustată în funcție de volatilitate a garanțiilor reale furnizate; și C = garanțiile reale; H_c și H_{fx} sunt definite în conformitate cu articolul 223 alineatul (2). (3) În sensul alineatului (1) litera (d), instituțiile stabilesc perioada de lichidare relevantă pentru calcularea valorii ajustate în funcție de volatilitate a garanțiilor reale primite sau furnizate în conformitate cu unul dintre următoarele orizonturi de timp: (a) un an pentru seturile de compensare menționate la articolul 275 alineatul (1); (b) perioada de risc de marjă determinată în conformitate cu articolul 279c alineatul (1) litera (b) pentru seturile de compensare menționate la articolul 275 alineatele (2) și (3).	prevăzută la punctele 87 și 88 din Regulamentul nr.112/2018 cu formula următoare: $CVA = C \cdot (1 + H_c + H_{fx})$ unde: C_{VA} = valoarea ajustată în funcție de volatilitatea garanțiilor reale furnizate; și C = garanțiile reale; H_c și H_{fx} sunt definite în conformitate cu punctul 87 din Regulamentul nr.112/2018. 54. În sensul punctului 52 subpunctului 52.4., băncile stabilesc perioada de lichidare relevantă pentru calcularea valorii ajustate în funcție de volatilitatea garanțiilor reale primite sau furnizate timp de un an pentru seturile de compensare menționate la punctul 49. <i>Prevederi existente - Regulamentul nr.220/2025</i>		

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
Articolul 277 Încadrarea tranzacțiilor în categorii de risc (1) Instituțiile încadrează fiecare tranzacție dintr-un set de compensare într-una din următoarele categorii de risc pentru a determina expunerea viitoare potențială a setului de compensare menționată la articolul 278: (a) riscul de rată a dobânzii; (b) riscul valutar; (c) riscul de credit; (d) riscul privind titlurile de capital; (e) riscul de marfă; (f) alte riscuri. (2) Instituțiile efectuează încadrarea menționată la alineatul (1) în funcție de determinantul de risc principal al unei tranzacții cu instrumente financiare derivate. Determinantul de risc principal este singurul determinant de risc semnificativ al unei tranzacții cu instrumente financiare derivate. (3) Prin derogare de la alineatul (2), instituțiile încadrează tranzacțiile cu instrumente financiare derivate care au mai mult de un determinant de risc semnificativ în mai multe categorii de risc. În cazul în care toți determinanții de risc semnificativi ai uneia dintre aceste tranzacții fac parte din aceeași categorie de risc, instituțiile nu sunt obligate să încadreze tranzacția respectivă în categoria de risc respectivă decât o singură dată, pe baza celui mai semnificativ dintre determinanții de risc. În cazul în care determinanții de risc semnificativi ai uneia dintre aceste tranzacții fac parte din categorii de risc diferite, instituțiile încadrează tranzacția respectivă o singură dată în fiecare categorie de risc pentru care tranzacția are cel puțin un determinant de risc semnificativ, pe baza celui mai semnificativ dintre determinanții de risc din categoria de risc în cauză.	<i>Secțiunea a 4-a</i> Încadrarea tranzacțiilor în categorii de risc 55. Băncile încadrează fiecare tranzacție dintr-un set de compensare într-una din următoarele categorii de risc pentru a determina expunerea viitoare potențială a setului de compensare menționată la punctele 66-68: 65.1. riscul de rată a dobânzii; 65.2. riscul valutar; 65.3. riscul de credit; 65.4. riscul privind titlurile de capital; 65.5. riscul de marfă; 65.6. alte riscuri. 56. Băncile efectuează încadrarea menționată la punctul 55 în funcție de determinantul de risc principal al unei tranzacții cu instrumente financiare derivate. Determinantul de risc principal este singurul determinant de risc semnificativ al unei tranzacții cu instrumente financiare derivate. 57. Prin derogare de la punctul 56, băncile încadrează tranzacțiile cu instrumente financiare derivate care au mai mult de un determinant de risc semnificativ în mai multe categorii de risc. În cazul în care toți determinanții de risc semnificativi ai uneia dintre aceste tranzacții fac parte din aceeași categorie de risc, băncile nu sunt obligate să încadreze tranzacția respectivă în categoria de risc respectivă decât o singură dată, pe baza celui mai semnificativ dintre determinanții de risc. În cazul în care determinanții de risc semnificativi ai uneia dintre aceste tranzacții fac parte din categorii de risc diferite, băncile încadrează tranzacția respectivă o singură dată în fiecare categorie de risc pentru care tranzacția are cel puțin un determinant de risc semnificativ, pe baza celui mai semnificativ dintre determinanții de risc din categoria de risc în cauză. 58. Prin derogare de la punctele 55-57, la încadrarea tranzacțiilor în categoriile de risc enumerate la punctul 55, băncile aplică următoarele cerințe: 58.1. în cazul în care determinantul de risc principal al unei tranzacții sau cel mai semnificativ determinant de	Compatibil	

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
(4) În pofida alineatelor (1), (2) și (3), la încadrarea tranzacțiilor în categoriile de risc enumerate la alineatul (1), instituțiile aplică următoarele cerințe: (a) în cazul în care determinantul de risc principal al unei tranzacții sau cel mai semnificativ determinant de risc într-o anumită categorie de risc pentru tranzacțiile menționate la alineatul (3) este o variabilă legată de inflație, instituțiile încadrează tranzacția respectivă în categoria de risc de rată a dobânzii; (b) în cazul în care determinantul de risc principal al unei tranzacții sau cel mai semnificativ determinant de risc într-o anumită categorie de risc pentru tranzacțiile menționate la alineatul (3) este o variabilă legată de condițiile climatice, instituțiile încadrează tranzacția respectivă în categoria de risc de marfă. (5) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza: (a) metoda pentru identificarea tranzacțiilor cu un singur determinant de risc semnificativ; (b) metoda pentru identificarea tranzacțiilor cu mai mult de un determinant de risc semnificativ și pentru identificarea celui mai semnificativ dintre determinanții de risc respectivi în sensul alineatului (3). ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 28 decembrie 2019. Se delegă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.	risc într-o anumită categorie de risc pentru tranzacțiile menționate la punctul 57 este o variabilă legată de inflație, băncile încadrează tranzacția respectivă în categoria de risc de rată a dobânzii; 58.2. în cazul în care determinantul de risc principal al unei tranzacții sau cel mai semnificativ determinant de risc într-o anumită categorie de risc pentru tranzacțiile menționate la punctul 57 este o variabilă legată de condițiile climatice, băncile încadrează tranzacția respectivă în categoria de risc de marfă. 58¹. Metoda pentru identificarea tranzacțiilor cu un singur determinant de risc semnificativ și a celor cu mai mult de un determinant de risc semnificativ, precum și pentru identificarea celui mai semnificativ dintre determinanții de risc respectivi în sensul punctului 57 este expusă în anexa 2 la prezentul regulament. Prevederi existente - Regulamentul nr.220/2025, cu excepția pct.58¹. - prevedere nouă - Inclusă prin Proiectul HCE al BNM de modificare a Regulamentului nr.220/2025		

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
Articolul 277a Seturi de acoperire a riscului (1) Instituțiile stabilesc seturile de acoperire a riscului relevante pentru fiecare categorie de risc a unui set de compensare și atribuie fiecare tranzacție acestor seturi de acoperire a riscului, după cum urmează: (a) tranzacțiile încadrate în categoria de risc de rată a dobânzii se atribuie aceluiași set de acoperire a riscului numai în cazul în care determinantul lor de risc principal sau cel mai semnificativ determinant de risc într-o anumită categorie de risc pentru tranzacțiile menționate la articolul 277 alineatul (3) este denumit în aceeași monedă; (b) tranzacțiile încadrate în categoria de risc valutar se atribuie aceluiași set de acoperire a riscului numai în cazul în care determinantul lor de risc principal sau cel mai semnificativ determinant de risc într-o anumită categorie de risc pentru tranzacțiile menționate la articolul 277 alineatul (3) se bazează pe aceeași pereche de monede; (c) toate tranzacțiile încadrate în categoria de risc de credit se atribuie aceluiași set de acoperire a riscului; (d) toate tranzacțiile încadrate în categoria de risc privind titlurile de capital se atribuie aceluiași set de acoperire a riscului; (e) tranzacțiile încadrate în categoria de risc de marfă se atribuie unuia din următoarele seturi de acoperire a riscului în funcție de natura determinantului lor de risc principal sau cel mai semnificativ determinant de risc într-o anumită categorie de risc pentru tranzacțiile menționate la articolul 277 alineatul (3): (i) energie; (ii) metale; (iii) produse agricole;	Secțiunea a 5-a Seturi de acoperire a riscului 59. Băncile stabilesc seturile de acoperire a riscului relevante pentru fiecare categorie de risc a unui set de compensare și atribuie fiecare tranzacție acestor seturi de acoperire a riscului, după cum urmează: 59.1. tranzacțiile încadrate în categoria de risc de rată a dobânzii se atribuie aceluiași set de acoperire a riscului numai în cazul în care determinantul lor de risc principal sau cel mai semnificativ determinant de risc într-o anumită categorie de risc pentru tranzacțiile menționate la punctul 57 este denumit în aceeași monedă; 59.2. tranzacțiile încadrate în categoria de risc valutar se atribuie aceluiași set de acoperire a riscului numai în cazul în care determinantul lor de risc principal sau cel mai semnificativ determinant de risc într-o anumită categorie de risc pentru tranzacțiile menționate la punctul 57 este denumit în aceeași monedă; 59.3. toate tranzacțiile încadrate în categoria de risc de credit se atribuie aceluiași set de acoperire a riscului; 59.4. toate tranzacțiile încadrate în categoria de risc privind titlurile de capital se atribuie aceluiași set de acoperire a riscului; 59.5. tranzacțiile încadrate în categoria de risc de marfă se atribuie unuia din următoarele seturi de acoperire a riscului în funcție de natura determinantului lor de risc principal sau cel mai semnificativ determinant de risc într-o anumită categorie de risc pentru tranzacțiile menționate la punctul 57: 59.5.1. energie; 59.5.2. metale; 59.5.3. produse agricole; 59.5.4. alte mărfuri; 59.5.5. condiții climatice; 59.6. tranzacțiile încadrate în alte categorii de risc se atribuie aceluiași set de acoperire a riscului numai în cazul în care determinantul lor de risc principal sau cel mai semnificativ determinant de risc într-o anumită categorie	Compatibil	

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
(iv) alte mărfuri; (v) condiții climatice; (f) tranzacțiile încadrate în alte categorii de risc se atribuie aceluiași set de acoperire a riscului numai în cazul în care determinantul lor de risc principal sau cel mai semnificativ determinant de risc într-o anumită categorie de risc pentru tranzacțiile menționate la articolul 277 alineatul (3) este identic. În sensul primului paragraf litera (a) de la prezentul alineat, tranzacțiile încadrate în categoria de risc de rată a dobânzii care au ca determinant de risc principal o variabilă legată de inflație se atribuie unor seturi de acoperire a riscului distincte, altele decât seturile de acoperire a riscului stabilite pentru tranzacțiile încadrate în categoria de risc de rată a dobânzii care nu au ca determinant de risc principal o variabilă legată de inflație. Tranzacțiile respective se atribuie aceluiași set de acoperire a riscului numai în cazul în care determinantul lor de risc principal sau cel mai semnificativ determinant de risc într-o anumită categorie de risc pentru tranzacțiile menționate la articolul 277 alineatul (3) este denumit în aceeași monedă. (2) Prin derogare de la alineatul (1) de la prezentul articol, instituțiile stabilesc seturi de acoperire a riscului distincte în fiecare categorie de risc pentru următoarele tranzacții: (a) tranzacțiile pentru care determinantul de risc principal sau cel mai semnificativ determinant de risc într-o anumită categorie de risc pentru tranzacțiile menționate la articolul 277 alineatul (3) este fie volatilitatea de piață implicită sau volatilitatea realizată a unui determinant de risc, fie corelația dintre doi determinanți de risc; (b) tranzacțiile pentru care determinantul de risc principal sau cel mai semnificativ determinant de risc într-o anumită categorie de risc pentru tranzacțiile menționate la articolul 277 alineatul (3)	de risc pentru tranzacțiile menționate la punctul 57 este identic. 60. În sensul punctului 59 subpunctul 59.1., tranzacțiile încadrate în categoria de risc de rată a dobânzii care au ca determinant de risc principal o variabilă legată de inflație se atribuie unor seturi de acoperire a riscului distincte, altele decât seturile de acoperire a riscului stabilite pentru tranzacțiile încadrate în categoria de risc de rată a dobânzii care nu au ca determinant de risc principal o variabilă legată de inflație. Tranzacțiile respective se atribuie aceluiași set de acoperire a riscului numai în cazul în care determinantul lor de risc principal sau cel mai semnificativ determinant de risc într-o anumită categorie de risc pentru tranzacțiile menționate la punctul 57 este denumit în aceeași monedă. 61. Prin derogare de la punctele 59 și 60, băncile stabilesc seturi de acoperire a riscului distincte în fiecare categorie de risc pentru următoarele tranzacții: 61.1. tranzacțiile pentru care determinantul de risc principal sau cel mai semnificativ determinant de risc într-o anumită categorie de risc pentru tranzacțiile menționate la punctul 57 este fie volatilitatea de piață implicită sau volatilitatea realizată a unui determinant de risc, fie corelația dintre doi determinanți de risc; 61.2. tranzacțiile pentru care determinantul de risc principal sau cel mai semnificativ determinant de risc într-o anumită categorie de risc pentru tranzacțiile menționate la punctul 57 este reprezentat de diferența dintre doi determinanți de risc încadrați în aceeași categorie de risc sau tranzacțiile care constau în două segmente de plată denominate în aceeași monedă și pentru care un determinant de risc din aceeași categorie de risc ca și principalul determinant de risc este inclus în celălalt segment de plată decât cel care conține determinantul de risc principal. 62. În sensul punctului 61 subpunctului 61.1., băncile atribuie tranzacțiile aceluiași set de acoperire a riscului din categoria de risc relevantă numai în cazul în care determinantul de risc principal al acestora sau cel mai semnificativ determinant de risc într-o anumită categorie		

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
este reprezentat de diferența dintre doi determinanți de risc încadrați în aceeași categorie de risc sau tranzacțiile care constau în două segmente de plată denumite în aceeași monedă și pentru care un determinant de risc din aceeași categorie de risc ca și principalul determinant de risc este inclus în celălalt segment de plată decât cel care conține determinantul de risc principal. În sensul literei (a) de la primul paragraf de la prezentul alineat, instituțiile atribuie tranzacțiile aceluiași set de acoperire a riscului din categoria de risc relevantă numai în cazul în care determinantul de risc principal al acestora sau cel mai semnificativ determinant de risc într-o anumită categorie de risc pentru tranzacțiile menționate la articolul 277 alineatul (3) este identic. În sensul literei (b) de la primul paragraf, instituțiile atribuie tranzacțiile aceluiași set de acoperire a riscului din categoria de risc relevantă numai în cazul în care perechea de determinanți de risc din tranzacțiile menționate la litera (b) este identică, iar între cei doi determinanți de risc care fac parte din pereche există o corelație pozitivă. În caz contrar, instituțiile atribuie tranzacțiile menționate la primul paragraf litera (b) unuia dintre seturile de acoperire a riscului stabilite în conformitate cu alineatul (1), doar pe baza unuia dintre cei doi determinanți de risc menționați la primul paragraf litera (b). În sensul primului paragraf litera (a) de la prezentul alineat, instituțiile atribuie tranzacțiile unui set de acoperire a riscului distinct din categoria de risc relevantă urmând aceeași alcătuire a seturilor de acoperire a riscului prevăzută la alineatul (1). (3) Instituțiile pun la dispoziție, la cererea autorităților competente, numărul de seturi de acoperire a riscului stabilite în conformitate cu alineatul (2) de la prezentul articol pentru fiecare	de risc pentru tranzacțiile menționate la punctul 57 este identic. 63. În sensul punctului 61 subpunctului 61.2., băncile atribuie tranzacțiile aceluiași set de acoperire a riscului din categoria de risc relevantă numai în cazul în care perechea de determinanți de risc din tranzacțiile menționate la punctul 61 subpunctul 61.2. este identică, iar între cei doi determinanți de risc care fac parte din pereche există o corelație pozitivă. În caz contrar, băncile atribuie tranzacțiile menționate la punctul 61 subpunctul 61.2. unuia dintre seturile de acoperire a riscului stabilite în conformitate cu punctul 59 doar pe baza unuia dintre cei doi determinanți de risc menționați la punctul 61 subpunctul 61.2. 64. În sensul punctului 61 subpunctul 61.1., băncile atribuie tranzacțiile unui set de acoperire a riscului distinct din categoria de risc relevantă urmând aceeași alcătuire a seturilor de acoperire a riscului prevăzută la punctul 59. 65. Băncile pun la dispoziție, la cererea Băncii Naționale a Moldovei, informația cu referire la numărul de seturi de acoperire a riscului stabilite în conformitate cu punctele 61-64 pentru fiecare categorie de risc, împreună cu determinantul de risc principal sau cel mai semnificativ determinant de risc într-o anumită categorie de risc pentru tranzacțiile menționate la punctul 57 sau perechea de determinanți de risc aferentă fiecăruia dintre seturile de acoperire a riscului respective și cu numărul de tranzacții din cadrul fiecărui set de acoperire a riscului.		

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
categorie de risc, împreună cu determinantul de risc principal sau cel mai semnificativ determinant de risc într-o anumită categorie de risc pentru tranzacțiile menționate la articolul 277 alineatul (3) sau perechea de determinanți de risc aferenți fiecăruia dintre seturile de acoperire a riscului respective și cu numărul de tranzacții din cadrul fiecărui set de acoperire a riscului.	<i>Prevederi existente - Regulamentul nr.220/2025</i>		
Articolul 278 Expunerea viitoare potențială (1) Instituțiile calculează expunerea viitoare potențială a unui set de compensare după cum urmează: $PFE = \text{multiplicator} \cdot \sum_a \text{AddOn}^{(a)}$ unde: PFE = expunerea viitoare potențială; a = indicele care desemnează categoriile de risc incluse în calculul expunerii viitoare potențiale a setului de compensare; AddOn^(a) = majorarea pentru categoria de risc a calculată în conformitate cu articolele 280a- 280f, după caz; și multiplicator (multiplier) = factorul de multiplicare calculat în conformitate cu formula menționată la alineatul (3). În scopul acestui calcul, instituțiile includ majorarea (add-on) aferentă unei anumite categorii de risc în calculul expunerii viitoare potențiale a unui set de compensare în cazul în care cel puțin o tranzacție din setul de compensare a fost încadrată în categoria de risc respectivă.	<i>Secțiunea a 6-a</i> Expunerea viitoare potențială și calculul poziției de risc 66. Băncile calculează expunerea viitoare potențială a unui set de compensare după cum urmează: $PFE = \text{multiplicator} \cdot \sum_a \text{AddOn}^{(a)}$ unde: PFE = expunerea viitoare potențială; a = indicele care desemnează categoriile de risc incluse în calculul expunerii viitoare potențiale a setului de compensare; AddOn(a) = majorarea pentru categoria de risc calculată în conformitate cu punctele 78-98, după caz; și multiplicator (multiplier) = factorul de multiplicare calculat în conformitate cu formula menționată la punctul 68. În scopul acestui calcul, băncile includ majorarea (add-on) aferentă unei anumite categorii de risc în calculul expunerii viitoare potențiale a unui set de compensare, în cazul în care cel puțin o tranzacție din setul de compensare a fost încadrată în categoria de risc respectivă. 67. Expunerea viitoare potențială a seturilor de compensare multiple care fac obiectul unui singur contract în marjă, astfel cum se menționează la punctul 51,	Compatibil	

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
(2) Expunerea viitoare potențială a seturilor de compensare multiple care fac obiectul unui singur contract în marjă, astfel cum se menționează la articolul 275 alineatul (3), se calculează ca suma expunerilor viitoare potențiale a tuturor seturilor de compensare individuale ca și cum nu ar face obiectul niciunei forme de contract în marjă. (3) În scopul alineatului (1), multiplicatorul se calculează după cum urmează: $\text{multiplicator} = \begin{cases} 1 & \text{dacă } z \geq 0 \\ \left(\frac{s}{v} \right)^{\text{Prag} \cdot (\text{CMV}_i - 1) + \text{NICA}_i} & \text{dacă } z < 0 \end{cases}$ unde: Prag (floor) m = 5 %; $y = 2 \cdot (1 - \text{Prag} \cdot m) \cdot \sum a \text{ AddOn}(a)$ $z = \begin{cases} \text{CMV} - \text{NICA} & \text{pentru seturile de compensare menționate la articolul 275 alin.(1)} \\ \text{CMV} - \text{VM} - \text{NICA} & \text{pentru seturile de compensare menționate la articolul 275 alin.(2)} \\ \text{CMV}_i - \text{NICA}_i & \text{pentru seturile de compensare menționate la articolul 275 alin.(3)} \end{cases}$ NICA_i = suma independentă netă a garanțiilor reale calculată numai pentru tranzacțiile incluse în setul de compensare i. NICA_i se calculează la nivel de tranzacție sau la nivel de set de compensare, în funcție de contractul în marjă.	se calculează ca suma expunerilor viitoare potențiale a tuturor seturilor de compensare individuale ca și cum nu ar face obiectul niciunei forme de contract în marjă. 68. În scopul punctului 66, multiplicatorul se calculează după cum urmează: $\text{multiplicator} = \begin{cases} 1 & \text{dacă } z \geq 0 \\ \min \left\{ 1, \text{Prag}_m + (1 - \text{Prag}_m) \cdot \exp \left(\frac{z}{y} \right) \right\} & \text{dacă } z < 0 \end{cases}$ unde: Prag (floor) m = 5 %; $y = 2 \cdot (1 - \text{Prag} \cdot m) \cdot \sum a \text{ AddOn}(a)$ $z = \begin{cases} \text{CMV} - \text{NICA} & \text{pentru seturile de compensare menționate la punctul 49} \\ \text{CMV} - \text{VM} - \text{NICA} & \text{pentru seturile de compensare menționate la punctul 50} \\ \text{CMV}_i - \text{NICA}_i & \text{pentru seturile de compensare menționate la punctul 51} \end{cases}$ NICA_i = suma independentă netă a garanțiilor reale calculată numai pentru tranzacțiile incluse în setul de compensare i. NICA_i se calculează la nivel de tranzacție sau la nivel de set de compensare, în funcție de contractul în marjă. . <i>Prevederi existente - Regulamentul nr.220/2025</i>		

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
Articolul 279 Calculul poziției de risc Pentru calcularea majorărilor aferente categoriilor de risc menționate la articolele 280a-280f, instituțiile calculează poziția de risc (RiskPosition) a fiecărei tranzacții dintr-un set de compensare după cum urmează: Poziția de risc = $\delta \cdot \text{AdjNot} \cdot \text{MF}$ unde: δ = delta reglementat al tranzacției, calculat în conformitate cu formula prevăzută la articolul 279a; AdjNot = valoarea noțională ajustată a tranzacției, calculată în conformitate cu articolul 279b; și MF = factorul de ajustare în funcție de scadență al tranzacției, calculat în conformitate cu formula prevăzută la articolul 279c.	69. Pentru calcularea majorărilor aferente categoriilor de risc menționate la punctele 78-98, băncile calculează poziția de risc (RiskPosition) a fiecărei tranzacții dintr-un set de compensare după cum urmează: Poziția de risc = $\delta \cdot \text{AdjNot} \cdot \text{MF}$ unde: δ = delta reglementat al tranzacției, calculat în conformitate cu formula prevăzută la punctele 70 și 71; AdjNot = valoarea noțională ajustată a tranzacției, calculată în conformitate cu punctele 72-74; și MF = factorul de ajustare în funcție de scadență al tranzacției, calculat în conformitate cu formula prevăzută la punctele 75-76. Prevederi existente - Regulamentul nr.220/2025	Compatibil	
Articolul 279a Delta reglementat (1) Instituțiile calculează delta reglementat după cum urmează: (a) în cazul opțiunilor call și put care îi dau dreptul cumpărătorului opțiunii să cumpere sau să vândă un instrument-suport la un preț pozitiv la o dată unică sau la multiple date din viitor, cu excepția cazului în care aceste opțiuni sunt încadrate în categoria de risc de rată a dobânzii, instituțiile utilizează următoarea formulă: $\delta = \text{sign} \cdot N \left(\text{type} \cdot \frac{\ln(P/K) + 0,5 \cdot \sigma^2 \cdot T}{\sigma \cdot \sqrt{T}} \right)$ unde: δ = delta reglementat semn (sign) = - 1 dacă tranzacția este o opțiune call vândută sau o opțiune put cumpărată; semn (sign) = + 1 dacă tranzacția este o opțiune call cumpărată sau o opțiune put vândută; tip (type) = - 1 dacă tranzacția este o opțiune put;	Secțiunea a 7-a Delta reglementat 70. Băncile calculează delta reglementat după cum urmează: 70.1. în cazul opțiunilor call și put care îi dau dreptul cumpărătorului opțiunii să cumpere sau să vândă un instrument-suport la un preț pozitiv la o dată unică sau la multiple date din viitor, cu excepția cazului în care aceste opțiuni sunt încadrate în categoria de risc de rată a dobânzii sau în categoria de risc de marfă, băncile utilizează următoarea formulă: $\delta = \text{sign} \cdot N \left(\text{type} \cdot \frac{\ln(P/K) + 0,5 \cdot \sigma^2 \cdot T}{\sigma \cdot \sqrt{T}} \right)$ unde: δ = delta reglementat semn (sign) = - 1 dacă tranzacția este o opțiune call vândută sau o opțiune put cumpărată; semn (sign) = + 1 dacă tranzacția este o opțiune call cumpărată sau o opțiune put vândută; tip (type) = - 1 dacă tranzacția este o opțiune put; tip (type) = + 1 dacă tranzacția este o opțiune call;	Compatibil	

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile																				
6	7	8	9																				
tip (type) = + 1 dacă tranzacția este o opțiune call; N(x) = funcția de distribuție cumulativă pentru o variabilă aleatorie normală standard, care exprimă probabilitatea ca o variabilă aleatorie normal distribuită, cu media zero și varianța 1, să fie mai mică sau egală cu x; P = prețul la vedere sau la termen al instrumentului-suport al opțiunii; pentru opțiuni ale căror fluxuri de numerar depind de o valoare medie a prețului instrumentului-suport, P este egal cu valoarea medie la data calculului; K = prețul de exercitare a opțiunii; T = perioada cuprinsă între data expirării opțiunii (T exp) și data raportării; pentru opțiuni care pot fi exercitate numai la o dată viitoare, T exp este egală cu data respectivă; pentru opțiuni care pot fi exercitate la multiple date viitoare, T exp este egală cu ultima dintre datele respective; T se exprimă în ani, utilizând convenția privind zilele lucrătoare relevante; și σ = volatilitatea reglementată a opțiunii, determinată în conformitate cu tabelul 1 în funcție de categoria de risc a tranzacției și de natura instrumentului-suport al opțiunii. <i>Tabelul 1</i> <table><tr><td>Categorie de risc</td><td>Instrumentul-suport</td><td>Volatilitatea reglementată</td></tr><tr><td>Schimb valutar</td><td>Toate</td><td>15 %</td></tr><tr><td>Credit</td><td>Instrument având la bază o singură semnătură</td><td>10 %</td></tr></table>	Categorie de risc	Instrumentul-suport	Volatilitatea reglementată	Schimb valutar	Toate	15 %	Credit	Instrument având la bază o singură semnătură	10 %	N(x) = funcția de distribuție cumulativă pentru o variabilă aleatorie normală standard, care exprimă probabilitatea ca o variabilă aleatorie normal distribuită, cu media zero și varianța 1, să fie mai mică sau egală cu x; P = prețul la vedere sau la termen al instrumentului-suport al opțiunii; pentru opțiuni ale căror fluxuri de numerar depind de o valoare medie a prețului instrumentului-suport, P este egal cu valoarea medie la data calculului; K = prețul de exercitare a opțiunii; T = perioada cuprinsă între data expirării opțiunii (T exp) și data raportării; pentru opțiuni care pot fi exercitate numai la o dată viitoare, T exp este egală cu data respectivă; pentru opțiuni care pot fi exercitate la multiple date viitoare, T exp este egală cu ultima dintre datele respective; T se exprimă în ani, utilizând convenția privind zilele lucrătoare relevante; și σ = volatilitatea reglementată a opțiunii, determinată în conformitate cu tabelul 1 în funcție de categoria de risc a tranzacției și de natura instrumentului-suport al opțiunii. <i>Tabelul 1</i> <table><tr><td>Categorie de risc</td><td>Instrumentul-suport</td><td>Volatilitatea reglementată</td></tr><tr><td>Valutar</td><td>Toate</td><td>15 %</td></tr><tr><td rowspan="2">Credit</td><td>Instrument având la bază o singură semnătură</td><td>100 %</td></tr><tr><td>Instrument având la bază mai multe semnături</td><td>80 %</td></tr></table>	Categorie de risc	Instrumentul-suport	Volatilitatea reglementată	Valutar	Toate	15 %	Credit	Instrument având la bază o singură semnătură	100 %	Instrument având la bază mai multe semnături	80 %		
Categorie de risc	Instrumentul-suport	Volatilitatea reglementată																					
Schimb valutar	Toate	15 %																					
Credit	Instrument având la bază o singură semnătură	10 %																					
Categorie de risc	Instrumentul-suport	Volatilitatea reglementată																					
Valutar	Toate	15 %																					
Credit	Instrument având la bază o singură semnătură	100 %																					
	Instrument având la bază mai multe semnături	80 %																					

Actul Uniunii Europene			Proiectul de act normativ național			Gradul de compatibilitate	Observațiile
6			7			8	9
	Instrument având la bază mai multe semnături	80 %	Titluri de capital	Instrument având la bază o singură semnătură	120 %		
Titluri de capital	Instrument având la bază o singură semnătură	120 %		Instrument având la bază mai multe semnături	75 %		
	Instrument având la bază mai multe semnături	75 %					
Marfă	Energie electrică	150 %	Marfă	Energie electrică	150 %		
	Alte mărfuri (mai puțin energia electrică)	70 %		Alte mărfuri (mai puțin energia electrică)	70 %		
Altele	Toate	150 %		Alte	Toate		
Instituțiile care utilizează prețul la termen al instrumentului-suport al unei opțiuni se asigură că: (i) prețul la termen este în concordanță cu caracteristicile opțiunii; (ii) prețul la termen se calculează utilizând o rată a dobânzii relevantă care predomină la data raportării; (iii) prețul la termen integrează fluxurile de numerar preconizate ale instrumentului-suport înainte de expirarea opțiunii; (b) pentru tranșele unei securizări sintetice și pentru un instrument financiar derivat de credit de tip „nth -to-default” (al n-lea caz de nerambursare), instituțiile utilizează următoarea formulă: $\delta = \text{seemn} \cdot \frac{15}{(1 + 14 \cdot A) \cdot (1 + 14 \cdot D)}$ unde: { + 1 dacă prin tranzacție s-a o protecția creditului			Băncile care utilizează prețul la termen al instrumentului-suport al unei opțiuni se asigură că: 70.1.1. prețul la termen este în concordanță cu caracteristicile opțiunii; 70.1.2. prețul la termen se calculează utilizând o rată a dobânzii relevantă care predomină la data raportării; 70.1.3. prețul la termen integrează fluxurile de numerar preconizate ale instrumentului-suport înainte de expirarea opțiunii; 70.2. pentru tranșele unei securizări sintetice și pentru un instrument financiar derivat de credit de tip „nth-to-default” (al n-lea caz de nerambursare), băncile utilizează următoarea formulă: $\delta = \text{seemn} \cdot \frac{15}{(1 + 14 \cdot A) \cdot (1 + 14 \cdot D)}$ unde:				

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
semn – 1 dacă prin tranzacție s-a furnizat protecția creditului (sign) = A = plafonul de afectare al tranșei; pentru o tranzacție cu un instrument financiar derivat de credit de tip „nth -to-default” bazat pe entitățile de referință k, $A = (n - 1)/k$; și D = plafonul de neafectare al tranșei; pentru o tranzacție cu un instrument financiar derivat de credit de tip „nth -to-default” bazat pe entitățile de referință k, $D = n/k$; (c) pentru tranzacțiile care nu sunt menționate la litera (a) sau (b), instituțiile utilizează următorul delta reglementat: $\delta = \begin{cases} +1 & \text{dacă tranzacția este o poziție lungă pe determinantul de risc principal sau cel mai semnificativ determinant de risc în aceeași categorie de risc} \\ -1 & \text{dacă tranzacția este o poziție scurtă pe determinantul de risc principal sau cel mai semnificativ determinant de risc în aceeași categorie de risc} \end{cases}$ (2) În sensul prezentei secțiuni, o poziție lungă pe determinantul de risc principal sau pe cel mai semnificativ determinant de risc într-o anumită categorie de risc pentru tranzacțiile menționate la articolul 277 alineatul (3) înseamnă că valoarea de piață a tranzacției crește atunci când valoarea determinantului de risc respectiv crește, iar o poziție scurtă pe determinantul de risc principal sau pe cel mai semnificativ determinant de risc într-o anumită categorie de risc pentru tranzacțiile menționate la articolul 277 alineatul (3) înseamnă că valoarea de piață a tranzacției scade atunci când valoarea determinantului de risc respectiv crește.	semn (sign) = $\begin{cases} +1 & \text{dacă prin tranzacție s-a obținut protecția creditului} \\ -1 & \text{dacă prin tranzacție s-a furnizat protecția creditului} \end{cases}$ A = plafonul de afectare al tranșei; pentru o tranzacție cu un instrument financiar derivat de credit de tip „nth-to-default” bazat pe entitățile de referință k, $A = (n - 1)/k$; și D = plafonul de neafectare al tranșei; pentru o tranzacție cu un instrument financiar derivat de credit de tip „nth-to-default” bazat pe entitățile de referință k, $D = n/k$; 70.3. pentru tranzacțiile care nu sunt menționate la subpunctele 70.1. sau 70.2., băncile utilizează următorul delta reglementat: $\delta = \text{semn} \cdot \frac{15}{(1 + 14 \cdot A) \cdot (1 + 14 \cdot D)}$ unde: $\delta = \begin{cases} +1 & \text{dacă tranzacția este o poziție lungă pe determinantul de risc principal sau cel mai semnificativ determinant de risc în aceeași categorie de risc} \\ -1 & \text{dacă tranzacția este o poziție scurtă pe determinantul de risc principal sau cel mai semnificativ determinant de risc în aceeași categorie de risc} \end{cases}$ A = plafonul de afectare al tranșei; pentru o tranzacție cu un instrument financiar derivat de credit de tip „nth-to-default” bazat pe entitățile de referință k, $A = (n - 1)/k$; și D = plafonul de neafectare al tranșei; pentru o tranzacție cu un instrument financiar derivat de credit de tip „nth-to-default” bazat pe entitățile de referință k, $D = n/k$; 70.3. pentru tranzacțiile care nu sunt menționate la subpunctele 70.1. sau 70.2., băncile utilizează următorul delta reglementat: $\delta = \begin{cases} +1 & \text{dacă tranzacția este o poziție lungă pe determinantul de risc principal sau cel mai} \end{cases}$		

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
(3) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza: (a) în conformitate cu evoluțiile internaționale în materie de reglementare, formula pe care trebuie să o utilizeze instituțiile pentru a calcula delta reglementat pentru opțiunile call și put încadrate în categoria de risc de rată a dobânzii compatibilă cu condiții de piață în care ratele dobânzii pot fi negative, precum și volatilitatea reglementată care este adecvată pentru formula respectivă; (b) o metodă pentru a stabili dacă o tranzacție este o poziție lungă sau scurtă pe determinantul de risc principal sau pe cel mai semnificativ determinant de risc într-o anumită categorie de risc pentru tranzacțiile menționate la articolul 277 alineatul (3). ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 28 decembrie 2019. Se delegă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.	semnificativ determinant de risc în acea categorie de risc – 1 dacă tranzacția este o poziție scurtă pe determinantul de risc principal sau cel mai semnificativ determinant de risc în acea categorie de risc 71. În sensul prezentei secțiuni, o poziție lungă pe determinantul de risc principal sau pe cel mai semnificativ determinant de risc într-o anumită categorie de risc pentru tranzacțiile menționate la punctul 57 înseamnă că valoarea de piață a tranzacției crește atunci când valoarea determinantului de risc respectiv crește, iar o poziție scurtă pe determinantul de risc principal sau pe cel mai semnificativ determinant de risc într-o anumită categorie de risc pentru tranzacțiile menționate la punctul 57 înseamnă că valoarea de piață a tranzacției scade atunci când valoarea determinantului de risc respectiv crește. <i>71¹. Reglementările aferente formulelor pe care băncile le utilizează pentru a calcula delta reglementat pentru opțiunile call și put încadrate în categoria de risc de rată a dobânzii sau categoria de risc de marfă compatibilă cu condiții de piață în care ratele dobânzii sau prețurile mărfurilor pot fi negative și volatilitatea reglementată care este adecvată pentru formulele respective, precum și metoda pentru a stabili dacă o tranzacție este o poziție lungă sau scurtă pe determinantul de risc principal sau pe cel mai semnificativ determinant de risc într-o anumită categorie de risc pentru tranzacțiile menționate la punctul 57 sunt determinate în anexa 2 la prezentul regulament.</i> Prevederi existente - Regulamentul nr.220/2025, cu excepția pct.71¹. - prevedere nouă - Inclusă prin Proiectul HCE al BNM de modificare a Regulamentului nr.220/2025		
Articolul 279b Valoarea noțională ajustată (1) Instituțiile calculează valoarea noțională ajustată după cum urmează:	<i>Secțiunea a 8-a</i> Valoarea noțională ajustată 72. Băncile calculează valoarea noțională ajustată după cum urmează:	Compatibil	

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
(a) pentru tranzacțiile încadrate în categoria de risc de rată a dobânzii sau în categoria de risc de credit, instituțiile calculează valoarea noțională ajustată ca fiind produsul dintre valoarea noțională a contractului derivat și factorul duratei impus de autoritățile de supraveghere, care se calculează după cum urmează: ▼C7 $\text{factorul duratei impus de autoritățile de supraveghere} = \max\left\{\frac{\exp(-R \cdot S) - \exp(-R \cdot E)}{R}, 10/\text{un exercițiu financiar}\right\}$ unde: R = rata de actualizare impusă de autoritățile de supraveghere; R = 5 %; S = perioada de timp dintre data de începere a unei tranzacții și data raportării, care este exprimată în ani, utilizând convenția privind zilele lucrătoare relevante; E = perioada dintre data de încetare a unei tranzacții și data raportării, care este exprimată în ani, utilizând convenția privind zilele lucrătoare relevante; și un exercițiu financiar (OneBusinessYear) = un an exprimat în zile lucrătoare utilizând convenția privind zilele lucrătoare relevante. Data de începere a unei tranzacții este prima dată la care este fie stabilită, fie efectuată cel puțin o plată contractuală în cadrul tranzacției, către instituție sau din partea instituției, alta decât plățile legate de schimbul de garanții reale din cadrul unui contract în marjă. În cazul în care tranzacția a început deja să stabilească sau să efectueze plăți la data raportării, data de începere a unei tranzacții este egală cu 0. În cazul în care o tranzacție implică una sau mai multe date contractuale viitoare la care instituția sau contrapartea poate decide să pună capăt tranzacției înainte de scadența contractuală a	72.1. pentru tranzacțiile încadrate în categoria de risc de rată a dobânzii sau în categoria de risc de credit, băncile calculează valoarea noțională ajustată ca fiind produsul dintre valoarea noțională a contractului derivat și factorul duratei satbilite de Banca Națională a Moldovei, care se calculează după cum urmează: Factorul duratei stabilit de BNM = $\max\left\{\frac{\exp(-R \cdot S) - \exp(-R \cdot E)}{R}, 10/\text{un exercițiu financiar}\right\}$ unde: R = rata de actualizare, 5 %; S = perioada de timp dintre data de începere a unei tranzacții și data raportării, care este exprimată în ani, utilizând convenția privind zilele lucrătoare relevante; E = perioada dintre data de încetare a unei tranzacții și data raportării, care este exprimată în ani, utilizând convenția privind zilele lucrătoare relevante; și un exercițiu financiar (OneBusinessYear) = un an exprimat în zile lucrătoare utilizând convenția privind zilele lucrătoare relevante. Data de începere a unei tranzacții este prima dată la care este fie stabilită, fie efectuată cel puțin o plată contractuală în cadrul tranzacției, către bancă sau din partea băncii, alta decât plățile legate de schimbul de garanții reale din cadrul unui contract în marjă. În cazul în care tranzacția a început deja să stabilească sau să efectueze plăți la data raportării, data de începere a unei tranzacții este egală cu 0. În cazul în care o tranzacție implică una sau mai multe date contractuale viitoare la care banca sau contrapartea poate decide să pună capăt tranzacției înainte de scadența contractuală a acesteia, data de începere a unei tranzacții este egală cu prima dintre următoarele: 72.1.1. data sau prima dintre datele viitoare multiple la care banca sau contrapartea poate decide să pună capăt tranzacției înainte de scadența contractuală a acesteia;		

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
acesteia, data de începere a unei tranzacții este egală cu prima dintre următoarele: (i) data sau prima dintre datele viitoare multiple la care instituția sau contrapartea poate decide să pună capăt tranzacției înainte de scadența contractuală a acesteia; (ii) data la care o tranzacție începe să stabilească sau să efectueze plăți, altele decât plățile legate de schimbul de garanții reale din cadrul unui contract în marjă. În cazul în care o tranzacție are ca instrument-suport un instrument financiar care poate da naștere unor obligații contractuale suplimentare față de cele care decurg din tranzacție, data de începere a unei tranzacții se determină pe baza primei date la care instrumentul-suport începe stabilirea sau efectuarea plăților. Data de încetare a unei tranzacții este ultima dată la care este efectuată sau poate fi efectuată o plată contractuală în cadrul tranzacției, către sau din partea băncii. În cazul în care o tranzacție are ca instrument-suport un instrument financiar care poate da naștere unor obligații contractuale suplimentare față de cele care decurg din tranzacție, data de încetare a unei tranzacții se determină pe baza ultimei plăți contractuale aferente instrumentului-suport al tranzacției. În cazul în care o tranzacție este structurată astfel încât o expunere rămasă de rambursat să fie decontată după anumite date de plată specificate și termenii sunt revizuiți astfel încât valoarea de piață a tranzacției să fie zero la datele specificate respective, decontarea expunerii rămase de rambursat la aceste date specificate este considerată plată contractuală în cadrul aceleiași tranzacții;	72.1.2. data la care o tranzacție începe să stabilească sau să efectueze plăți, altele decât plățile legate de schimbul de garanții reale din cadrul unui contract în marjă. În cazul în care o tranzacție are ca instrument-suport un instrument financiar care poate da naștere unor obligații contractuale suplimentare față de cele care decurg din tranzacție, data de începere a unei tranzacții se determină pe baza primei date la care instrumentul-suport începe stabilirea sau efectuarea plăților. Data de încetare a unei tranzacții este ultima dată la care este efectuată sau poate fi efectuată o plată contractuală în cadrul tranzacției, către sau din partea băncii. În cazul în care o tranzacție are ca instrument-suport un instrument financiar care poate da naștere unor obligații contractuale suplimentare față de cele care decurg din tranzacție, data de încetare a unei tranzacții se determină pe baza ultimei plăți contractuale aferente instrumentului-suport al tranzacției. În cazul în care o tranzacție este structurată astfel încât o expunere rămasă de rambursat să fie decontată după anumite date de plată specificate și termenii sunt revizuiți astfel încât valoarea de piață a tranzacției să fie zero la datele specificate respective, decontarea expunerii rămase de rambursat la aceste date specificate este considerată plată contractuală în cadrul aceleiași tranzacții; 72.2. în cazul tranzacțiilor încadrate în categoria de risc valutar, băncile calculează valoarea noțională ajustată după cum urmează: 72.2.1. în cazul în care tranzacția este formată dintr-un segment de plată, valoarea noțională ajustată este valoarea noțională a contractului derivat; 72.2.2. în cazul în care tranzacția este formată din două segmente de plată, iar valoarea noțională a unui segment de plată este denominată în moneda de raportare a băncii, valoarea noțională ajustată este valoarea noțională a celui alt segment de plată; 72.2.3. în cazul în care tranzacția este formată din două segmente de plată, iar valoarea noțională a fiecărui segment de plată este denominată într-o altă monedă decât moneda de raportare a băncii, valoarea noțională ajustată este cea mai mare dintre valorile noționale ale celor două		

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
(b) în cazul tranzacțiilor încadrate în categoria de risc valutar, instituțiile calculează valoarea noțională ajustată după cum urmează: (i) în cazul în care tranzacția este formată dintr-un segment de plată, valoarea noțională ajustată este valoarea noțională a contractului derivat; (ii) în cazul în care tranzacția este formată din două segmente de plată, iar valoarea noțională a unui segment de plată este denominată în moneda de raportare a instituției, valoarea noțională ajustată este valoarea noțională a celui alt segment de plată; (iii) în cazul în care tranzacția este formată din două segmente de plată, iar valoarea noțională a fiecărui segment de plată este denominată într-o altă monedă decât moneda de raportare a instituției, valoarea noțională ajustată este cea mai mare dintre valorile noționale ale celor două segmente de plată după ce valorile respective au fost convertite în moneda de raportare a instituției la cursul de schimb la vedere predominant; (c) pentru tranzacțiile încadrate în categoria de risc privind titlurile de capital sau de risc de marfă, instituțiile calculează valoarea noțională ajustată ca fiind produsul dintre prețul de piață al unei unități a instrumentului-suport al tranzacției și numărul de unități ale instrumentului-suport la care se raportează tranzacția; în cazul în care o tranzacție încadrată în categoria de risc privind titlurile de capital sau de risc de marfă este exprimată prin contract ca o valoare noțională, instituțiile utilizează valoarea noțională a tranzacției, și nu numărul de unități ale instrumentului-suport, ca valoare noțională ajustată; (d) pentru tranzacțiile încadrate în categoria „alte riscuri”, instituțiile calculează valoarea noțională ajustată pe baza metodei celei mai adecvate dintre metodele menționate la literale (a), (b) și (c), în	segmente de plată după ce valorile respective au fost convertite în moneda de raportare a băncii la cursul de schimb la vedere predominant; 72.3. pentru tranzacțiile încadrate în categoria de risc privind titlurile de capital sau de risc de marfă, băncile calculează valoarea noțională ajustată ca fiind produsul dintre prețul de piață al unei unități a instrumentului-suport al tranzacției și numărul de unități ale instrumentului-suport la care se raportează tranzacția; În cazul în care o tranzacție încadrată în categoria de risc privind titlurile de capital sau de risc de marfă este exprimată prin contract ca o valoare noțională, băncile utilizează valoarea noțională a tranzacției, și nu numărul de unități ale instrumentului-suport, ca valoare noțională ajustată; 72.4. pentru tranzacțiile încadrate în categoria „alte riscuri”, băncile calculează valoarea noțională ajustată pe baza metodei celei mai adecvate dintre metodele menționate la subpunctele 72.1.-72.3., în funcție de natura și caracteristicile instrumentului-suport al tranzacției. 73. În scopul calculării valorii noționale ajustate a unei tranzacții menționate la punctul 72, băncile determină valoarea noțională sau numărul de unități ale instrumentului-suport după cum urmează: 73.1. în cazul în care valoarea noțională sau numărul de unități ale instrumentului-suport al unei tranzacții nu este stabilit până la scadența contractuală: 73.1.1. pentru valori deterministe ale valorilor noționale și ale numărului de unități ale instrumentului-suport, valoarea noțională este media ponderată a tuturor valorilor deterministe ale valorilor noționale sau ale numărului de unități ale instrumentului-suport, după caz, până la scadența contractuală a tranzacției, ponderile fiind date de proporția din perioada în care se aplică fiecare valoare noțională; 73.1.2. pentru valori stocastice ale valorilor noționale și ale numărului de unități ale instrumentului-suport, valoarea noțională este valoarea determinată prin stabilirea valorilor curente de piață în formula de calcul al valorilor de piață viitoare;		

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
funcție de natura și caracteristicile instrumentului-suport al tranzacției. (2) În scopul calculării valorii noționale ajustate a unei tranzacții menționate la alineatul (1), instituțiile determină valoarea noțională sau numărul de unități ale instrumentului-suport după cum urmează: (a) în cazul în care valoarea noțională sau numărul de unități ale instrumentului-suport al unei tranzacții nu este stabilit până la scadența contractuală: (i) pentru valori deterministe ale valorilor noționale și ale numărului de unități ale instrumentului-suport, valoarea noțională este media ponderată a tuturor valorilor deterministe ale valorilor noționale sau ale numărului de unități ale instrumentului-suport, după caz, până la scadența contractuală a tranzacției, ponderile fiind date de proporția din perioada de timp în care se aplică fiecare valoare noțională; (ii) pentru valori stocastice ale valorilor noționale și ale numărului de unități ale instrumentului-suport, valoarea noțională este valoarea determinată prin stabilirea valorilor curente de piață în formula de calcul al valorilor de piață viitoare; (b) în cazul contractelor care presupun schimburi multiple ale valorii noționale, aceasta se înmulțește cu numărul plăților care mai rămân de efectuat conform contractelor; (c) în cazul contractelor care prevăd o multiplicare a plăților aferente fluxurilor de numerar sau o multiplicare a instrumentului-suport al contractului derivat, instituția ajustează valoarea noțională pentru a reflecta efectele multiplicării asupra structurii de risc a contractelor respective. (3) Instituțiile convertesc valoarea noțională ajustată a unei tranzacții în moneda lor de raportare la cursul de schimb la vedere predominant în cazul	73.2. în cazul contractelor care presupun schimburi multiple ale valorii noționale, aceasta se înmulțește cu numărul plăților care mai rămân de efectuat conform contractelor; 73.3. în cazul contractelor care prevăd o multiplicare a plăților aferente fluxurilor de numerar sau o multiplicare a instrumentului-suport al contractului derivat, banca ajustează valoarea noțională pentru a reflecta efectele multiplicării asupra structurii de risc a contractelor respective. 74. Băncile convertesc valoarea noțională ajustată a unei tranzacții în moneda lor de raportare la cursul de schimb la vedere predominant în cazul în care valoarea noțională ajustată este calculată pornind de la o valoare noțională contractuală sau de la un preț de piață al numărului de unități ale instrumentului-suport denominat într-o altă monedă.		

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
în care valoarea noțională ajustată este calculată în conformitate cu prezentul articol pornind de la o valoare noțională contractuală sau de la un preț de piață al numărului de unități ale instrumentului-suport denominat într-o altă monedă.	<i>Prevederi existente - Regulamentul nr.220/2025</i>		
<i>Articolul 279c Factorul de ajustare în funcție de scadență</i> (1) Instituțiile calculează factorul de ajustare în funcție de scadență după cum urmează: (a) pentru tranzacțiile incluse în seturile de compensare menționate la articolul 275 alineatul (1), instituțiile utilizează următoarea formulă: $MF = \sqrt{\min\{\max\{M, 10/\text{un exercițiu financiar}\}, 1\}}$ unde: MF = factorul de ajustare în funcție de scadență; M = scadența reziduală a tranzacției care este egală cu perioada de timp necesară pentru încetarea tuturor obligațiilor contractuale care decurg din tranzacție; în acest scop, se consideră că orice opționalitate a unui contract derivat este o obligație contractuală; scadența reziduală se exprimă în ani, utilizând convenția privind zilele lucrătoare relevante; în cazul în care o tranzacție are ca instrument-suport un alt contract derivat care poate da naștere unor obligații contractuale suplimentare față de obligațiile contractuale care decurg din tranzacție, scadența reziduală a tranzacției este egală cu perioada de timp necesară pentru încetarea tuturor obligațiilor contractuale aferente instrumentului-suport; în cazul în care o tranzacție este structurată astfel încât expunerea rămasă de rambursat să fie decontată după anumite date de plată specificate și termenii sunt revizuiți astfel încât valoarea de piață a tranzacției să fie zero la datele specificate	<i>Secțiunea a 9-a</i> Factorul de ajustare în funcție de scadență și coeficientul factorului stabilit de Banca Națională a Moldovei aferent setului de acoperire a riscului <i>75. Băncile calculează factorul de ajustare în funcție de scadență după cum urmează:</i> <i>75.1. pentru tranzacțiile incluse în seturile de compensare menționate la punctul 49, băncile calculează factorul de ajustare în funcție de scadență după următoarea formulă:</i> $MF = \sqrt{\min\{\max\{M, 10/\text{un exercițiu financiar}\}, 1\}}$ unde: <i>MF = factorul de ajustare în funcție de scadență;</i> <i>M = scadența reziduală a tranzacției care este egală cu perioada de timp necesară pentru încetarea tuturor obligațiilor contractuale care decurg din tranzacție; în acest scop, se consideră că orice opționalitate a unui contract derivat este o obligație contractuală; scadența reziduală se exprimă în ani, utilizând convenția privind zilele lucrătoare relevante; în cazul în care o tranzacție are ca instrument-suport un alt contract derivat care poate da naștere unor obligații contractuale suplimentare față de obligațiile contractuale care decurg din tranzacție, scadența reziduală a tranzacției este egală cu perioada de timp necesară pentru încetarea tuturor obligațiilor contractuale aferente instrumentului-suport; în cazul în care o tranzacție este structurată astfel încât expunerea rămasă de rambursat să fie decontată după anumite date de plată specificate și termenii sunt revizuiți astfel încât valoarea de piață a tranzacției să fie zero la datele specificate respective, scadența reziduală a tranzacției este egală cu perioada rămasă până la data următoarei revizuirii a termenilor; și</i>	Compatibil	

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
respectiv, scadența reziduală a tranzacției este egală cu perioada rămasă până la data următoarei revizuirii a termenilor; și un exercițiu financiar (OneBusinessYear) = un an exprimat în zile lucrătoare utilizând convenția privind zilele lucrătoare relevante; (b) în cazul tranzacțiilor incluse în seturile de compensare menționate la articolul 275 alineatele (2) și (3), factorul de ajustare în funcție de scadență este definit ca: $MF = \frac{3}{2} \sqrt{\frac{MPOR}{\text{un exercițiu financiar}}}$ unde: MF = factorul de ajustare în funcție de scadență; MPOR = perioada de risc de marjă aferentă setului de compensare determinată în conformitate cu articolul 285 alineatele (2)-(5); și un exercițiu financiar (OneBusinessYear) = un an exprimat în zile lucrătoare utilizând convenția privind zilele lucrătoare relevante. Atunci când determină perioada de risc de marjă pentru tranzacții încheiate între un client și un membru compensator, o instituție care acționează în calitate de client sau de membru compensator înlocuiește perioada minimă prevăzută la articolul 285 alineatul (2) litera (b) cu cinci zile lucrătoare. (2) În sensul alineatului (1), scadența reziduală este egală cu perioada rămasă până la data următoarei revizuirii a termenilor tranzacțiilor care sunt structurate astfel încât expunerile rămase să fie decontate după anumite date de plată specificate și ai căror termeni sunt revizuiți astfel încât valoarea	<i>un exercițiu financiar (OneBusinessYear) = un an exprimat în zile lucrătoare utilizând convenția privind zilele lucrătoare relevante;</i> <i>75.2. în cazul tranzacțiilor incluse în seturile de compensare menționate la punctele 50 și 51, factorul de ajustare în funcție de scadență este definit ca:</i> $MF = \frac{3}{2} \sqrt{\frac{MPOR}{\text{un exercițiu financiar}}}$ unde: <i>MF = factorul de ajustare în funcție de scadență;</i> <i>MPOR = perioada de risc de marjă aferentă setului de compensare determinată în conformitate cu punctele 181-186; și</i> <i>un exercițiu financiar (OneBusinessYear) = un an exprimat în zile lucrătoare utilizând convenția privind zilele lucrătoare relevante.</i> 76. În sensul punctului 75, scadența reziduală este egală cu perioada rămasă până la data următoarei revizuirii a termenilor tranzacțiilor care sunt structurate astfel încât expunerile rămase să fie decontate după anumite date de plată specificate și ai căror termeni sunt revizuiți astfel încât valoarea de piață a contractului să fie zero la datele specificate respective.		

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
de piață a contractului să fie zero la datele specificate respective.	Prevederi existente - Regulamentul nr.220/2025, cu excepția pct.75 - prevedere nouă - Inclusă prin Proiectul HCE al BNM de modificare a Regulamentului nr.220/2025		
Articolul 280 Coeficientul factorului impus de autoritățile de supraveghere aferent setului de acoperire a riscului Pentru calcularea majorării aferente unui set de acoperire a riscului, astfel cum este menționată la articolele 280a-280f, coeficientul factorului impus de autoritățile de supraveghere aferent setului de acoperire a riscului „e” este următorul: $e = \begin{cases} 1 & \text{pentru seturile de acoperire a riscului stabilite în conformitate cu articolul 277a (1)} \\ 5 & \text{pentru seturile de acoperire a riscului stabilite în conformitate cu articolul 277a (2) litera (a)} \\ 0,5 & \text{pentru seturile de acoperire a riscului stabilite în conformitate cu articolul 277a (2) litera (b)} \end{cases}$	77. Pentru calcularea majorării aferente unui set de acoperire a riscului, astfel cum este menționată la punctele 78-98, coeficientul factorului impus de Banca Națională a Moldovei aferent setului de acoperire a riscului „e” este următorul: $e = \begin{cases} 1 & \text{pentru seturile de acoperire a riscurilor conformitate cu punctele 59 și 60} \\ 5 & \text{pentru seturile de acoperire a riscurilor conformitate cu punctul 61, subpunctul 61.1.} \\ 0,5 & \text{pentru seturile de acoperire a riscurilor conformitate cu punctul 61, subpunctul 61.2.} \end{cases}$ Prevederi existente - Regulamentul nr.220/2025	Compatibil	
Articolul 280a Majorarea pentru categoria de risc de rată a dobânzii (1) În sensul articolului 278, instituțiile calculează majorarea aferentă categoriei de risc de rată a dobânzii pentru un anumit set de compensare după cum urmează: $\text{AddOn}^{\text{IR}} = \sum_j \text{AddOn}_j^{\text{IR}}$ unde: AddOn^{IR} = majorarea categoriei de risc de rată a dobânzii;	Secțiunea a 10-a Majorarea pentru categoria de risc de rată a dobânzii 78. În sensul punctelor 66-68, băncile calculează majorarea aferentă categoriei de risc de rată a dobânzii pentru un anumit set de compensare după cum urmează: $\text{AddOn}^{\text{IR}} = \sum_j \text{AddOn}_j^{\text{IR}}$ unde: AddOn^{IR} = majorarea categoriei de risc de rată a dobânzii; j = indicele care desemnează toate seturile de acoperire a riscului de rată a dobânzii stabilite în conformitate cu	Compatibil	

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile																
6	7	8	9																
j = indicele care desemnează toate seturile de acoperire a riscului de rată a dobânzii stabilite în conformitate cu articolul 277a alineatul (1) litera (a) și cu articolul 277a alineatul (2) pentru setul de compensare; și $AddOn_j^{IR}$ = majorarea categoriei de risc de rată a dobânzii pentru setul de acoperire a riscului j calculat în conformitate cu alineatul (2). (2) Instituțiile calculează majorarea pentru setul de acoperire a riscului j aferentă categoriei de risc de rată a dobânzii astfel: $AddOn_j^{IR} = j \cdot SF^{IR} \cdot EffNot_j^{IR}$ unde: e j = coeficientul factorului impus de autoritățile de supraveghere aferent setului de acoperire a riscului pentru setul de acoperire a riscului j determinat în conformitate cu valoarea aplicabilă specificată la articolul 280; SF^{IR} = factorul impus de autoritățile de supraveghere pentru categoria de risc de rată a dobânzii cu o valoare egală cu 0,5 %; și $EffNot_j^{IR}$ = valoarea noțională efectivă a setului de acoperire a riscului j calculată în conformitate cu alineatul (3). (3) Pentru a calcula valoarea noțională efectivă a setului de acoperire a riscului j, instituțiile încadrează mai întâi fiecare tranzacție din setul de acoperire a riscului în banda corespunzătoare din tabelul 2. Instituțiile fac acest lucru pe baza datei de încetare a fiecărei tranzacții, determinată în conformitate cu articolul 279b alineatul (1) litera (a): <i>Tabelul 2</i> <table><tr><th>Banda</th><th>Data de încetare (în ani)</th></tr><tr><td>1</td><td>>0 și <=1</td></tr><tr><td>2</td><td>>1 și <= 5</td></tr><tr><td>3</td><td>> 5</td></tr></table>	Banda	Data de încetare (în ani)	1	>0 și <=1	2	>1 și <= 5	3	> 5	punctul 59 subpunctul 59.1. și cu punctele 61-64 pentru setul de compensare; și $AddOn_j^{IR}$ = majorarea categoriei de risc de rată a dobânzii pentru setul de acoperire a riscului j calculat în conformitate cu punctul 79. 79. Băncile calculează majorarea pentru setul de acoperire a riscului j aferentă categoriei de risc de rată a dobânzii astfel: $AddOn_j^{IR} = j \cdot SF^{IR} \cdot EffNot_j^{IR}$ unde: e j = coeficientul factorului stabilit de Banca Națională a Moldovei aferent setului de acoperire a riscului pentru setul de acoperire a riscului j determinat în conformitate cu valoarea aplicabilă specificată la punctul 77; SF^{IR} = factorul stabilit de Banca Națională a Moldovei pentru categoria de risc de rată a dobânzii cu o valoare egală cu 0,5 %; și $EffNot_j^{IR}$ = valoarea noțională efectivă a setului de acoperire a riscului j calculată în conformitate cu punctul 80. 90. Pentru a calcula valoarea noțională efectivă a setului de acoperire a riscului j, băncile încadrează mai întâi fiecare tranzacție din setul de acoperire a riscului în banda corespunzătoare din tabelul 2. Băncile fac acest lucru pe baza datei de încetare a fiecărei tranzacții, determinată în conformitate cu punctul 72 subpunctul 72.1.: Tabelul 2 <table><tr><th>Banda</th><th>Data de încetare (în ani)</th></tr><tr><td>1</td><td>>0 și <=1</td></tr><tr><td>2</td><td>>1 și <= 5</td></tr><tr><td>3</td><td>> 5</td></tr></table>	Banda	Data de încetare (în ani)	1	>0 și <=1	2	>1 și <= 5	3	> 5		
Banda	Data de încetare (în ani)																		
1	>0 și <=1																		
2	>1 și <= 5																		
3	> 5																		
Banda	Data de încetare (în ani)																		
1	>0 și <=1																		
2	>1 și <= 5																		
3	> 5																		

Actul Uniunii Europene		Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6		7	8	9
2 >1 și <= 5 3 > 5 Instituțiile calculează apoi valoarea noțională efectivă a setului de acoperire a riscului j în conformitate cu următoarea formulă: $\text{EffNot}_j^{\text{IR}} = \sqrt{[(D_{j1})^2 + (D_{j2})^2 + (D_{j3})^2 + 1,4 \cdot D_{j1} \cdot D_{j2} + 1,4 \cdot D_{j2} \cdot D_{j3} + 0,6 \cdot D_{j1} \cdot D_{j3}]}$ unde: $\text{EffNot}_j^{\text{IR}}$ = valoarea noțională efectivă a setului de acoperire a riscului j; și D_{j,k} = valoarea noțională efectivă a benzii k a setului de acoperire a riscului j, calculată după cum urmează: $D_{j,k} = \sum_{l \text{ banda } k} \text{Poziia de risc}_l$ unde: l = indicele care desemnează poziția de risc (RiskPosition).		Băncile calculează apoi valoarea noțională efectivă a setului de acoperire a riscului j în conformitate cu următoarea formulă: $\text{EffNot}_j^{\text{IR}} = \sqrt{[(D_{j1})^2 + (D_{j2})^2 + (D_{j3})^2 + 1,4 \cdot D_{j1} \cdot D_{j2} + 1,4 \cdot D_{j2} \cdot D_{j3} + 0,6 \cdot D_{j1} \cdot D_{j3}]}$ unde: $\text{EffNot}_j^{\text{IR}}$ = valoarea noțională efectivă a setului de acoperire a riscului j; și D_{j,k} = valoarea noțională efectivă a benzii k a setului de acoperire a riscului j, calculată după cum urmează: $D_{j,k} = \sum_{l \text{ banda } k} \text{Poziia de risc}_l$ unde: l = indicele care desemnează poziția de risc (RiskPosition). <i>Prevederi existente - Regulamentul nr.220/2025</i>		
Articolul 280b Majorarea aferentă categoriei de risc valutar (1) În sensul articolului 278, instituțiile calculează majorarea aferentă categoriei de risc valutar (<i>foreign exchange</i> – FX) pentru un anumit set de compensare după cum urmează: $\text{AddOn}^{\text{FX}} = \sum_j \text{AddOn}_j^{\text{FX}}$ unde: AddOn^{FX} = majorarea aferentă categoriei de risc valutar; j = indicele care desemnează seturile de acoperire a riscului valutar stabilite în conformitate cu		<i>Secțiunea a 11-a</i> Majorarea aferentă categoriei de risc valutar 81. În sensul punctelor 66-68, băncile calculează majorarea aferentă categoriei de risc valutar (<i>foreign exchange</i> – FX) pentru un anumit set de compensare după cum urmează: $\text{AddOn}^{\text{FX}} = \sum_j \text{AddOn}_j^{\text{FX}}$ unde: AddOn^{FX} = majorarea aferentă categoriei de risc valutar; j = indicele care desemnează seturile de acoperire a riscului valutar stabilite în conformitate cu punctul 59	Compatibil	

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
articolul 277a alineatul (1) litera (b) și cu articolul 277a alineatul (2) pentru setul de compensare; și $AddOn_j^{FX}$ = majorarea aferentă categoriei de risc valutar pentru setul de acoperire a riscului j calculat în conformitate cu alineatul (2). (2) Instituțiile calculează majorarea aferentă categoriei de risc valutar pentru setul de acoperire a riscului j astfel: $AddOn_j^{FX} = e_j \cdot SF^{FX} \cdot EffNot_j^{FX}$ unde: e_j = coeficientul factorului impus de autoritățile de supraveghere aferent setului de acoperire a riscului pentru setul de acoperire a riscului j calculat în conformitate cu articolul 280; SF^{FX} = factorul impus de autoritățile de supraveghere pentru categoria de risc valutar cu o valoare egală cu 4 %; $EffNot_j^{FX}$ = valoarea noțională efectivă a setului de acoperire a riscului j, calculată după cum urmează: $EffNot_j^{FX} = \sum_{l \text{ Setul de acoperire a riscului } j} Poziia \text{ de risc } l$ unde: l = indicele care desemnează poziția de risc (RiskPosition).	subpunctul 59.2. și cu punctele 61-64 pentru setul de compensare; și $AddOn_j^{FX}$ = majorarea aferentă categoriei de risc valutar pentru setul de acoperire a riscului j calculat în conformitate cu punctul 82. 82. Băncile calculează majorarea aferentă categoriei de risc valutar pentru setul de acoperire a riscului j astfel: $AddOn_j^{FX} = e_j \cdot SF^{FX} \cdot EffNot_j^{FX}$ unde: e_j = coeficientul factorului impus de Banca Națională a Moldovei aferent setului de acoperire a riscului pentru setul de acoperire a riscului j calculat în conformitate cu punctul 77; SF^{FX} = factorul impus de Banca Națională a Moldovei pentru categoria de risc valutar cu o valoare egală cu 4 %; $EffNot_j^{FX}$ = valoarea noțională efectivă a setului de acoperire a riscului j, calculată după cum urmează: $EffNot_j^{FX} = \sum_{l \text{ Setul de acoperire a riscului } j} Poziia \text{ de risc } l$ unde: l = indicele care desemnează poziția de risc (RiskPosition). Prevederi existente - Regulamentul nr.220/2025		
Articolul 280c Majorarea aferentă categoriei de risc de credit (1) În sensul alineatului (2), instituțiile stabilesc entitățile de referință relevante privind creditul pentru setul de compensare în conformitate cu următoarele: (a) pentru fiecare emitent al unui instrument de datorie de referință care este suport al unei tranzacții având la bază o singură semnătură	<i>Secțiunea a 12-a</i> Majorarea aferentă categoriei de risc de credit 83. În sensul punctului 84, băncile stabilesc entitățile de referință relevante privind creditul pentru setul de compensare în conformitate cu următoarele: 83.1. pentru fiecare emitent al unui instrument de datorie de referință care este suport al unei tranzacții având la bază o singură semnătură atribuite categoriei de risc de credit există o singură entitate de referință privind	Compatibil	

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
atribuite categoriei de risc de credit există o singură entitate de referință privind creditul; tranzacțiile având la bază o singură semnătură sunt atribuite aceleiași entități de referință privind creditul numai în cazul în care instrumentul de datorie de referință care este suport al tranzacțiilor respective este emis de același emitent; (b) pentru fiecare grup de instrumente de datorie de referință sau de instrumente financiare derivate de credit având la bază o singură semnătură care sunt suport al unei tranzacții având la bază mai multe semnături atribuite categoriei de risc de credit există o singură entitate de referință privind creditul; tranzacțiile având la bază mai multe semnături sunt atribuite aceleiași entități de referință privind creditul numai în cazul în care grupul de instrumente de datorie de referință sau de instrumente financiare derivate de credit având la bază o singură semnătură care sunt suport al tranzacțiilor respective au aceleași componente. (2) În sensul articolului 278, instituțiile calculează majorarea aferentă categoriei de risc de credit pentru un anumit set de compensare după cum urmează: $\text{AddOn}^{\text{Credit}} = \sum_j \text{AddOn}_j^{\text{Credit}}$ unde: $\text{AddOn}^{\text{Credit}}$ = majorarea aferentă categoriei de risc de credit; j = indicele care desemnează toate seturile de acoperire a riscului de credit stabilite în conformitate cu articolul 277a alineatul (1) litera (c) și cu articolul 277a alineatul (2) pentru setul de compensare; și	creditul; tranzacțiile având la bază o singură semnătură sunt atribuite aceleiași entități de referință privind creditul numai în cazul în care instrumentul de datorie de referință care este suport al tranzacțiilor respective este emis de același emitent; 83.2. pentru fiecare grup de instrumente de datorie de referință sau de instrumente financiare derivate de credit având la bază o singură semnătură care sunt suport al unei tranzacții având la bază mai multe semnături atribuite categoriei de risc de credit există o singură entitate de referință privind creditul; tranzacțiile având la bază mai multe semnături sunt atribuite aceleiași entități de referință privind creditul numai în cazul în care grupul de instrumente de datorie de referință sau de instrumente financiare derivate de credit având la bază o singură semnătură care sunt suport al tranzacțiilor respective au aceleași componente. 84. În sensul punctelor 66-68, băncile calculează majorarea aferentă categoriei de risc de credit pentru un anumit set de compensare după cum urmează: $\text{AddOn}^{\text{Credit}} = \sum_j \text{AddOn}_j^{\text{Credit}}$ unde: $\text{AddOn}^{\text{Credit}}$ = majorarea aferentă categoriei de risc de credit; j = indicele care desemnează toate seturile de acoperire a riscului de credit stabilite în conformitate cu punctul 59 subpunctul 59.3. și punctele 61-64 pentru setul de compensare; și $\text{AddOn}_j^{\text{Credit}}$ = majorarea aferentă categoriei de risc de credit pentru setul de acoperire a riscului j calculat în conformitate cu punctul 85. 85. Băncile calculează majorarea aferentă categoriei de risc de credit pentru setul de acoperire a riscului j după cum urmează: $\text{AddOn}_j^{\text{Credit}} = e_j \cdot \sqrt{\left(\sum_k p_k^{\text{Credit}} \cdot \text{AddOn}(\text{Entitate}_k) \right)^2 + \sum_k \left(1 - (p_k^{\text{Credit}})^2 \right) \cdot (\text{AddOn}(\text{Entitate}_k))^2}$		

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6 $AddOn_j^{Credit}$ = majorarea aferentă categoriei de risc de credit pentru setul de acoperire a riscului j calculat în conformitate cu alineatul (3). (3) Instituțiile calculează majorarea aferentă categoriei de risc de credit pentru setul de acoperire a riscului j după cum urmează: $AddOn_j^{Credit} = e_j \cdot \sqrt{\left(\sum_k \rho_k^{Credit} \cdot AddOn(Entitate_k)\right)^2 + \sum_k (1 - (\rho_k^{Credit})^2) \cdot (AddOn_k^{Credit})^2}$ unde: $AddOn_j^{Credit}$ = majorarea aferentă categoriei de risc de credit pe- ntru setul de acoperire a riscului j; e_j = coeficientul factorului impus de autoritățile de su- praveghere aferent setului de acoperire a riscului pentru setul de acoperire a riscului j determinat în conformitate cu articolul 280; k = indicele care desemnează entitățile de referință privind creditul ale setului de compensare stabilit în conformitate cu alineatul (1); ρ_k^{Credit} = factorul de corelare al entității de referință privind creditul „k”; atunci când entitatea de referință privind creditul „k” s-a stabilit în conformitate cu alineatul (1) litera (a), $\rho_k^{Credit} = 50 \%$, atunci când entitatea de referință privind cr- editul „k” s-a stabilit în conformitate cu alineatul (1) litera (b) $\rho_k^{Credit} = 80 \%$; și	7 unde: $AddOn_j^{Credit}$ = majorarea aferentă categoriei de risc de credit pentru setul de acoperire a riscului j; e_j = coeficientul factorului stabilit de Banca Națională a Moldovei aferent setului de acoperire a riscului pentru setul de acoperire a riscului j determinat în conformitate cu punctul 77; k = indicele care desemnează entitățile de referință privind creditul ale setului de compensare stabilit în conformitate cu punctul 83; ρ_k^{Credit} = factorul de corelare al entității de referință privind creditul „k”; atunci când entitatea de referință privind creditul „k” s-a stabilit în conformitate cu punctul 83 subpunctul 83.1., $\rho_k^{Credit} = 50 \%$, atunci când entitatea de referință privind creditul „k” s-a stabilit în conformitate cu punctul 83 subpunctul 83.2., $\rho_k^{Credit} = 80 \%$; și $AddOn(Entitate_k)$ = majorarea pentru entitatea de referință privind creditul k determinată în conformitate cu punctul 86. 86. Băncile calculează majorarea pentru entitatea de referință privind creditul k după cum urmează: $AddOn(Entitate_k) = EffNot_k^{Credit}$ unde: $EffNot_k^{Credit}$ = valoarea noțională efectivă a entității de referință privind creditul k, calculată după cum urmează: $EffNot_k^{Credit} = \sum_{l \text{ Entitatea de referință privind creditul k}} SF_{k,l}^{Credit} \cdot Poziția \text{ de risc}_l$ unde: l = indicele care desemnează poziția de risc (RiskPosition); și	8	9

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile		
6	7	8	9		
AddOn(Entitate_k) = majorarea pentru entitatea de referință privind creditul k determinată în conformitate cu alineatul (4). (4) Instituțiile calculează majorarea pentru entitatea de referință privind creditul k după cum urmează: AddOn (Entitate_k) = EffNot_k^{Credit} unde: EffNot_k^{Credit} = valoarea noțională efectivă a entității de referință privind creditul k, calculată după cum urmează: EffNot_k^{Credit} = $\sum_{l \text{ Entitatea de referință privind creditul k}}$ SF_{k,l}^{Credit} · Poziia unde: l = indicele care desemnează poziția de risc (RiskPosition); și SF_{k,l}^{Credit} = factorul impus de autoritățile de supraveghere aplicabil entității de referință privind creditul k calculat în conformitate cu alineatul (5). (5) Instituțiile calculează factorul impus de autoritățile de supraveghere aplicabil entității de referință privind creditul k după cum urmează: (a) pentru entitatea de referință privind creditul k stabilită în conformitate cu alineatul (1) litera (a), SF_{k,l}^{Credit} este pus în corespondență cu unul dintre cei șase factori impuși de autoritățile de supraveghere prevăzuți în tabelul 3 de la prezentul alineat pe baza unei evaluări externe a creditului efectuată de o ECAI desemnată a emitentului individual corespunzător; în cazul unui emitent individual	SF_{k,l}^{Credit} = factorul stabilit de Banca Națională a Moldovei aplicabil entității de referință privind creditul k calculat în conformitate cu punctul 87. 87. Băncile calculează factorul stabilit de Banca Națională a Moldovei aplicabil entității de referință privind creditul k după cum urmează: 87.1. pentru entitatea de referință privind creditul k stabilită în conformitate cu punctul punctul 83 subpunctul Error! Reference source not found.. SF_{k,l}^{Credit} este pus în corespondență cu unul dintre cei șase factori impuși de Banca Națională a Moldovei prevăzuți în tabelul 3 pe baza unei evaluări externe a creditului efectuată de o ECAI desemnată a emitentului individual corespunzător. În cazul unui emitent individual pentru care nu este disponibilă o evaluare a creditului efectuată de o ECAI desemnată, bancă care utilizează abordarea standardizată conform prevederilor Regulamentului nr.111/2018 atribuie un SF_{k,l}^{Credit} = 0,54 % respectivei entități de referință privind creditul. Cu toate acestea, în cazul în care banca aplică tratamentul riscului de credit aferent expunerii din datorii subordonate pentru a pondera la risc expunerile la riscul de credit al contrapărții față de acest emitent individual, se atribuie un SF_{k,l}^{Credit} = 1,6 % respectivei entități de referință privind creditul; Tabelul 3 <table><tr><td>Nivelul de calitate a creditului</td><td>Factorul stabilit de Banca Națională a Moldovei pentru tranzacții având la bază o singură semnătură</td></tr></table>	Nivelul de calitate a creditului	Factorul stabilit de Banca Națională a Moldovei pentru tranzacții având la bază o singură semnătură		
Nivelul de calitate a creditului	Factorul stabilit de Banca Națională a Moldovei pentru tranzacții având la bază o singură semnătură				

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile												
6	7	8	9												
pentru care nu este disponibilă o evaluare a creditului efectuată de o ECAI desemnată: (i) o instituție care utilizează abordarea menționată la capitolul 3 pune în corespondență ratingul intern al emitentului individual cu una dintre evaluările externe ale creditului; (ii) o instituție care utilizează abordarea menționată în capitolul 2 atribuie un $SF_{k,l}^{Credit} = 0,54 \%$ respectivei entități de referință privind creditul; cu toate acestea, în cazul în care o instituție aplică articolul 128 pentru a pondera la risc expunerile la riscul de credit al contrapărții față de acest emitent individual, se atribuie un $SF_{k,l}^{Credit} = 1,6 \%$ respectivei entități de referință privind creditul; (b) pentru entitățile de referință privind creditul k stabilite în conformitate cu alineatul (1) litera (b): (i) în cazul în care o poziție de risc l atribuită entității de referință privind creditul k este un indice de credit cotelat la o bursă recunoscută, $SF_{k,l}^{Credit}$ este pus în corespondență cu unul dintre cei doi factori impuși de autoritățile de supraveghere prezentați în tabelul 4 de la prezentul alineat, pe baza calității creditului majorității componentelor individuale ale acestuia; (ii) în cazul în care o poziție de risc l atribuită entității de referință privind creditul k nu este menționată la punctul (i) de la prezenta literă, $SF_{k,l}^{Credit}$ este media ponderată a factorilor impuși de autoritățile de supraveghere puși în corespondență	<table><tr><td>1</td><td>0,38 %</td></tr><tr><td>2</td><td>0,42 %</td></tr><tr><td>3</td><td>0,54 %</td></tr><tr><td>4</td><td>1,06 %</td></tr><tr><td>5</td><td>1,6 %</td></tr><tr><td>6</td><td>6,0 %</td></tr></table> 87.2. pentru entitățile de referință privind creditul k stabilite în conformitate cu punctul 83 subpunctul 83.2.: 87.2.1. în cazul în care o poziție de risc l atribuită entității de referință privind creditul k este un indice de credit cotelat la o bursă recunoscută, $SF_{k,l}^{Credit}$ este pus în corespondență cu unul dintre cei doi prezentați în tabelul 4, pe baza calității creditului majorității componentelor individuale ale acestuia; 87.2.2. în cazul în care o poziție de risc l atribuită entității de referință privind creditul k nu este menționată la subpunctul 87.2.1., $SF_{k,l}^{Credit}$ este media ponderată a factorilor impuși de Banca Națională a Moldovei puși în corespondență cu fiecare componentă în conformitate cu metoda prevăzută la subpunctul 87.1., ponderile fiind date de proporția valorii notionale a componentelor incluse în această poziție. Tabelul 4	1	0,38 %	2	0,42 %	3	0,54 %	4	1,06 %	5	1,6 %	6	6,0 %		
1	0,38 %														
2	0,42 %														
3	0,54 %														
4	1,06 %														
5	1,6 %														
6	6,0 %														

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național		Gradul de compatibilitate	Observațiile														
6	7		8	9														
cu fiecare componentă în conformitate cu metoda prevăzută la litera (a), ponderile fiind date de proporția valorii noționale a componentelor incluse în această poziție. Tabelul 3	Calitatea creditului dominantă	Factorul stabilit de Banca Națională a Moldovei pentru indici cotați																
<table><tr><td>Nivelul de calitate a creditului</td><td>Factorul impus de autoritățile de supraveghere pentru tranzacții având la bază o singură semnătură</td></tr><tr><td>1</td><td>0,38 %</td></tr><tr><td>2</td><td>0,42 %</td></tr><tr><td>3</td><td>0,54 %</td></tr><tr><td>4</td><td>1,06 %</td></tr><tr><td>5</td><td>1,6 %</td></tr><tr><td>6</td><td>6,0 %</td></tr></table>	Nivelul de calitate a creditului	Factorul impus de autoritățile de supraveghere pentru tranzacții având la bază o singură semnătură			1	0,38 %	2	0,42 %	3	0,54 %	4	1,06 %	5	1,6 %	6	6,0 %	Categoria investment grade	0,38 %
	Nivelul de calitate a creditului	Factorul impus de autoritățile de supraveghere pentru tranzacții având la bază o singură semnătură																
	1	0,38 %																
	2	0,42 %																
	3	0,54 %																
	4	1,06 %																
	5	1,6 %																
6	6,0 %																	
Categoria non-investment grade	1,06 %																	
Tabelul 4																		
Calitatea creditului dominantă	Factorul impus de autoritățile de supraveghere pentru indici cotați																	
Categoria investment grade	0,38 %																	
Prevederi existente - Regulamentul nr.220/2025																		

Actul Uniunii Europene		Proiectul de act normativ național		Gradul de compatibilitate	Observațiile
6		7		8	9
Categoria non-investment grade	1,06 %				
Articolul 280d Majorarea aferentă categoriei de risc privind titlurile de capital (1) În sensul alineatului (2), instituțiile stabilesc entitățile de referință relevante privind titlurile de capital pentru setul de compensare în conformitate cu următoarele: (a) pentru fiecare emitent al unui instrument de capital de referință care este suport al unei tranzacții având la bază o singură semnătură atribuite categoriei de risc privind titlurile de capital există o singură entitate de referință privind titlurile de capital; tranzacțiile având la bază o singură semnătură sunt atribuite aceleiași entități de referință privind titlurile de capital numai în cazul în care instrumentul de capital de referință care este suport al tranzacțiilor respective este emis de același emitent; (b) pentru fiecare grup de instrumente de capital de referință sau de instrumente financiare derivate pe titluri de capital având la bază o singură semnătură care sunt suport al unei tranzacții având la bază mai multe semnături atribuite categoriei de risc privind titlurile de capital există o singură entitate de referință privind titlurile de capital; tranzacțiile având la bază mai multe semnături sunt atribuite aceleiași entități de referință privind titlurile de capital numai în cazul în care grupul de instrumente de capital de referință sau de instrumente financiare derivate pe titluri de capital având la bază o singură semnătură care sunt suport al tranzacțiilor respective, după caz, are aceleași componente. (2) În sensul articolului 278, instituțiile calculează majorarea aferentă categoriei de risc privind		Secțiunea a 13-a Majorarea aferentă categoriei de risc privind titlurile de capital 88. În sensul punctului 89, băncile stabilesc entitățile de referință relevante privind titlurile de capital pentru setul de compensare în conformitate cu următoarele: 88.1. pentru fiecare emitent al unui instrument de capital de referință care este suport al unei tranzacții având la bază o singură semnătură atribuite categoriei de risc privind titlurile de capital există o singură entitate de referință privind titlurile de capital; tranzacțiile având la bază o singură semnătură sunt atribuite aceleiași entități de referință privind titlurile de capital numai în cazul în care instrumentul de capital de referință care este suport al tranzacțiilor respective este emis de același emitent; 88.2. pentru fiecare grup de instrumente de capital de referință sau de instrumente financiare derivate pe titluri de capital având la bază o singură semnătură care sunt suport al unei tranzacții având la bază mai multe semnături atribuite categoriei de risc privind titlurile de capital există o singură entitate de referință privind titlurile de capital; tranzacțiile având la bază mai multe semnături sunt atribuite aceleiași entități de referință privind titlurile de capital numai în cazul în care grupul de instrumente de capital de referință sau de instrumente financiare derivate pe titluri de capital având la bază o singură semnătură care sunt suport al tranzacțiilor respective, după caz, are aceleași componente. 89. În sensul punctelor 66-68, băncile calculează majorarea aferentă categoriei de risc privind titlurile de capital pentru un anumit set de compensare după cum urmează: $\text{AddOn}^{\text{Titluri de capital}} = \sum_j \text{AddOn}_j^{\text{Titluri de capital}}$		Compatibil	

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6 titlurile de capital pentru un anumit set de compensare după cum urmează: $\text{AddOn}^{\text{Titluri de capital}} = \sum_j \text{AddOn}_j^{\text{Titluri de capital}}$ unde: $\text{AddOn}^{\text{Titluri de capital}}$ = majorarea aferentă categoriei de risc privind titlurile de capital; j = indicele care desemnează toate seturile de acoperire a riscului privind titlurile de capital stabilite în conformitate cu articolul 277a alineatul (1) litera (d) și cu articolul 277a alineatul (2) pentru setul de compensare; și $\text{AddOn}_j^{\text{Titluri de capital}}$ = majorarea aferentă categoriei de risc privind titlurile de capital pentru setul de acoperire a riscului j calculat în conformitate cu alineatul (3). (3) Instituțiile calculează majorarea aferentă categoriei de risc privind titlurile de capital pentru setul de acoperire a riscului j după cum urmează: ▼C7 ▼M8 $\text{AddOn}_j^{\text{Titluri de capital}} = e_j \cdot \sqrt{\left(\sum_k \rho_k^{\text{Titluri de capital}} \cdot \text{AddOn}(\text{Entitate}_k) \right)^2 + \sum_k \left(1 - (\rho_k^{\text{Titluri de capital}})^2 \right) \cdot (\text{AddOn}(\text{Entitate}_k))^2}$ unde: $\text{AddOn}_j^{\text{Titluri de capital}}$ = majorarea aferentă categoriei de risc privind titlurile de capital pentru setul de acoperire a riscului j; e_j = coeficientul factorului impus de autoritățile de supraveghere aferent setului de acoperire a riscului pentru setul de acoperire a riscului j determinat în conformitate cu articolul 280; k = indicele care desemnează entitățile de referință privind titlurile de capital ale setului de	7 unde: $\text{AddOn}^{\text{Titluri de capital}}$ = majorarea aferentă categoriei de risc privind titlurile de capital; j = indicele care desemnează toate seturile de acoperire a riscului privind titlurile de capital stabilite în conformitate cu punctul 59 subpunctul 59.4. și cu punctele 61-64 pentru setul de compensare; și $\text{AddOn}_j^{\text{Titluri de capital}}$ = majorarea aferentă categoriei de risc privind titlurile de capital pentru setul de acoperire a riscului j calculat în conformitate cu punctul 90. 90. Băncile calculează majorarea aferentă categoriei de risc privind titlurile de capital pentru setul de acoperire a riscului j după cum urmează: $\text{AddOn}_j^{\text{Titluri de capital}} = e_j \cdot \sqrt{\left(\sum_k \rho_k^{\text{Titluri de capital}} \cdot \text{AddOn}(\text{Entitate}_k) \right)^2 + \sum_k \left(1 - (\rho_k^{\text{Titluri de capital}})^2 \right) \cdot (\text{AddOn}(\text{Entitate}_k))^2}$ unde: $\text{AddOn}_j^{\text{Titluri de capital}}$ = majorarea aferentă categoriei de risc privind titlurile de capital pentru setul de acoperire a riscului j; e_j = coeficientul factorului impus de Banca Națională a Moldovei aferent setului de acoperire a riscului pentru setul de acoperire a riscului j determinat în conformitate cu punctul 77; k = indicele care desemnează entitățile de referință privind titlurile de capital ale setului de compensare stabilit în conformitate cu punctul 88; $\rho_k^{\text{Titluri de capital}}$ = factorul de corelare al entității de referință privind titlurile de capital k. În cazul în care entitatea de referință privind titlurile de capital k a fost stabilită în conformitate cu punctul 88 subpunctul 88.1., $\rho_k^{\text{Titluri de capital}} = 50 \%$	8	9

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
compensare stabilit în conformitate cu alineatul (1); $\rho_k^{\text{Titluri de capital}}$ = factorul de corelare al entității de referință privind titlurile de capital k; în cazul în care entitatea de referință privind titlurile de capital k a fost stabilită în conformitate cu alineatul (1) litera (a), $\rho_k^{\text{Titluri de capital}} = 50 \%$ În cazul în care entitatea de referință privind titlurile de capital k a fost stabilită în conformitate cu alineatul (1) litera (b), $\rho_k^{\text{Titluri de capital}} = 80 \%$; și $\text{AddOn}(\text{Entitate}_k)$ = majorarea pentru entitatea de referință privind titlurile de capital k determinată în conformitate cu alineatul (4). (4) Instituțiile calculează majorarea pentru entitatea de referință privind titlurile de capital k după cum urmează: $\text{AddOn}(\text{Entitate}_k) = \text{SF}_k^{\text{Titluri de capital}} \cdot \text{EffNot}_k^{\text{Titluri de capital}}$ unde: $\text{AddOn}(\text{Entitate}_k)$ = majorarea pentru entitatea de referință privind titlurile de capital k; $\text{SF}_k^{\text{Titluri de capital}}$ = factorul impus de autoritățile de supraveghere aplicabil entității de referință privind titlurile de capital k; în cazul în care entitatea de referință privind titlurile de capital k a fost stabilită în conformitate cu alineatul (1) litera (a), $\text{SF}_k^{\text{Titluri de capital}} = 32 \%$	89. În cazul în care entitatea de referință privind titlurile de capital k a fost stabilită în conformitate cu punctul 88 subpunctul 88.2., $\rho_k^{\text{Titluri de capital}} = 80 \%$; și $\text{AddOn}(\text{Entitate}_k)$ = majorarea pentru entitatea de referință privind titlurile de capital k determinată în conformitate cu punctul 91. 91. Băncile calculează majorarea pentru entitatea de referință privind titlurile de capital k după cum urmează: $\text{AddOn}(\text{Entitate}_k) = \text{SF}_k^{\text{Titluri de capital}} \cdot \text{EffNot}_k^{\text{Titluri de capital}}$ unde: $\text{AddOn}(\text{Entitate}_k)$ = majorarea pentru entitatea de referință privind titlurile de capital k; $\text{SF}_k^{\text{Titluri de capital}}$ = factorul stabilit de Banca Națională a Moldovei aplicabil entității de referință privind titlurile de capital k. În cazul în care entitatea de referință privind titlurile de capital k a fost stabilită în conformitate cu punctul 88 subpunctul 88.1., $\text{SF}_k^{\text{Titluri de capital}} = 32 \%$ în cazul în care entitatea de referință privind titlurile de capital k a fost stabilită în conformitate cu punctul 88 subpunctul 88.2. $\text{SF}_k^{\text{Titluri de capital}} = 20 \%$; și $\text{EffNot}_k^{\text{Titluri de capital}}$ = valoarea noțională efectivă a entității de referință privind titlurile de capital k, calculată după cum urmează: $\text{EffNot}_k^{\text{Titluri de capital}} = \sum_l \text{Pozitia de risc}_l$ unde: l = indicele care desemnează poziția de risc (RiskPosition).		

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6 în cazul în care entitatea de referință privind titlurile de capital k a fost stabilită în conformitate cu alineatul (1) litera (b), $SF_k^{\text{Titluri de capital}} = 20 \%$; și $EffNot_k^{\text{Titluri de capital}} = \text{valoarea noțională efectivă a entității de referință privind titlurile de capital k, calculată după cum urmează:}$ $EffNot_k^{\text{Titluri de capital}} = \sum_{l=1}^{Pozia} \text{Entitatea de referință privind titlurile de capital k}$ unde: l = indicele care desemnează poziția de risc (RiskPosition).	7 <i>Prevederi existente - Regulamentul nr.220/2025</i>	8	9
Articolul 280e Majorarea aferentă categoriei de risc de marfă (1) În sensul articolului 278, instituțiile calculează majorarea aferentă categoriei de risc de marfă pentru un anumit set de compensare după cum urmează: $AddOn^{Marfă} = \sum_j AddOn_j^{Marfă}$ unde: $AddOn^{Marfă}$ = majorarea aferentă categoriei de risc de marfă; j = indicele care desemnează seturile de acoperire a risc- ului de marfă stabilite în conformitate cu articolul 277a alineatul (1) litera (e) și cu articolul 277a alineatul (2) pentru setul de compensare; și $AddOn_j^{Marfă}$ = majorarea aferentă categoriei de risc de marfă pentru setul de acoperire a riscului j calculat în conformitate cu alineatul (4).	<i>Secțiunea a 14-a</i> Majorarea aferentă categoriei de risc de marfă 92. În sensul punctelor 66-68, băncile calculează majorarea aferentă categoriei de risc de marfă pentru un anumit set de compensare după cum urmează: $AddOn^{Marfă} = \sum_j AddOn_j^{Marfă}$ unde: $AddOn^{Marfă}$ = majorarea aferentă categoriei de risc de marfă; j = indicele care desemnează seturile de acoperire a riscului de marfă stabilite în conformitate cu punctul 59, subpunctul 59.5. și punctelor 61-64 pentru setul de compensare; și $AddOn_j^{Marfă}$ = majorarea aferentă categoriei de risc de marfă pentru setul de acoperire a riscului j calculat în conformitate cu punctul 95. 93. Pentru a calcula majorarea aferentă unui set de acoperire a riscului de marfă pentru un anumit set de compensare în conformitate cu punctul 95, băncile	Compatibil	

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6 (2) Pentru a calcula majorarea aferentă unui set de acoperire a riscului de marfă pentru un anumit set de compensare în conformitate cu alineatul (4), instituțiile stabilesc tipurile de marfă de referință relevante pentru fiecare set de acoperire a riscului. Tranzacțiile cu instrumente financiare derivate pe mărfuri sunt atribuite aceluiași tip de marfă de referință numai în cazul în care instrumentul pe mărfuri care este suport al tranzacțiilor respective este de aceeași natură, indiferent de locul de livrare și de calitatea instrumentului pe mărfuri. (3) Prin derogare de la alineatul (2), autoritățile competente pot impune unei instituții care este expusă într-o măsură semnificativă riscului de bază al unor diferite poziții care au aceeași natură ca cele menționate la alineatul (2) să stabilească tipurile de marfă de referință pentru pozițiile respective utilizând mai multe caracteristici pe lângă simpla natură a instrumentului pe mărfuri care este suport al tranzacțiilor. Într-o astfel de situație, tranzacțiile cu instrumente financiare derivate pe mărfuri sunt atribuite aceluiași tip de marfă de referință numai în cazul în care împărtășesc caracteristicile respective. (4) Instituțiile calculează majorarea aferentă categoriei de risc de marfă pentru setul de acoperire a riscului j după cum urmează: $AddOn_j^{Marfă} = e_j \sqrt{\left(\rho^{Marfă} \cdot \sum_k AddOn(Tip_k^l)\right)^2 + (1 - (\rho^{Marfă})^2) \cdot \sum_k (AddOn(Tip_k^l))^2}$ unde: $AddOn_j^{Marfă}$ = majorarea aferentă categoriei de risc de marfă pentru setul de acoperire a riscului j; e_j = coeficientul factorului impus de autoritățile de supraveghere aferent setului de acoperire a riscului pentru setul de acoperire a riscului j determinat în conformitate cu articolul 280;	7 stabilesc tipurile de marfă de referință relevante pentru fiecare set de acoperire a riscului. Tranzacțiile cu instrumente financiare derivate pe mărfuri sunt atribuite aceluiași tip de marfă de referință numai în cazul în care instrumentul pe mărfuri care este suport al tranzacțiilor respective este de aceeași natură, indiferent de locul de livrare și de calitatea instrumentului pe mărfuri. 94. Prin derogare de la punctul 93, Banca Națională a Moldovei poate solicita unei bănci care este expusă într-o măsură semnificativă riscului de bază al unor diferite poziții care au aceeași natură ca cele menționate la punctul 93 să stabilească tipurile de marfă de referință pentru pozițiile respective utilizând mai multe caracteristici pe lângă simpla natură a instrumentului pe mărfuri care este suport al tranzacțiilor. Într-o astfel de situație, tranzacțiile cu instrumente financiare derivate pe mărfuri sunt atribuite aceluiași tip de marfă de referință numai în cazul în care împărtășesc caracteristicile respective. 95. Băncile calculează majorarea aferentă categoriei de risc de marfă pentru setul de acoperire a riscului j după cum urmează: $AddOn_j^{Marfă} = e_j \sqrt{\left(\rho^{Marfă} \cdot \sum_k AddOn(Tip_k^l)\right)^2 + (1 - (\rho^{Marfă})^2) \cdot \sum_k (AddOn(Tip_k^l))^2}$ unde: $AddOn_j^{Marfă}$ = majorarea aferentă categoriei de risc de marfă pentru setul de acoperire a riscului j; e_j = coeficientul factorului stabilit de Banca Națională a Moldovei aferent setului de acoperire a riscului pentru setul de acoperire a riscului j determinat în conformitate cu punctul 77; $\rho^{Marfă}$ = factorul de corelare pentru categoria de risc de marfă cu o valoare egală cu 40 %; k = indicele care desemnează tipurile de marfă de referință aferente setului de compensare stabilite în conformitate cu punctul 93; și	8	9

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6 $\rho^{\text{Marfă}}$ = factorul de corelare pentru categoria de risc de marfă cu o valoare egală cu 40 %; k = indicele care desemnează tipurile de marfă de referință aferente setului de compensare stabilite în conformitate cu alineatul (2); și $\text{AddOn}(\text{Tip}_k^j)$ = majorarea aferentă tipului de marfă de referință k, calculată în conformitate cu alineatul (5). (5) Instituțiile calculează majorarea pentru tipul de marfă de referință k după cum urmează: unde: $\text{AddOn}(\text{Tip}_k^j) = \text{SF}_k^{\text{Marfă}} \cdot \text{EffNot}_k^{\text{Marfă}}$ $\text{AddOn}(\text{Tip}_k^j)$ = majorarea pentru tipul de marfă de referință k; $\text{SF}_k^{\text{Marfă}}$ = factorul impus de autoritățile de supraveghere aplicabil tipului de marfă de referință k; în cazul în care tipul de marfă de referință k corespunde unor tranzacții atribuite setului de acoperire a riscului menționat la articolul 277a alineatul (1) litera (e), cu excepția tranzacțiilor privind energia electrică, $\text{SF}_k^{\text{Marfă}} = 18\%$; pentru tranzacțiile privind energia electrică, $\text{SF}_k^{\text{Marfă}} = 40\%$, și ▼ M8 $\text{EffNot}_k^{\text{Marfă}}$ = valoarea noțională efectivă a tipului de marfă de referință k, calculată după cum urmează: $\text{EffNot}_k^{\text{Marfă}} = \sum_{l \text{ Tipul de marfă de referință } k} \text{Poziia de risc}_l$ unde:	7 $\text{AddOn}(\text{Tip}_k^j)$ = majorarea aferentă tipului de marfă de referință k, calculată în conformitate cu punctul 96. 96. Băncile calculează majorarea pentru tipul de marfă de referință k după cum urmează: $\text{AddOn}(\text{Tip}_k^j) = \text{SF}_k^{\text{Marfă}} \cdot \text{EffNot}_k^{\text{Marfă}}$ unde: $\text{AddOn}(\text{Tip}_k^j)$ = majorarea pentru tipul de marfă de referință k; $\text{SF}_k^{\text{Marfă}}$ = factorul stabilit de Banca Națională a Moldovei aplicabil tipului de marfă de referință k. În cazul în care tipul de marfă de referință k corespunde unor tranzacții atribuite setului de acoperire a riscului menționat la punctul 59 subpunctul 59.5., cu excepția tranzacțiilor privind energia electrică, $\text{SF}_k^{\text{Marfă}} = 18\%$. Pentru tranzacțiile privind energia electrică, $\text{SF}_k^{\text{Marfă}} = 40\%$, și $\text{EffNot}_k^{\text{Marfă}}$ = valoarea noțională efectivă a tipului de marfă de referință k, calculată după cum urmează: $\text{EffNot}_k^{\text{Marfă}} = \sum_{l \text{ Tipul de marfă de referință } k} \text{Poziia de risc}_l$ unde: l = indicele care desemnează poziția de risc (RiskPosition).	8	9

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
l = indicele care desemnează poziția de risc (RiskPosition).	<i>Prevederi existente - Regulamentul nr.220/2025</i>		
<i>Articolul 280f</i> Majorarea aferentă categoriei alte riscuri (1) În sensul articolului 278, instituțiile calculează majorarea aferentă categoriei alte riscuri pentru un anumit set de compensare după cum urmează: $\text{AddOn}^{\text{Altele}} = \sum_j \text{AddOn}_j^{\text{Altele}}$ unde: $\text{AddOn}^{\text{Altele}}$ = majorarea aferentă categoriei alte riscuri; j = indicele care desemnează seturile de acoperire a altor riscuri stabilite în conformitate cu articolul 277a alineatul (1) litera (f) și cu articolul 277a alineatul (2) pentru setul de compensare; și $\text{AddOn}_j^{\text{Altele}}$ = majorarea aferentă categoriei alte riscuri pentru setul de acoperire a riscului j calculat în conformitate cu alineatul (2). (2) Instituțiile calculează majorarea aferentă categoriei alte riscuri pentru setul de acoperire a riscului j după cum urmează: $\text{AddOn}_j^{\text{Altele}} = j \cdot \text{SF}^{\text{Altele}} \cdot \text{EffNot}_j^{\text{Altele}} $ unde: $\text{AddOn}_j^{\text{Altele}}$ = majorarea aferentă categoriei alte riscuri pentru setul de acoperire a riscului j; e_j = coeficientul factorului impus de autoritățile de suprave- ghare aferent setului de acoperire a riscului pentru setul de acoperire a riscului j determinat în conformitate cu articolul 280; și	<i>Secțiunea a 15-a</i> Majorarea aferentă categoriei alte riscuri 97. În sensul punctelor 66-68, băncile calculează majorarea aferentă categoriei alte riscuri pentru un anumit set de compensare după cum urmează: $\text{AddOn}^{\text{Altele}} = \sum_j \text{AddOn}_j^{\text{Altele}}$ unde: $\text{AddOn}^{\text{Altele}}$ = majorarea aferentă categoriei alte riscuri; j = indicele care desemnează seturile de acoperire a altor riscuri stabilite în conformitate cu punctul 59 subpunctul 59.6. și punctelor 61-64 pentru setul de compensare; și $\text{AddOn}_j^{\text{Altele}}$ = majorarea aferentă categoriei alte riscuri pentru setul de acoperire a riscului j calculat în conformitate cu punctul 98. 98. Băncile calculează majorarea aferentă categoriei alte riscuri pentru setul de acoperire a riscului j după cum urmează: $\text{AddOn}_j^{\text{Altele}} = e_j \cdot \text{SF}^{\text{Altele}} \cdot \text{EffNot}_j^{\text{Altele}} $ unde: $\text{AddOn}_j^{\text{Altele}}$ = majorarea aferentă categoriei alte riscuri pentru setul de acoperire a riscului j; e_j = coeficientul factorului stabilit de Banca Națională a Moldovei aferent setului de acoperire a riscului pentru setul de acoperire a riscului j determinat în conformitate cu punctul 77; și $\text{SF}^{\text{Altele}}$ = factorul stabilit de Banca Națională a Moldovei pentru categoria alte riscuri cu o valoare egală cu 8 %; $\text{EffNot}_j^{\text{Altele}}$ = valoarea noțională efectivă a setului de acoperire a riscului j, calculată după cum urmează:	Compatibil	

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
SF^{Altele} = factorul impus de autoritățile de supraveghere pentru categoria alte riscuri cu o valoare egală cu 8 %; $\text{EffNot}_j^{\text{Altele}}$ = valoarea noțională efectivă a setului de acoperire a riscului j, calculată după cum urmează: $\text{EffNot}_j^{\text{Altele}} = \sum_{l \in \text{Setul de acoperire a riscului } j} \text{Poziția de risc}_l$ unde: l = indicele care desemnează poziția de risc (RiskPosition).	$\text{EffNot}_j^{\text{Altele}} = \sum_{l \in \text{Setul de acoperire a riscului } j} \text{Poziția de risc}_l$ unde: l = indicele care desemnează poziția de risc (RiskPosition). <i>Prevederi existente - Regulamentul nr.220/2025</i>		
Secțiunea 4 Abordarea standardizată simplificată pentru riscul de credit al contrapărții <i>Articolul 281 Calculul valorii expunerii</i> (1) Instituțiile calculează o singură valoare a expunerii la nivelul unui set de compensare în conformitate cu secțiunea 3, sub rezerva alineatului (2) din prezentul articol. (2) Valoarea expunerii unui set de compensare se calculează în conformitate cu următoarele cerințe: (a) instituțiile nu aplică tratamentul menționat la articolul 274 alineatul (6); (b) prin derogare de la articolul 275 alineatul (1), în cazul seturilor de compensare care nu sunt menționate la articolul 275 alineatul (2), instituțiile calculează costul de înlocuire în conformitate cu următoarea formulă: $RC = \max\{CMV, 0\}$ unde: RC = costul de înlocuire; și CMV = valoarea de piață curentă.	Capitolul IV Abordarea standardizată simplificată pentru riscul de credit al contrapărții 99. Băncile calculează o singură valoare a expunerii la nivelul unui set de compensare în conformitate cu capitolul III, sub rezerva punctului 100. 100. Valoarea expunerii unui set de compensare se calculează în conformitate cu următoarele cerințe: 100.1. băncile nu aplică tratamentul menționat la punctele 45-47; 100.2. prin derogare de la punctul 49, în cazul seturilor de compensare care nu sunt menționate la punctul 50, băncile calculează costul de înlocuire în conformitate cu următoarea formulă: $RC = \max\{CMV, 0\}$ unde: RC = costul de înlocuire; și CMV = valoarea de piață curentă. 100.3. prin derogare de la punctul 50 din prezentul regulament, în cazul seturilor de compensare formate din tranzacții care sunt tranzacționate pe o bursă recunoscută sau care sunt compensate la nivel central de către o contraparte centrală autorizată în Uniunea Europeană ori	Compatibil	

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
(c) prin derogare de la articolul 275 alineatul (2) din prezentul regulament, în cazul seturilor de compensare formate din tranzacții care sunt tranzacționate pe o bursă recunoscută sau care sunt compensate la nivel central de către o contraparte centrală autorizată în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 ori recunoscută în conformitate cu articolul 25 din regulamentul respectiv sau pentru care au loc schimburi bilaterale de garanții reale cu contrapartea în conformitate cu articolul 11 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, instituțiile calculează costul de înlocuire în conformitate cu următoarea formulă: $RC = TH + MTA$ unde: RC = costul de înlocuire; TH = pragul de marjă aplicabil setului de compensare conform contractului în marjă sub care instituția nu poate solicita garanții reale; și MTA = suma minimă de transfer aplicabilă setului de compensare conform contractului în marjă; (d) prin derogare de la articolul 275 alineatul (3), în cazul seturilor de compensare multiple care fac obiectul unui contract în marjă, instituțiile calculează costul de înlocuire ca fiind suma costurilor de înlocuire ale fiecărui set de compensare individual, calculate în conformitate cu alineatul (1) ca și cum acestea nu ar face obiectul cerințelor de marjă; (e) toate seturile de acoperire a riscului se stabilesc în conformitate cu articolul 277a alineatul (1); (f) instituțiile stabilesc ca multiplicatorul din formula care este folosită pentru a calcula expunerea viitoare potențială de la articolul 278 alineatul (1) să fie egal cu 1, după cum urmează: $PFE = \sum_a AddOn^{(a)}$	recunoscută într-o țară terță sau pentru care au loc schimburi bilaterale de garanții reale cu contrapartea, băncile calculează costul de înlocuire în conformitate cu următoarea formulă: $RC = TH + MTA$ unde: RC = costul de înlocuire; TH = pragul de marjă aplicabil setului de compensare conform contractului în marjă sub care banca nu poate solicita garanții reale; și MTA = suma minimă de transfer aplicabilă setului de compensare conform contractului în marjă; 100.4. prin derogare de la punctul 51, în cazul seturilor de compensare multiple care fac obiectul unui contract în marjă, băncile calculează costul de înlocuire ca fiind suma costurilor de înlocuire ale fiecărui set de compensare individual, calculate în conformitate cu punctul 99 ca și cum acestea nu ar face obiectul cerințelor de marjă; 100.5. toate seturile de acoperire a riscului se stabilesc în conformitate cu punctele 59 și 60; 100.6. băncile stabilesc ca multiplicatorul din formula care este folosită pentru a calcula expunerea viitoare potențială de la punctul 66 să fie egal cu 1, după cum urmează: $PFE = \sum_a AddOn^{(a)}$ unde: PFE = expunere viitoare potențială; și AddOn(a) = majorarea pentru categoria de risc „a”; 100.7. prin derogare de la punctul 70, în cazul tuturor tranzacțiilor băncile calculează delta reglementată după cum urmează $\delta = \begin{cases} +1 & \text{dacă tranzacția este o poziție lungă pe determinantul de risc principal} \\ -1 & \text{dacă tranzacția este o poziție scurtă pe determinantul de risc principal} \end{cases}$ 100.8. formula, menționată la punctul 72 subpunctul 72.1., care este utilizată pentru a calcula factorul duratei reglementat este următoarea:		

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
unde: PFE = expunere viitoare potențială; și AddOn^(a) = majorarea pentru categoria de risc „a”; (g) prin derogare de la articolul 279a alineatul (1), în cazul tuturor tranzacțiilor instituțiile calculează delta reglementată după cum urmează: $\delta = \begin{cases} +1 & \text{dacă tranzacția este o poziție lungă} \\ -1 & \text{dacă tranzacția este o poziție scurtă} \end{cases}$ unde: δ = delta de supraveghere; (h) formula, menționată la articolul 279b alineatul (1) litera (a), care este utilizată pentru a calcula factorul duratei reglementat este următoarea: factorul duratei reglementat=E – S unde: E = perioada dintre data de încetare a unei tranzacții și data raportării; și S = perioada dintre data de începere a unei tranzacții și data raportării; (i) factorul de scadență prevăzut la articolul 279c alineatul (1) se calculează după cum urmează: (i) în cazul tranzacțiilor incluse în seturile de compensare menționate la articolul 275 alineatul (1), MF = 1; (ii) în cazul tranzacțiilor incluse în seturile de compensare menționate la articolul 275 alineatele (2) și (3), MF = 0,42; (j) formula, menționată la articolul 280a alineatul (3), care este utilizată pentru a calcula valoarea noțională efectivă a setului de acoperire a riscului „j” este următoarea:	factorul duratei reglementat=E – S unde: E = perioada dintre data de încetare a unei tranzacții și data raportării; și S = perioada dintre data de începere a unei tranzacții și data raportării; 100.9. factorul de scadență prevăzut la punctul 75 se calculează după cum urmează: 100.9.1. în cazul tranzacțiilor incluse în seturile de compensare menționate la punctul 49, MF = 1; 100.9.2. în cazul tranzacțiilor incluse în seturile de compensare menționate la punctele 50 și 51, MF = 0,42; 100.10. formula, menționată la punctul 80, care este utilizată pentru a calcula valoarea noțională efectivă a setului de acoperire a riscului „j” este următoarea: $\text{EffNot}_j^{\text{IR}} = D_{j,1} + D_{j,2} + D_{j,3} $ unde: $\text{EffNot}_j^{\text{IR}} = \text{valoarea noțională efectivă a setului de acoperire a riscului „j”}; \text{ și}$ D_{j,k} = valoarea noțională efectivă a benzii „k” a setului de acoperire a riscului „j”; 100.11. formula menționată la punctul 85 care este utilizată pentru a calcula majorarea aferentă categoriei de risc de credit pentru setul de acoperire a riscului „j” se citește după cum urmează: $\text{AddOn}_j^{\text{Credit}} = \sum_k \text{AddOn}(\text{Entitate}_k) $ unde: $\text{AddOn}_j^{\text{Credit}} = \text{majorarea aferentă categoriei de risc de credit pentru setul de acoperire a riscului „j”}; \text{ și}$ AddOn(Entitate_k) = majorarea aferentă entității de referință privind creditul „k”; 100.12. formula menționată la punctul 90 care este utilizată pentru a calcula majorarea aferentă categoriei de		

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6 $\text{EffNot}_j^{\text{IR}} = D_{j,1} + D_{j,2} + D_{j,3} $ unde: $\text{EffNot}_j^{\text{IR}} = \text{valoarea noțională efectivă a setului de acoperire a riscului „j”}; \text{ și}$ $D_{j,k} = \text{valoarea noțională efectivă a benzii „k” a setului de acoperire a riscului „j”};$ (k) formula menționată la articolul 280c alineatul (3) care este utilizată pentru a calcula majorarea aferentă categoriei de risc de credit pentru setul de acoperire a riscului „j” se citește după cum urmează: $\text{AddOn}_j^{\text{Credit}} = \sum_k \text{AddOn}(\text{Entitate}_k) $ unde: $\text{AddOn}_j^{\text{Credit}} = \text{majorarea aferentă categoriei de risc de credit pentru setul de acoperire a riscului „j”}; \text{ și}$ $\text{AddOn}(\text{Entitate}_k) = \text{majorarea aferentă entității de referință privind creditul „k”};$ (l) formula menționată la articolul 280d alineatul (3) care este utilizată pentru a calcula majorarea aferentă categoriei de risc privind titlurile de capital pentru setul de acoperire a riscului „j” se citește după cum urmează: $\text{AddOn}_j^{\text{Titluri de capital}} = \sum_k \text{AddOn}(\text{Entitate}_k) $ unde: $\text{AddOn}_j^{\text{Titluri de capital}} = \text{majorarea aferentă categoriei de risc privind titlurile de capital pentru setul de acoperire a riscului „j”}; \text{ și}$ $\text{AddOn}(\text{Entitate}_k) = \text{majorarea aferentă entității de referință privind creditul „k”};$	7 risc privind titlurile de capital pentru setul de acoperire a riscului „j” se citește după cum urmează: $\text{AddOn}_j^{\text{Titluri de capital}} = \sum_k \text{AddOn}(\text{Entitate}_k) $ unde: $\text{AddOn}_j^{\text{Titluri de capital}} = \text{majorarea aferentă categoriei de risc privind titlurile de capital pentru setul de acoperire a riscului „j”}; \text{ și}$ $\text{AddOn}(\text{Entitate}_k) = \text{majorarea aferentă entității de referință privind creditul „k”};$ 100.13. formula menționată la punctul 95 care este utilizată pentru a calcula majorarea aferentă categoriei de risc de marfă pentru setul de acoperire a riscului „j” se citește după cum urmează: $\text{AddOn}_j^{\text{Marfă}} = \sum_k \text{AddOn}(\text{Tip}_k^j) $ unde: $\text{AddOn}_j^{\text{Marfă}} = \text{majorarea aferentă categoriei de risc de marfă pentru setul de acoperire a riscului „j”}; \text{ și}$ $\text{AddOn}(\text{Tip}_k^j) = \text{majorarea aferentă tipului de marfă de referință „k”}.$	8	9

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
(m) formula menționată la articolul 280e alineatul (4) care este utilizată pentru a calcula majorarea aferentă categoriei de risc de marfă pentru setul de acoperire a riscului „j” se citește după cum urmează: $\text{AddOn}_j^{\text{Marfă}} = \sum_k \left \text{AddOn} \left(\text{Tip}_k^j \right) \right $ unde: $\text{AddOn}_j^{\text{Marfă}}$ = majorarea aferentă categoriei de risc de marfă pentru setul de acoperire a riscului „j”; și $\text{AddOn} \left(\text{Tip}_k^j \right)$ = majorarea aferentă tipului de marfă de referință „k”.	<i>Prevederi existente - Regulamentul nr.220/2025</i>		
Secțiunea 5 Metoda expunerii inițiale <i>Articolul 282 Calculul valorii expunerii</i> (1) Instituțiile pot calcula o singură valoare a expunerii pentru toate tranzacțiile care fac obiectul unui acord de compensare contractuală în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute la articolul 274 alineatul (1). În caz contrar, instituțiile calculează separat câte o valoare a expunerii pentru fiecare tranzacție, care este tratată ca fiind propriul set de compensare. (2) Valoarea expunerii unui set de compensare sau a unei tranzacții este suma dintre costul de înlocuire curent și expunerea viitoare potențială, înmulțită cu 1,4. (3) Costul de înlocuire curent menționat la alineatul (2) se calculează după cum urmează:	Capitolul V Metoda expunerii inițiale 101. Băncile pot calcula o singură valoare a expunerii pentru toate tranzacțiile care fac obiectul unui acord de compensare contractuală în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute la punctele 39 și 40. În caz contrar, băncile calculează separat câte o valoare a expunerii pentru fiecare tranzacție, care este tratată ca fiind propriul set de compensare. 102. Valoarea expunerii unui set de compensare sau a unei tranzacții este suma dintre costul de înlocuire curent și expunerea viitoare potențială, înmulțită cu 1,4. 103. Costul de înlocuire curent menționat la punctul 102 se calculează după cum urmează: 103.1. în cazul seturilor de compensare formate din tranzacții care sunt tranzacționate pe o bursă recunoscută sau care sunt compensate la nivel central de către o contraparte centrală autorizată în conformitate cu Directivele Uniunii Europene ori recunoscută într-o țară	Compatibil	

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
(a) în cazul seturilor de compensare formate din tranzacții care sunt tranzacționate pe o bursă recunoscută sau care sunt compensate la nivel central de către o contraparte centrală autorizată în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 ori recunoscută în conformitate cu articolul 25 din regulamentul respectiv sau pentru care au loc schimburi bilaterale de garanții reale cu contrapartea în conformitate cu articolul 11 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, instituțiile utilizează următoarea formulă: $RC = TH + MTA$ unde: RC = costul de înlocuire; TH = pragul de marjă aplicabil setului de compensare conform contractului în marjă sub care instituția nu poate solicita garanții reale; și MTA = suma minimă de transfer aplicabilă setului de compensare conform contractului în marjă; (b) în cazul tuturor celorlalte seturi de compensare sau tranzacții individuale, instituțiile utilizează următoarea formulă: $RC = \max \{CMV, 0\}$ unde: RC = costul de înlocuire; și CMV = valoarea de piață curentă. Pentru a calcula costul de înlocuire curent, instituțiile actualizează valoarea de piață curentă cel puțin lunar. (4) Instituțiile calculează expunerea viitoare potențială menționată la alineatul (2) după cum urmează: (a) expunerea viitoare potențială a unui set de compensare este suma expunerilor viitoare potențiale ale tuturor tranzacțiilor incluse în setul de compensare, calculate în conformitate cu litera (b);	terță sau pentru care au loc schimburi bilaterale de garanții reale cu contrapartea, băncile utilizează următoarea formulă: $RC = TH + MTA$ unde: RC = costul de înlocuire; TH = pragul de marjă aplicabil setului de compensare conform contractului în marjă sub care banca nu poate solicita garanții reale; și MTA = suma minimă de transfer aplicabilă setului de compensare conform contractului în marjă; 103.2. în cazul tuturor celorlalte seturi de compensare sau tranzacții individuale, băncile utilizează următoarea formulă: $RC = \max \{CMV, 0\}$ unde: RC = costul de înlocuire; și CMV = valoarea de piață curentă. Pentru a calcula costul de înlocuire curent, băncile actualizează valoarea de piață curentă cel puțin lunar. 104. Băncile calculează expunerea viitoare potențială menționată la punctul 102 după cum urmează: 104.1. expunerea viitoare potențială a unui set de compensare este suma expunerilor viitoare potențiale ale tuturor tranzacțiilor incluse în setul de compensare, calculate în conformitate cu subpunctul 104.2.; 104.2. expunerea viitoare potențială a unei singure tranzacții este valoarea noțională a acesteia înmulțită cu: 104.2.1. scadența reziduală a tranzacției exprimată în ani pentru contractele derivate pe rata dobânzii, înmulțită cu 0,5 %; 104.2.2. scadența reziduală a tranzacției exprimată în ani pentru contractele derivate de credit, înmulțită cu 6 %; 104.2.3. 4 % pentru instrumentele financiare derivate pe cursul de schimb valutar; 104.2.4. 18 % pentru instrumentele financiare derivate pe aur și mărfuri, altele decât instrumentele financiare derivate pe energie electrică; 104.2.5. 40 % pentru instrumentele financiare derivate pe energie electrică;		

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
(b) expunerea viitoare potențială a unei singure tranzacții este valoarea noțională a acesteia înmulțită cu: (i) scadența reziduală a tranzacției exprimată în ani pentru contractele derivate pe rata dobânzii, înmulțită cu 0,5 %; (ii) scadența reziduală a tranzacției exprimată în ani pentru contractele derivate de credit, înmulțită cu 6 %; (iii) 4 % pentru instrumentele financiare derivate pe cursul de schimb valutar; (iv) 18 % pentru instrumentele financiare derivate pe aur și mărfuri, altele decât instrumentele financiare derivate pe energie electrică; (v) 40 % pentru instrumentele financiare derivate pe energie electrică; (vi) 32 % pentru instrumentele financiare derivate pe titluri de capital; (c) valoarea noțională menționată la litera (b) de la prezentul alineat se determină în conformitate cu articolul 279b alineatele (2) și (3) pentru toate instrumentele financiare derivate enumerate la litera respectivă; în plus, valoarea noțională a instrumentelor financiare derivate menționate la prezentul alineat litera (b) punctele (iii)-(vi) se determină în conformitate cu articolul 279b alineatul (1) literele (b) și (c); (d) expunerea viitoare potențială a seturilor de compensare menționate la alineatul (3) litera (a) se înmulțește cu 0,42. Pentru a calcula expunerea potențială a instrumentelor financiare derivate pe rata dobânzii și a instrumentelor financiare derivate de credit în conformitate cu litera (b) punctele (i) și (ii), o instituție poate alege să utilizeze scadența inițială în loc de scadența reziduală a contractelor.	104.2.6. 32 % pentru instrumentele financiare derivate pe titluri de capital; 104.3. valoarea noțională menționată la subpunctul 104.2. se determină în conformitate cu punctele 73 și 74 pentru toate instrumentele financiare derivate enumerate la subpunctul respectiv; în plus, valoarea noțională a instrumentelor financiare derivate menționate la subpunctele 104.2.3.–104.2.6. se determină în conformitate cu punctul 72 subpunctele 72.2. și 72.3.; 104.4. expunerea viitoare potențială a seturilor de compensare menționate la punctul 103 subpunctul 103.1. se înmulțește cu 0,42. 105. Pentru a calcula expunerea potențială a instrumentelor financiare derivate pe rata dobânzii și a instrumentelor financiare derivate de credit în conformitate cu punctul 104 subpunctele 104.2.1. și 104.2.2., banca poate alege să utilizeze scadența inițială în loc de scadența reziduală a contractelor.		

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
	<i>Prevederi existente - Regulamentul nr.220/2025</i>		
Secțiunea 6 Metoda modelului intern Articolul 283 Permisivitatea de utilizare a metodei modelului intern (1) Dacă autoritățile competente consideră că cerința prevăzută la alineatul (2) a fost îndeplinită de o instituție, acestea permit instituției respective să utilizeze metoda modelului intern (MMI) pentru a calcula valoarea expunerii pentru oricare din următoarele tranzacții: (a) tranzacțiile menționate la articolul 273 alineatul (2) litera (a); (b) tranzacțiile menționate la articolul 273 alineatul (2) literele (b), (c) și (d); (c) tranzacțiile menționate la articolul 273 alineatul (2) literele (a) - (d). Dacă o instituție a primit aprobarea de a utiliza MMI pentru a calcula valoarea expunerii pentru oricare din tranzacțiile menționate la primul paragraf literele (a)-(c), aceasta poate, de asemenea, să utilizeze MMI pentru tranzacțiile menționate la articolul 273 alineatul (2) litera (e). În pofida articolului 273 alineatul (1) al treilea paragraf, o instituție poate decide să nu aplice această metodă pentru expunerile care sunt nesemnificative în ceea ce privește dimensiunea și riscul. Într-un astfel de caz, instituția aplică acestor expuneri una dintre metodele prevăzute în secțiunile 3-5, dacă sunt îndeplinite cerințele relevante pentru fiecare abordare. (2) Autoritățile competente permit unei instituții să utilizeze MMI pentru calculele menționate la	Capitolul IX Metoda modelului intern <i>Secțiunea 1</i> Aprobarea de utilizare a metodei modelului intern 158. Dacă Banca Națională a Moldovei consideră că cerința prevăzută la punctul 161 a fost îndeplinită de bancă, acestea permit băncii respective să utilizeze metoda modelului intern pentru a calcula valoarea expunerii pentru oricare din următoarele tranzacții: 158.1. tranzacțiile menționate la subpunctul 9^{1.1.}; 158.2. tranzacțiile menționate la subpunctele 9^{1.2.} – 9^{1.4.}; 158.3. tranzacțiile menționate la subpunctele 9^{1.1.} - 9^{1.4.} 159. Dacă banca a primit aprobarea conform punctului 25 de a utiliza metoda modelului intern pentru a calcula valoarea expunerii pentru oricare din tranzacțiile menționate la subpunctele 158.1—158.3., aceasta poate, de asemenea, să utilizeze metoda modelului intern pentru tranzacțiile menționate la subpunctul 9^{1.5.}. Acordarea și refuzul aprobării prealabile pentru utilizarea metodei modelului intern se efectuează potrivit procedurii prevăzute la punctele 25—33. 160. Prin derogare de la punctele 8 și 9, banca poate decide să nu aplice această metodă pentru expunerile care sunt nesemnificative în ceea ce privește dimensiunea și riscul. Într-un astfel de caz, banca aplică acestor expuneri una dintre metodele prevăzute în capitolele III-V, dacă sunt îndeplinite cerințele relevante pentru fiecare abordare. 161. Banca Națională a Moldovei permite băncii să utilizeze metoda modelului intern pentru calculele menționate la punctele 158-160 numai dacă banca a demonstrat că îndeplinește cerințele stabilite în prezentul capitol și dacă au verificat că sistemele de administrare a riscului de credit al contrapărții utilizate de bancă sunt solide și sunt implementate în mod adecvat.	Compatibil	

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
alineatul (1) numai dacă instituția a demonstrat că îndeplinește cerințele stabilite în prezenta secțiune și dacă au verificat că sistemele de administrare a CCR utilizate de instituție sunt solide și sunt implementate în mod adecvat. (3) Autoritățile competente pot permite instituțiilor, pentru o perioadă limitată, să aplice MMI în mod secvențial pentru diferite tipuri de tranzacții. În cursul acestei perioade de aplicare secvențială, instituțiile pot utiliza metodele prevăzute în secțiunea 3 sau în secțiunea 5 pentru tipul de tranzacție pentru care nu utilizează MMI. (4) Pentru toate tranzacțiile cu instrumente financiare derivate extrabursiere și pentru tranzacțiile cu termen lung de decontare pentru care nu a primit, în temeiul alineatului (1), aprobarea de a utiliza MMI, instituția utilizează metodele prevăzute în secțiunea 3. În cadrul unui grup, aceste metode pot fi utilizate în combinație în mod permanent. (5) O instituție care a primit, în temeiul alineatului (1), aprobarea de a utiliza MMI nu poate reveni la utilizarea metodelor prevăzute în secțiunea 3 sau în secțiunea 5, cu excepția cazului în care are aprobarea autorității competente de a proceda astfel. Autoritățile competente acordă această permisiune dacă instituția face dovadă că are motive întemeiate. (6) Dacă o instituție încetează să se conformeze cerințelor stabilite în prezenta secțiune, aceasta notifică autoritatea competentă și îndeplinește una din următoarele acțiuni: (a) prezintă autorității competente un plan de redresare rapidă în vederea respectării cerințelor; (b) demonstrează, într-un mod pe care autoritatea competentă îl consideră satisfăcător, că efectul neconformității este nesemnificativ.	162. Banca Națională a Moldovei poate permite băncilor, pentru o perioadă limitată, să aplice metoda modelului intern în mod secvențial pentru diferite tipuri de tranzacții. În cursul acestei perioade de aplicare secvențială, băncile pot utiliza metodele prevăzute în capitolul III sau în capitolul 5 pentru tipul de tranzacție pentru care nu utilizează metoda modelului intern. 163. Pentru toate tranzacțiile cu instrumente financiare derivate extrabursiere și pentru tranzacțiile cu termen lung de decontare pentru care nu a primit, în temeiul <u>punctelor 158-160</u>, aprobarea de a utiliza metoda modelului intern, banca utilizează metodele prevăzute în <u>capitolul III</u>. În cadrul unui grup, aceste metode pot fi utilizate în combinație în mod permanent. 164. Banca care a primit, în temeiul <u>punctelor 158-160</u>, aprobarea de a utiliza metoda modelului intern nu poate reveni la utilizarea metodelor prevăzute în <u>capitolul III sau în capitolul V</u>, cu excepția cazului în care are aprobarea Băncii Naționale a Moldovei de a proceda astfel. Banca Națională a Moldovei acordă această aprobare dacă banca face dovadă că are motive întemeiate. 165. Dacă banca încetează să se conformeze cerințelor stabilite în <u>prezentul capitol</u>, aceasta notifică Banca Națională a Moldovei și îndeplinește una din următoarele acțiuni: 165.1. prezintă Băncii Naționale a Moldovei un plan de redresare rapidă în vederea respectării cerințelor; 165.2. demonstrează, într-un mod pe care Banca Națională a Moldovei îl consideră satisfăcător, că efectul neconformității este nesemnificativ.		

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
	Prevedere nouă - Inclusă prin Proiectul HCE al BNM de modificare a Regulamentului nr.220/2025		
Articolul 284 Valoarea expunerii (1) Dacă o instituție a primit, în conformitate cu articolul 283 alineatul (1), aprobarea de a utiliza MMI pentru a calcula valoarea expunerii pentru toate sau numai pentru unele din tranzacțiile menționate la alineatul respectiv, aceasta trebuie să măsoare valoarea expunerii tranzacțiilor respective la nivelul setului de compensare. Modelul utilizat de instituție în acest scop trebuie: (a) să specifice distribuția previzionată a modificărilor valorii de piață a setului de compensare, care pot fi atribuite modificărilor concomitente ale variabilelor relevante ale pieței, precum ratele dobânzii și cursurile de schimb; (b) să calculeze valoarea expunerii pentru setul de compensare la fiecare dintre datele viitoare, pe baza modificărilor concomitente ale variabilelor pieței. (2) Pentru ca modelul să reflecte efectele constituirii marjei, modelul valorii garanției reale trebuie să îndeplinească cerințele cantitative, calitative și privind datele referitoare la MMI, în conformitate cu prezenta secțiune, iar instituția poate să includă în distribuțiile previzionate ale modificărilor valorii de piață a setului de compensare numai garanțiile financiare eligibile definite la articolul 197, la articolul 198 și la articolul 299 alineatul (2) literele (c) și (d). (3) Cerința de fonduri proprii pentru CCR pentru expunerile la riscul de credit al contrapărții în cazul cărora o instituție aplică MMI trebuie să fie cea mai mare dintre următoarele cerințe:	Secțiunea a 2-a Valoarea expunerii 166. Dacă banca a primit, în conformitate cu punctele 158-160, aprobarea de a utiliza metoda modelului intern pentru a calcula valoarea expunerii pentru toate sau numai pentru unele din tranzacțiile menționate la punctul respectiv, aceasta trebuie să măsoare valoarea expunerii tranzacțiilor respective la nivelul setului de compensare. Modelul utilizat de bancă în acest scop trebuie: 166.1. să specifice distribuția previzionată a modificărilor valorii de piață a setului de compensare, care pot fi atribuite modificărilor concomitente ale variabilelor relevante ale pieței, precum ratele dobânzii și cursurile de schimb; 166.2. să calculeze valoarea expunerii pentru setul de compensare la fiecare dintre datele viitoare, pe baza modificărilor concomitente ale variabilelor pieței. 167. Pentru ca modelul să reflecte efectele constituirii marjei, modelul valorii garanției reale trebuie să îndeplinească cerințele cantitative, calitative și privind datele referitoare la metoda modelului intern, în conformitate cu prezenta secțiune, iar banca poate să includă în distribuțiile previzionate ale modificărilor valorii de piață a setului de compensare numai garanțiile financiare eligibile definite în Regulamentul nr.112/2018 și la punctele 120 și 121. 168. Cerința de fonduri proprii pentru riscul de credit al contrapărții pentru expunerile la riscul de credit al contrapărții în cazul cărora banca aplică metoda modelului intern trebuie să fie cea mai mare dintre următoarele cerințe: 168.1. cerința de fonduri proprii pentru aceste expuneri, calculată pe baza expunerii pozitive așteptate efective, utilizând datele de piață curente;	Compatibil	

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
(a) cerința de fonduri proprii pentru aceste expuneri, calculată pe baza expunerii pozitive așteptate efective, utilizând datele de piață curente; (b) cerința de fonduri proprii pentru aceste expuneri, calculată pe baza expunerii pozitive așteptate efective, utilizând în mod consecvent o singură calibrare la condiții de criză (<i>stress calibration</i>) pentru toate expunerile la riscul de credit al contrapărții în cazul cărora instituția aplică MMI. (4) Cu excepția contrapărților identificate ca având un risc de corelare defavorabilă (<i>Wrong-Way Risk</i>) specific, care se încadrează în domeniul de aplicare al articolului 291 alineatele (4) și (5), instituțiile trebuie să calculeze valoarea expunerii ca produs dintre alfa (α) și expunerea pozitivă așteptată efectivă, după cum urmează: <i>Valoarea expunerii = $\alpha \cdot$ expunerea pozitivă așteptată efectivă</i> unde: $\alpha=1,4$, cu excepția cazului în care autoritățile competente solicită o valoare α mai mare sau permit instituțiilor să utilizeze estimările proprii în conformitate cu alineatul (9); Expunerea pozitivă așteptată efectivă se calculează prin estimarea expunerii așteptate (EE_t) ca expunere medie la o dată viitoare t, media fiind determinată pe baza valorilor viitoare posibile ale factorilor de risc de piață relevanți. Modelul estimează expunerea așteptată la o serie de date viitoare t_1, t_2, t_3 etc. (5) Expunerea așteptată (EE) efectivă se calculează prin recurență după cum urmează: <i>Expunerea așteptată efectivă $EE_{tk} = \max \{ \text{Expunerea așteptată efectivă } EE_{tk-1}, EE_{tk} \}$</i> unde: data curentă este t_0;	168.2. cerința de fonduri proprii pentru aceste expuneri, calculată pe baza expunerii pozitive așteptate efective, utilizând în mod consecvent o singură calibrare la condiții de criză (<i>stress calibration</i>) pentru toate expunerile la riscul de credit al contrapărții în cazul cărora banca aplică metoda modelului intern. 169. Cu excepția contrapărților identificate ca având un risc de corelare defavorabilă (<i>Wrong-Way Risk</i>) specific, care se încadrează în domeniul de aplicare al punctelor 224 și 225, băncile trebuie să calculeze valoarea expunerii ca produs dintre alfa (α) și expunerea pozitivă așteptată efectivă, după cum urmează: <i>Valoarea expunerii = $\alpha \cdot$ expunerea pozitivă așteptată efectivă</i> unde: $\alpha = 1,4$, cu excepția cazului în care Banca Națională a Moldovei solicită o valoare α mai mare sau permit băncilor să utilizeze estimările proprii în conformitate cu punctul 174; Expunerea pozitivă așteptată efectivă se calculează prin estimarea expunerii așteptate (EE_t) ca expunere medie la o dată viitoare t, media fiind determinată pe baza valorilor viitoare posibile ale factorilor de risc de piață relevanți. Modelul estimează expunerea așteptată la o serie de date viitoare t_1, t_2, t_3 etc. 170. Expunerea așteptată (EE) efectivă se calculează prin recurență după cum urmează: Expunerea așteptată efectivă $EE_{tk} = \max \{ \text{Expunerea așteptată efectivă } EE_{tk-1}, EE_{tk} \}$ unde: data curentă este t_0; EE_{t_0} efectivă este egală cu expunerea curentă. 171. Expunerea pozitivă așteptată efectivă este expunerea așteptată efectivă medie pe durata primului an al expunerii viitoare. Dacă toate contractele din setul de compensare ajung la scadență în mai puțin de un an, expunerea pozitivă așteptată este expunerea așteptată medie până la data la care toate contractele din setul de compensare		

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6 EEto efectivă este egală cu expunerea curentă. (6) Expunerea pozitivă așteptată efectivă este expunerea așteptată efectivă medie pe durata primului an al expunerii viitoare. Dacă toate contractele din setul de compensare ajung la scadență în mai puțin de un an, expunerea pozitivă așteptată este expunerea așteptată medie până la data la care toate contractele din setul de compensare ajung la scadență. Expunerea pozitivă așteptată efectivă se calculează ca medie ponderată a expunerilor așteptate efective: $\text{Expunerea pozitivă așteptată efectivă} = \frac{1}{\min\{1\text{an}, \text{scadență}\}} \cdot \sum_{k=1}^{\min\{1\text{an}, \text{scadență}\}} \text{Expunerea așteptată efectivă}_{t_k} \cdot \Delta t_k$ unde ponderile $\Delta t_k = t_k - t_{k-1}$ permit calculul expunerii viitoare la date care nu sunt egal repartizate în timp. (7) Instituțiile calculează cuantificările expunerii așteptate sau ale expunerii maxime pe baza unei distribuții a expunerilor care țin seama de posibilitatea ca expunerile să nu fie normal distribuite. (8) O instituție poate utiliza o cuantificare a distribuției calculată prin MMI, care este mai prudentă decât produsul dintre α și expunerea pozitivă așteptată efectivă, calculat în conformitate cu ecuația de la alineatul (4) pentru fiecare contraparte. (9) În pofida alineatului (4), autoritățile competente pot permite instituțiilor să utilizeze propriile estimări ale alfa, dacă: (a) alfa este egal cu raportul dintre capitalul intern rezultat în urma unei simulări complete, pentru toate contrapărțile, a expunerii la riscul de credit al contrapărții (la numărător) și capitalul intern bazat pe expunerea pozitivă așteptată (la numitor); (b) la numitor, expunerea pozitivă așteptată este utilizată ca și când ar fi o sumă fixă rămasă de rambursat.	7 ajung la scadență. Expunerea pozitivă așteptată efectivă se calculează ca medie ponderată a expunerilor așteptate efective: $\text{Expunerea pozitivă așteptată efectivă} = \frac{1}{\min\{1\text{an}, \text{scadență}\}} \cdot \sum_{k=1}^{\min\{1\text{an}, \text{scadență}\}} \text{Expunerea așteptată efectivă}_{t_k} \cdot \Delta t_k$ unde ponderile $\Delta t_k = t_k - t_{k-1}$ permit calculul expunerii viitoare la date care nu sunt egal repartizate în timp. 172. Băncile calculează cuantificările expunerii așteptate sau ale expunerii maxime pe baza unei distribuții a expunerilor care țin seama de posibilitatea ca expunerile să nu fie normal distribuite. 173. Banca poate utiliza o cuantificare a distribuției calculată prin metoda modelului intern, care este mai prudentă decât produsul dintre α și expunerea pozitivă așteptată efectivă, calculat în conformitate cu ecuația de la punctul 169 pentru fiecare contraparte. 174. Prin derogare de la punctul 169, Banca Națională a Moldovei poate permite băncilor să utilizeze propriile estimări ale alfa, dacă: 174.1. alfa este egal cu raportul dintre capitalul intern rezultat în urma unei simulări complete, pentru toate contrapărțile, a expunerii la riscul de credit al contrapărții (la numărător) și capitalul intern bazat pe expunerea pozitivă așteptată (la numitor); 174.2. la numitor, expunerea pozitivă așteptată este utilizată ca și când ar fi o sumă fixă rămasă de rambursat. Atunci când se estimează în conformitate cu prezentul punct, alfa nu trebuie să fie mai mic de 1,2. 175. În scopul estimării alfa în conformitate cu punctul 174, banca trebuie să se asigure că numărătorul și numitorul sunt calculați în mod coerent cu metodologia de modelare, specificațiile parametrilor și compoziția portofoliului. Abordarea utilizată pentru a estima α trebuie să se bazeze pe abordarea băncii în ceea ce privește capitalul intern, să fie bine formalizată și să fie supusă unei validări independente. În plus, banca trebuie să-și revizuiască estimările cu privire la alfa cel puțin	8	9

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
Atunci când se estimează în conformitate cu prezentul alineat, alfa nu trebuie să fie mai mic de 1,2. (10) În scopul estimării alfa în conformitate cu alineatul (9), o instituție trebuie să se asigure că numărătorul și numitorul sunt calculați în mod coerent cu metodologia de modelare, specificațiile parametrilor și compoziția portofoliului. Abordarea utilizată pentru a estima α trebuie să se bazeze pe abordarea instituției în ceea ce privește capitalul intern, să fie bine formalizată și să fie supusă unei validări independente. În plus, o instituție trebuie să-și revizuiască estimările cu privire la alfa cel puțin trimestrial și chiar mai frecvent în cazul în care compoziția portofoliului variază în timp. Instituția trebuie, de asemenea, să evalueze riscul aferent modelului. (11) O instituție trebuie să demonstreze, într-un mod pe care autoritățile competente îl consideră satisfăcător, că estimările sale interne cu privire la alfa reflectă, la numărător, sursele semnificative ale dependenței distribuției valorilor de piață ale tranzacțiilor sau ale portofoliilor de tranzacții pentru toate contrapărțile. Estimările interne cu privire la α trebuie să țină seama de granularitatea portofoliilor. (12) La supravegherea utilizării estimărilor în conformitate cu alineatul (9), autoritățile competente trebuie să țină seama de variația considerabilă a estimărilor lui alfa care rezultă din potențialele specificații eronate din modelele utilizate pentru numărător, în special dacă există convexitate. (13) După caz, volatilitățile și corelările factorilor de risc de piață, utilizate în modelarea comună a riscului de piață și a riscului de credit, trebuie să fie condiționate de factorul de risc de credit, pentru a reflecta creșterile potențiale ale volatilității sau ale corelării în cazul unui declin economic.	trimestrial și chiar mai frecvent în cazul în care compoziția portofoliului variază în timp. Banca trebuie, de asemenea, să evalueze riscul aferent modelului. 176. Banca trebuie să demonstreze, într-un mod pe care Banca Națională a Moldovei îl consideră satisfăcător, că estimările sale interne cu privire la alfa reflectă, la numărător, sursele semnificative ale dependenței distribuției valorilor de piață ale tranzacțiilor sau ale portofoliilor de tranzacții pentru toate contrapărțile. Estimările interne cu privire la α trebuie să țină seama de granularitatea portofoliilor. 177. La supravegherea utilizării estimărilor în conformitate cu punctul 174, Banca Națională a Moldovei trebuie să țină seama de variația considerabilă a estimărilor lui alfa care rezultă din potențialele specificații eronate din modelele utilizate pentru numărător, în special dacă există convexitate. 178. După caz, volatilitățile și corelările factorilor de risc de piață, utilizate în modelarea comună a riscului de piață și a riscului de credit, trebuie să fie condiționate de factorul de risc de credit, pentru a reflecta creșterile potențiale ale volatilității sau ale corelării în cazul unui declin economic. Prevedere nouă - Inclusă prin Proiectul HCE al BNM de modificare a Regulamentului nr.220/2025		

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
<i>Articolul 285 Valoarea expunerii pentru seturile de compensare care fac obiectul unui contract în marjă</i> (1) Dacă setul de compensare face obiectul unui contract în marjă și al evaluării zilnice la prețul pieței, instituția calculează expunerea pozitivă așteptată efectivă în conformitate cu prezentul alineat. Dacă, la estimarea expunerii așteptate, modelul reflectă efectele constituirii marjei, instituția poate, cu aprobarea autorității competente, să utilizeze măsurarea prin intermediul modelului a expunerii așteptate direct în ecuația de la articolul 284 alineatul (5). Autoritățile competente acordă o astfel de aprobare numai dacă verifică faptul că, la estimarea expunerii așteptate, modelul reflectă în mod corect efectele constituirii marjei. O instituție care nu a primit o astfel de aprobare utilizează una din următoarele măsurări ale expunerii pozitive așteptate efective: (a) expunerea pozitivă așteptată efectivă, calculată fără a lua în considerare vreo garanție reală deținută sau furnizată prin constituirea marjei, plus orice garanție reală furnizată contrapărții independent de procesul de evaluare zilnică și de constituire a marjei sau de expunerea curentă; (b) expunerea pozitivă așteptată efectivă, calculată ca creșterea potențială a expunerii pe parcursul perioadei de risc de marjă, plus valoarea mai mare dintre:	<i>Secțiunea a 3-a</i> Valoarea expunerii pentru seturile de compensare care fac obiectul unui contract în marjă 179. Dacă setul de compensare face obiectul unui contract în marjă și al evaluării zilnice la prețul pieței, banca calculează expunerea pozitivă așteptată efectivă în conformitate cu prezentul punct. Dacă, la estimarea expunerii așteptate, modelul reflectă efectele constituirii marjei, banca poate, cu aprobarea Băncii Naționale a Moldovei, să utilizeze măsurarea prin intermediul modelului a expunerii așteptate direct în ecuația de la punctul 170. Banca Națională a Moldovei acordă o astfel de aprobare numai dacă verifică faptul că, la estimarea expunerii așteptate, modelul reflectă în mod corect efectele constituirii marjei. Banca care nu a primit o astfel de aprobare utilizează una din următoarele măsurări ale expunerii pozitive așteptate efective: 179.1. expunerea pozitivă așteptată efectivă, calculată fără a lua în considerare vreo garanție reală deținută sau furnizată prin constituirea marjei, plus orice garanție reală furnizată contrapărții independent de procesul de evaluare zilnică și de constituire a marjei sau de expunerea curentă; 179.2. expunerea pozitivă așteptată efectivă, calculată ca creșterea potențială a expunerii pe parcursul perioadei de risc de marjă, plus valoarea mai mare dintre: 179.2.1. expunerea curentă, inclusiv orice garanții reale deținute sau furnizate la momentul respectiv, altele decât garanțiile reale care fac obiectul unui apel în marjă sau unui litigiu; 179.2.2. cea mai mare expunere netă, inclusiv garanțiile reale din cadrul contractului în marjă, care nu declanșează un apel în marjă. Această sumă trebuie să ia în considerare toate pragurile aplicabile, sumele minime ale transferurilor, sumele independente și marjele inițiale, aplicabile în temeiul contractului în marjă. 180. În sensul subpunctului 179.2., băncile calculează procentul ca modificare pozitivă așteptată a valorii de	Compatibil	

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
(i) expunerea curentă, inclusiv orice garanții reale deținute sau furnizate la momentul respectiv, altele decât garanțiile reale care fac obiectul unui apel în marjă sau unui litigiu; (ii) cea mai mare expunere netă, inclusiv garanțiile reale din cadrul contractului în marjă, care nu declanșează un apel în marjă. Această sumă trebuie să ia în considerare toate pragurile aplicabile, sumele minime ale transferurilor, sumele independente și marjele inițiale, aplicabile în temeiul contractului în marjă. În sensul literei (b), instituțiile calculează procentul ca modificare pozitivă așteptată a valorii de marcare la piață a tranzacțiilor pe parcursul perioadei de risc de marjă. Modificările valorii garanției reale trebuie luate în considerare prin utilizarea ajustărilor de volatilitate reglementate în conformitate cu secțiunea 4 din capitolul 4, sau a estimărilor proprii pentru ajustările de volatilitate ale metodei extinse a garanțiilor financiare, dar fără să se presupună plata vreunei garanții reale în perioada de risc de marjă. Perioada de risc de marjă nu poate fi mai mică decât perioadele minime prevăzute la alineatele (2)-(5). (2) În cazul tranzacțiilor supuse ajustării zilnice a marjei și evaluării zilnice la prețul pieței, perioada de risc de marjă utilizată pentru modelarea valorii expunerii cu contracte în marjă nu trebuie să fie mai mică de: (a) 5 zile lucrătoare pentru seturile de compensare care constau numai în tranzacții de răscumpărare, în operațiuni de dare sau luare de titluri sau mărfuri cu împrumut și în tranzacții de creditare în marjă;	marcare la piață a tranzacțiilor pe parcursul perioadei de risc de marjă. Modificările valorii garanției reale trebuie luate în considerare prin utilizarea ajustărilor de volatilitate reglementate în conformitate cu prevederile titlului IV din Regulamentul nr.112/2018, sau a estimărilor proprii pentru ajustările de volatilitate ale metodei extinse a garanțiilor financiare, dar fără să se presupună plata vreunei garanții reale în perioada de risc de marjă. Perioada de risc de marjă nu poate fi mai mică decât perioadele minime prevăzute la punctele 181-186. 181. În cazul tranzacțiilor supuse ajustării zilnice a marjei și evaluării zilnice la prețul pieței, perioada de risc de marjă utilizată pentru modelarea valorii expunerii cu contracte în marjă nu trebuie să fie mai mică de: 181.1. 5 zile lucrătoare pentru seturile de compensare care constau numai în tranzacții de răscumpărare, în operațiuni de dare sau luare de titluri sau mărfuri cu împrumut și în tranzacții de creditare în marjă; 181.2. 10 zile lucrătoare pentru toate celelalte seturi de compensare. 182. Prevederile punctului 181 fac obiectul următoarelor excepții: 182.1. pentru toate seturile de compensare în care numărul tranzacțiilor depășește 5 000 în orice moment din cursul unui trimestru, perioada de risc de marjă pentru trimestrul următor nu trebuie să fie mai mică de 20 de zile lucrătoare. Această excepție nu se aplică expunerilor din tranzacții ale băncilor; 182.2. pentru seturile de compensare care conțin una sau mai multe tranzacții implicând fie garanții reale nelichide, fie un instrument financiar derivat extrabursier care nu poate fi ușor înlocuit, perioada de risc de marjă nu trebuie să fie mai mică de 20 de zile lucrătoare. 183. Banca stabilește faptul că garanția reală este nelichidă sau că instrumentele financiare derivate extrabursiere nu pot fi ușor înlocuite, în contextul unor condiții de criză a pieței, caracterizate prin lipsa piețelor active în mod continuu, în care o contraparte ar obține, într-un termen de două zile sau mai scurt, mai multe cotații de preț care nu ar provoca mișcări pe piață sau nu		

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
(b) 10 zile lucrătoare pentru toate celelalte seturi de compensare. (3) Alineatul (2) literele (a) și (b) fac obiectul următoarelor excepții: (a) pentru toate seturile de compensare în care numărul tranzacțiilor depășește 5 000 în orice moment din cursul unui trimestru, perioada de risc de marjă pentru trimestrul următor nu trebuie să fie mai mică de 20 de zile lucrătoare. Această excepție nu se aplică expunerilor din tranzacții ale instituțiilor; (b) pentru seturile de compensare care conțin una sau mai multe tranzacții implicând fie garanții reale nelichide, fie un instrument financiar derivat extrabursier care nu poate fi ușor înlocuit, perioada de risc de marjă nu trebuie să fie mai mică de 20 de zile lucrătoare. O instituție stabilește faptul că garanția reală este nelichidă sau că instrumentele financiare derivate extrabursiere nu pot fi ușor înlocuite, în contextul unor condiții de criză a pieței, caracterizate prin lipsa piețelor active în mod continuu, în care o contraparte ar obține, într-un termen de două zile sau mai scurt, mai multe cotații de preț care nu ar provoca mișcări pe piață sau nu ar reprezenta un preț reflectând un discount pe piață (în cazul garanției reale) sau o primă pe piață (în cazul unui instrument financiar derivat extrabursier). O instituție trebuie să stabilească dacă tranzacțiile sau titlurile pe care le deține drept garanții reale sunt concentrate pe o anumită contraparte și dacă este în măsură, în cazul în care contrapartea respectivă iese de pe piață în mod precipitat, să înlocuiască aceste tranzacții sau titluri.	ar reprezenta un preț reflectând un discount pe piață (în cazul garanției reale) sau o primă pe piață (în cazul unui instrument financiar derivat extrabursier). 184. Banca trebuie să stabilească dacă tranzacțiile sau titlurile pe care le deține drept garanții reale sunt concentrate pe o anumită contraparte și dacă este în măsură, în cazul în care contrapartea respectivă iese de pe piață în mod precipitat, să înlocuiască aceste tranzacții sau titluri. 185. Dacă banca a fost implicată în mai mult de două litigii privind apeluri în marjă pentru un anumit set de compensare în ultimele două trimestre, care au durat mai mult decât perioada de risc de marjă aplicabilă în temeiul punctelor 181-184, aceasta trebuie să utilizeze, pentru următoarele două trimestre, o perioadă de risc de marjă cel puțin dublă față de perioada specificată la punctele 181-184 pentru setul de compensare respectiv. 186. Pentru reconstituirea marjei cu o periodicitate de N de zile, perioada de risc de marjă trebuie să fie cel puțin egală cu perioada specificată la punctele 181-184, F, plus N zile minus o zi. Respectiv: <i>Perioada de risc de marjă = F + N – 1</i> 187. Dacă modelul intern include efectul constituirii marjei asupra modificărilor valorii de piață a setului de compensare, în calculele valorii expunerii pentru instrumentele financiare derivate extrabursiere și pentru tranzacțiile de finanțare prin titluri, banca modelează garanțiile reale, altele decât numerarul în aceeași monedă ca și expunerea în sine, împreună cu expunerea. 188. Dacă nu poate modela garanțiile reale împreună cu expunerea, instituția nu recunoaște, în calculele valorii expunerii pentru instrumentele financiare derivate extrabursiere, efectul garanțiilor reale, altele decât numerarul în aceeași monedă ca și expunerea în sine, cu excepția cazului în care banca utilizează ajustările de volatilitate în temeiul abordării bazate pe ajustări de volatilitate reglementate în conformitate cu prevederile Regulamentului nr.112/2018. 189. Dacă nu poate modela garanțiile reale împreună cu expunerea, banca nu recunoaște, în calculele valorii expunerii pentru operațiuni de finanțare prin instrumente		

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
(4) Dacă o instituție a fost implicată în mai mult de două litigii privind apeluri în marjă pentru un anumit set de compensare în ultimele două trimestre, care au durat mai mult decât perioada de risc de marjă aplicabilă în temeiul alineatele (2) și (3), aceasta trebuie să utilizeze, pentru următoarele două trimestre, o perioadă de risc de marjă cel puțin dublă față de perioada specificată la alineatele (2) și (3) pentru setul de compensare respectiv. (5) Pentru reconstituirea marjei cu o periodicitate de N de zile, perioada de risc de marjă trebuie să fie cel puțin egală cu perioada specificată la alineatele (2) și (3), F, plus N zile minus o zi. Respectiv: <i>Perioada de risc de marjă</i> = F + N – 1 (6) Dacă modelul intern include efectul constituirii marjei asupra modificărilor valorii de piață a setului de compensare, în calculele valorii expunerii pentru instrumentele financiare derivate extrabursiere și pentru tranzacțiile de finanțare prin titluri, instituția modelează garanțiile reale, altele decât numerarul în aceeași monedă ca și expunerea în sine, împreună cu expunerea. (7) Dacă nu poate modela garanțiile reale împreună cu expunerea, instituția nu recunoaște, în calculele valorii expunerii pentru instrumentele financiare derivate extrabursiere, efectul garanțiilor reale, altele decât numerarul în aceeași monedă ca și expunerea în sine, cu excepția cazului în care instituția utilizează ajustările de volatilitate în temeiul abordării bazate pe ajustări de volatilitate reglementate în conformitate cu capitolul 4.	financiare, efectul garanțiilor reale, altele decât numerarul în aceeași monedă ca și expunerea în sine. 190. Banca care utilizează metoda modelului intern ignoră în modelele sale efectul reducerii valorii expunerii ca urmare a oricărei clauze a unui acord de garanție reală, care solicită primirea garanției reale în cazul în care calitatea creditului contrapărții se deteriorează.		

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
(7a) Dacă nu poate modela garanțiile reale împreună cu expunerea, instituția nu recunoaște, în calculele valorii expunerii pentru operațiuni de finanțare prin instrumente financiare, efectul garanțiilor reale, altele decât numerarul în aceeași monedă ca și expunerea în sine. (8) O instituție care utilizează MMI ignoră în modelele sale efectul reducerii valorii expunerii ca urmare a oricărei clauze a unui acord de garanție reală, care solicită primirea garanției reale în cazul în care calitatea creditului contrapărții se deteriorează.	<i>Prevedere nouă - Inclusă prin Proiectul HCE al BNM de modificare a Regulamentului nr.220/2025</i>		
<i>Articolul 286 Gestionarea riscului de credit al contrapărții — politici, procese și sisteme</i> (1) O instituție stabilește și menține un cadru de gestionare a riscului de credit al contrapărții, care constă în: (a) politici, procese și sisteme care asigură identificarea, măsurarea, gestionarea, aprobarea și raportarea internă a riscului de credit al contrapărții; (b) proceduri care asigură respectarea acestor politici, procese și sisteme. Aceste politici, procese și sisteme trebuie să fie solide din punct de vedere conceptual, implementate corect și formalizate. Documentația respectivă include explicații cu privire la tehnicile empirice utilizate pentru a măsura riscul de credit al contrapărții. (2) Cadrul de gestionare a riscului de credit al contrapărții solicitat la alineatul (1) ține seama de riscurile de piață, de lichiditate, juridic și	<i>Secțiunea a 4-a</i> Gestionarea riscului de credit al contrapărții — politici, procese și sisteme 191. Banca stabilește și menține un cadru de gestionare a riscului de credit al contrapărții, care constă în: 191.1. politici, procese și sisteme care asigură identificarea, măsurarea, gestionarea, aprobarea și raportarea internă a riscului de credit al contrapărții; 191.2. proceduri care asigură respectarea acestor politici, procese și sisteme. 192. Aceste politici, procese și sisteme trebuie să fie solide din punct de vedere conceptual, implementate corect și formalizate. Documentația respectivă include explicații cu privire la tehnicile empirice utilizate pentru a măsura riscul de credit al contrapărții. 193. Cadrul de gestionare a riscului de credit al contrapărții solicitat la punctele 191-192 ține seama de riscurile de piață, de lichiditate, juridic și operațional care sunt asociate riscului de credit al contrapărții. În special, cadrul asigură faptul că banca respectă următoarele principii: 193.1. nu derulează tranzacții cu o contraparte fără a evalua bonitatea acesteia; 193.2. ține seama în mod corespunzător de riscul de credit în momentul decontării și înaintea acestuia; 193.3. administrează aceste riscuri într-un mod cât mai cuprinzător posibil la nivelul contrapărții, prin agregarea	Compatibil	

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
operațional care sunt asociate riscului de credit al contrapărții. În special, cadrul asigură faptul că instituția respectă următoarele principii: (a) nu derulează tranzacții cu o contraparte fără a evalua bonitatea acesteia; (b) ține seama în mod corespunzător de riscul de credit în momentul decontării și înaintea acestuia; (c) administrează aceste riscuri într-un mod cât mai cuprinzător posibil la nivelul contrapărții, prin agregarea expunerilor la riscul de credit al contrapărții cu alte expuneri din credite, precum și la nivelul întregii instituții. (3) O instituție care utilizează MMI se asigură că propriul cadru de gestionare a riscului de credit al contrapărții ține seama, într-un mod pe care autoritatea competentă îl consideră satisfăcător, de riscurile de lichiditate ale tuturor elementelor următoare: (a) potențialele apeluri în marjă primite în contextul schimburilor de marje de variație sau de alte tipuri de marje, precum marja inițială sau independentă, în condiții de șoc negativ pe piață; (b) potențiale apeluri primite pentru restituirea garanțiilor reale excedentare furnizate de contraparte; (c) apeluri rezultând dintr-o potențială retrogradare a propriei evaluări externe a calității creditului.	expunerilor la riscul de credit al contrapărții cu alte expuneri din credite, precum și la nivelul întregii instituții. 194. Banca care utilizează metoda modelului intern se asigură că propriul cadru de gestionare a riscului de credit al contrapărții ține seama, într-un mod pe care Banca Națională a Moldovei îl consideră satisfăcător, de riscurile de lichiditate ale tuturor elementelor următoare: 194.1. potențialele apeluri în marjă primite în contextul schimburilor de marje de variație sau de alte tipuri de marje, precum marja inițială sau independentă, în condiții de șoc negativ pe piață; 194.2. potențiale apeluri primite pentru restituirea garanțiilor reale excedentare furnizate de contraparte; 194.3. apeluri rezultând dintr-o potențială retrogradare a propriei evaluări externe a calității creditului. 195. Banca se asigură că natura și durata reutilizării garanțiilor reale corespund nevoilor sale de lichiditate și nu pun în pericol capacitatea sa de a furniza sau de a restitui rapid garanții reale. 196. Organul de conducere a unei bănci trebuie să fie implicate activ în gestionarea riscului de credit al contrapărții, pentru care trebuie să se asigure că sunt alocate resurse adecvate. Organul de conducere trebuie să cunoască, prin intermediul unui proces formal, limitele modelului utilizat și ipotezele pe care se bazează acesta, precum și impactul acestor limitări și ipoteze asupra credibilității rezultatelor. Organul de conducere trebuie să aibă, de asemenea, cunoștință de incertitudinile pieței și ale aspectelor operaționale, precum și de modul în care acestea sunt luate în considerare de model. 197. Rapoartele zilnice cu privire la expunerile băncii la riscul de credit al contrapărții, elaborate în conformitate cu <u>subpunctul 202.2.</u>, trebuie să fie analizate de un nivel al conducerii cu o poziție ierarhică și o autoritate suficiente pentru a impune atât reduceri ale pozițiilor luate în mod individual de administratorii de credite sau de personalul care tranzacționează, cât și reduceri ale expunerii globale a băncii la riscul de credit al contrapărții.		

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
Instituția se asigură că natura și durata reutilizării garanțiilor reale corespund nevoilor sale de lichiditate și nu pun în pericol capacitatea sa de a furniza sau de a restitui rapid garanții reale. (4) Organul de conducere și conducerea superioară a unei instituții trebuie să fie implicate activ în gestionarea riscului de credit al contrapărții, pentru care trebuie să se asigure că sunt alocate resurse adecvate. Conducerea superioară trebuie să cunoască, prin intermediul unui proces formal, limitele modelului utilizat și ipotezele pe care se bazează acesta, precum și impactul acestor limitări și ipoteze asupra credibilității rezultatelor. Conducerea superioară trebuie să aibă, de asemenea, cunoștința de incertitudinile pieței și ale aspectelor operaționale, precum și de modul în care acestea sunt luate în considerare de model. (5) Rapoartele zilnice cu privire la expunerile instituției la riscul de credit al contrapărții, elaborate în conformitate cu articolul 287 alineatul (2) litera (b), trebuie să fie analizate de un nivel al conducerii cu o poziție ierarhică și o autoritate suficiente pentru a impune atât reduceri ale pozițiilor luate în mod individual de administratorii de credite sau de personalul care tranzacționează, cât și reduceri ale expunerii globale a instituției la riscul de credit al contrapărții. (6) Cadrul de gestionare a riscului de credit al contrapărții stabilit de instituție în conformitate cu alineatul (1) trebuie să fie utilizat în strânsă legătură cu limitele interne de creditare și de tranzacționare. Limitele de creditare și de tranzacționare trebuie să fie corelate cu modelul de măsurare a riscului al instituției într-un mod care este consecvent în timp și corect înțeles de administratorii de credite, de personalul care tranzacționează și de conducerea superioară. O	198. Cadrul de gestionare a riscului de credit al contrapărții stabilit de bancă în conformitate cu <u>punctele 191 și 192</u> trebuie să fie utilizat în strânsă legătură cu limitele interne de creditare și de tranzacționare. Limitele de creditare și de tranzacționare trebuie să fie corelate cu modelul de măsurare a riscului al băncii într-un mod care este consecvent în timp și corect înțeles de administratorii de credite, de personalul care tranzacționează și de organul de conducere . Banca trebuie să dispună de un proces formal de raportare a încălcărilor limitelor de risc către nivelul de conducere corespunzător. 199. Măsurarea de către bancă a riscului de credit al contrapărții trebuie să includă măsurarea zilnică și în cadrul unei zile a utilizării liniilor de credit. Banca trebuie să măsoare expunerea curentă brută și netă de garanții reale. La nivel de portofoliu și de contraparte, banca trebuie să calculeze și să monitorizeze expunerea maximă sau expunerea viitoare potențială la un interval de încredere pe care îl alege. Banca trebuie să țină seama de pozițiile importante sau concentrate, inclusiv pe grupuri de contrapărți aflate în legătură, pe sector industrial și pe piață. 200. Banca trebuie să stabilească și să mențină un program de simulare de criză sistematic și riguros. Rezultatele acestor simulări de criză trebuie analizate cu regularitate, cel puțin trimestrial, de către organul de conducere și trebuie să se regăsească în politicile și în limitele privind riscul de credit al contrapărții, stabilite de organul de conducere. Dacă simulările de criză evidențiază o anumită vulnerabilitate față de un ansamblu de circumstanțe dat, banca trebuie să ia măsuri prompte de administrare a acestor riscuri.		

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
instituție trebuie să dispună de un proces formal de raportare a încălcărilor limitelor de risc către nivelul de conducere corespunzător. (7) Măsurarea de către instituție a riscului de credit al contrapărții trebuie să includă măsurarea zilnică și în cadrul unei zile a utilizării liniilor de credit. Instituția trebuie să măsoare expunerea curentă brută și netă de garanții reale. La nivel de portofoliu și de contraparte, instituția trebuie să calculeze și să monitorizeze expunerea maximă sau expunerea viitoare potențială la un interval de încredere pe care îl alege. Instituția trebuie să țină seama de pozițiile importante sau concentrate, inclusiv pe grupuri de contrapărți aflate în legătură, pe sector industrial și pe piață. (8) O instituție trebuie să stabilească și să mențină un program de simulare de criză sistematic și riguros. Rezultatele acestor simulări de criză trebuie analizate cu regularitate, cel puțin trimestrial, de către conducerea superioară și trebuie să se regăsească în politicile și în limitele privind riscul de credit al contrapărții, stabilite de organul de conducere sau de conducerea superioară. Dacă simulările de criză evidențiază o anumită vulnerabilitate față de un ansamblu de circumstanțe dat, instituția trebuie să ia măsuri prompte de administrare a acestor riscuri.	<i>Prevedere nouă - Inclusă prin Proiectul HCE al BNM de modificare a Regulamentului nr.220/2025</i>		
<i>Articolul 287 Structuri organizatorice de gestionare a riscului de credit al contrapărții</i> (1) O instituție care utilizează MMI înființează și menține: (a) o unitate de control al riscului care se conformează alineatului (2); (b) o unitate de administrare a garanțiilor reale care se conformează alineatului (3).	<i>Secțiunea a 4-a</i> Structuri organizatorice de gestionare și reexaminarea sistemului de gestionare a riscului de credit al contrapărții 201. Banca care utilizează metoda modelului intern înființează și menține: 201.1. o unitate de control al riscului care se conformează <u>punctului 202</u>;	Compatibil	

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
(2) Unitatea de control al riscului este responsabilă pentru conceperea și implementarea sistemului său de gestionare a riscului de credit al contrapărții, inclusiv pentru validarea inițială și apoi permanentă a modelului, și îndeplinește următoarele funcții și cerințe: (a) este responsabilă pentru conceperea și implementarea sistemului instituției de gestionare a riscului de credit al contrapărții; (b) elaborează rapoarte zilnice cu privire la rezultatele modelului de măsurare a riscului al instituției și analizează aceste rezultate. Această analiză include o evaluare a legăturii dintre măsurările valorilor expunerii la risc de credit al contrapărții și limitele de tranzacționare; (c) verifică integritatea datelor de intrare și elaborează și analizează rapoarte cu privire la rezultatele modelului de măsurare a riscurilor al instituției, inclusiv o evaluare a legăturii dintre măsurările expunerii la risc și limitele de creditare și de tranzacționare; (d) este independentă de unitățile responsabile cu inițierea, reînnoirea sau tranzacționarea expunerilor și nu este supusă niciunei influențe necuvenite; (e) dispune de personal adecvat; (f) raportează direct conducerii superioare a instituției; (g) activitatea sa este integrată în procesul zilnic de gestionare a riscului de credit al instituției; (h) rezultatele sale fac parte integrantă din procesul de planificare, monitorizare și control al profilului de risc de credit și al profilului general de risc al instituției. (3) Unitatea de administrare a garanțiilor reale îndeplinește următoarele sarcini și funcții: (a) calculează și efectuează apeluri în marjă, administrează litigiile privind apelurile în marjă și raportează zilnic, cu exactitate, nivelurile sumelor independente, ale marjele inițiale și ale marjelor de variație;	201.2. o unitate de administrare a garanțiilor reale care se conformează punctului 203. 202. Unitatea de control al riscului este responsabilă pentru conceperea și implementarea sistemului său de gestionare a riscului de credit al contrapărții, inclusiv pentru validarea inițială și apoi permanentă a modelului, și îndeplinește următoarele funcții și cerințe: 202.1. este responsabilă pentru conceperea și implementarea sistemului băncii de gestionare a riscului de credit al contrapărții; 202.2. elaborează rapoarte zilnice cu privire la rezultatele modelului de măsurare a riscului al băncii și analizează aceste rezultate. Această analiză include o evaluare a legăturii dintre măsurările valorilor expunerii la risc de credit al contrapărții și limitele de tranzacționare; 202.3. verifică integritatea datelor de intrare și elaborează și analizează rapoarte cu privire la rezultatele modelului de măsurare a riscurilor al instituției, inclusiv o evaluare a legăturii dintre măsurările expunerii la risc și limitele de creditare și de tranzacționare; 202.4. este independentă de unitățile responsabile cu inițierea, reînnoirea sau tranzacționarea expunerilor și nu este supusă niciunei influențe necuvenite; 202.5. dispune de personal adecvat; 202.6. raportează direct organului de conducere a băncii; 202.7. activitatea sa este integrată în procesul zilnic de gestionare a riscului de credit al instituției; 202.8. rezultatele sale fac parte integrantă din procesul de planificare, monitorizare și control al profilului de risc de credit și al profilului general de risc al băncii. 203. Unitatea de administrare a garanțiilor reale îndeplinește următoarele sarcini și funcții: 203.1. calculează și efectuează apeluri în marjă, administrează litigiile privind apelurile în marjă și raportează zilnic, cu exactitate, nivelurile sumelor independente, ale marjele inițiale și ale marjelor de variație; 203.2. verifică integritatea datelor utilizate pentru a efectua apeluri în marjă și asigură faptul că acestea sunt coerente și reconciliate cu regularitate cu toate sursele relevante de date din cadrul băncii;		

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
(b) verifică integritatea datelor utilizate pentru a efectua apeluri în marjă și asigură faptul că acestea sunt coerente și reconciliate cu regularitate cu toate sursele relevante de date din cadrul instituției; (c) urmărește gradul de reutilizare a garanțiilor reale și orice modificare a drepturilor instituției asupra garanțiilor reale pe care le furnizează, sau legate de acestea; (d) raportează nivelului de conducere corespunzător tipurile de active date în garanție care sunt reutilizate și condițiile acestei reutilizări, inclusiv instrumentul, calitatea creditului și scadența; (e) urmărește concentrarea tipurilor de active acceptate în garanție de instituție; (f) raportează conducerii superioare informații privind gestionarea garanțiilor reale cu regularitate, cel puțin trimestrial, inclusiv informații cu privire la tipul de garanții reale primite sau furnizate și la amploarea, vechimea și cauza litigiilor privind apelurile în marjă. Această raportare internă reflectă, de asemenea, tendințele indicatorilor numerici respectivi. (4) Conducerea superioară trebuie să aloce suficiente resurse unității de gestionare a garanțiilor reale, prevăzută la alineatul (1) litera (b), pentru a se asigura că sistemele acesteia ating un nivel adecvat de performanță operațională, măsurat prin promptitudinea și acuratețea apelurilor în marjă ale instituției și prin promptitudinea răspunsului instituției la apelurile în marjă ale contrapărților sale. Conducerea superioară trebuie să se asigure că unitatea dispune de personal adecvat pentru a procesa rapid apelurile și litigiile, chiar în condiții de criză gravă a pieței, și pentru a permite instituției să își limiteze numărul de litigii importante, cauzate de volumul de tranzacții.	203.3. urmărește gradul de reutilizare a garanțiilor reale și orice modificare a drepturilor instituției asupra garanțiilor reale pe care le furnizează, sau legate de acestea; 203.4. raportează nivelului de conducere corespunzător tipurile de active date în garanție care sunt reutilizate și condițiile acestei reutilizări, inclusiv instrumentul, calitatea creditului și scadența; 203.5. urmărește concentrarea tipurilor de active acceptate în garanție de banca; 203.6. raportează organului de conducere informații privind gestionarea garanțiilor reale cu regularitate, cel puțin trimestrial, inclusiv informații cu privire la tipul de garanții reale primite sau furnizate și la amploarea, vechimea și cauza litigiilor privind apelurile în marjă. Această raportare internă reflectă, de asemenea, tendințele indicatorilor numerici respectivi. 204. Organul de conducere trebuie să aloce suficiente resurse unității de gestionare a garanțiilor reale, prevăzută la subpunctul 210.2., pentru a se asigura că sistemele acesteia ating un nivel adecvat de performanță operațională, măsurat prin promptitudinea și acuratețea apelurilor în marjă ale instituției și prin promptitudinea răspunsului instituției la apelurile în marjă ale contrapărților sale. Organul de conducere trebuie să se asigure că unitatea dispune de personal adecvat pentru a procesa rapid apelurile și litigiile, chiar în condiții de criză gravă a pieței, și pentru a permite băncii să își limiteze numărul de litigii importante, cauzate de volumul de tranzacții. 205. Banca trebuie să efectueze cu regularitate o reexaminare independentă a sistemului său de gestionare a riscului de credit al contrapărții, prin intermediul procesului său de audit intern. Această reexaminare trebuie să includă atât activitățile unității de control al riscului, cât și pe cele ale unității de gestionare a garanțiilor reale, solicitate la punctele 201-204, și trebuie să vizeze, în special, cel puțin:		

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
Articolul 288 Reexaminarea sistemului de gestionare a riscului de credit al contrapărții O instituție trebuie să efectueze cu regularitate o reexaminare independentă a sistemului său de gestionare a riscului de credit al contrapărții, prin intermediul procesului său de audit intern. Această reexaminare trebuie să includă atât activitățile unității de control al riscului, cât și pe cele ale unității de gestionare a garanțiilor reale, solicitate la articolul 287, și trebuie să vizeze, în special, cel puțin: (a) caracterul adecvat al formalizării sistemului și procesului de gestionare a riscului de credit al contrapărții solicitat la articolul 286; (b) organizarea unității de control al riscului de credit al contrapărții solicitată la articolul 287 alineatul (1) litera (a); (c) organizarea unității de gestionare a garanțiilor reale solicitată la articolul 287 alineatul (1) litera (b); (d) integrarea măsurărilor riscului de credit al contrapărții în gestionarea zilnică a riscurilor; (e) procesul de aprobare a modelelor de evaluare a riscului (<i>risk pricing models</i>) și a sistemelor de evaluare utilizate de personalul din unitățile responsabile cu inițierea tranzacțiilor (<i>front-office</i>) și din unitățile responsabile cu înregistrarea și monitorizarea tranzacțiilor inițiate (<i>back-office</i>);	205.1. caracterul adecvat al formalizării sistemului și procesului de gestionare a riscului de credit al contrapărții solicitat la punctele 191-200; 205.2. organizarea unității de control al riscului de credit al contrapărții solicitată la subpunctul 201.1.; 205.3. organizarea unității de gestionare a garanțiilor reale solicitată la subpunctul 201.2.; 205.4. integrarea măsurărilor riscului de credit al contrapărții în gestionarea zilnică a riscurilor; 205.5. procesul de aprobare a modelelor de evaluare a riscului (<i>risk pricing models</i>) și a sistemelor de evaluare utilizate de personalul din unitățile responsabile cu inițierea tranzacțiilor (<i>front-office</i>) și din unitățile responsabile cu înregistrarea și monitorizarea tranzacțiilor inițiate (<i>back-office</i>); 205.6. validarea oricărei modificări semnificative a procesului de măsurare a riscului de credit al contrapărții; 205.7. sfera de cuprindere a riscului de credit al contrapărții, reflectată de modelul de măsurare a riscului; 205.8. integritatea sistemului de informare al conducerii; 205.9. acuratețea și exhaustivitatea datelor privind riscul de credit al contrapărții; 205.10. reflectarea exactă a condițiilor juridice ale acordurilor de garanție reală și ale acordurilor de compensare în măsurările valorii expunerii; 205.11. verificarea coerenței, caracterului actual și credibilității surselor de date utilizate în derularea modelelor, inclusiv a independenței acestor surse de date; 205.12. acuratețea și caracterul adecvat al ipotezelor privind volatilitatea și corelarea; 205.13. acuratețea calculelor privind evaluarea și transformarea riscului; 205.14. verificarea acurateței modelului prin teste ex-post (<i>back-testing</i>) frecvente, prevăzute la subpunctele 238.1. – 238.2.; 205.15. respectarea de către unitatea de control al riscului de credit al contrapărții și de către unitatea de gestionare a garanțiilor reale a cerințelor reglementare relevante.		

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
(f) validarea oricărei modificări semnificative a procesului de măsurare a riscului de credit al contrapărții; (g) sfera de cuprindere a riscului de credit al contrapărții, reflectată de modelul de măsurare a riscului; (h) integritatea sistemului de informare al conducerii; (i) acuratețea și exhaustivitatea datelor privind riscul de credit al contrapărții; (j) reflectarea exactă a condițiilor juridice ale acordurilor de garanție reală și ale acordurilor de compensare în măsurările valorii expunerii; (k) verificarea coerenței, caracterului actual și credibilității surselor de date utilizate în derularea modelelor, inclusiv a independenței acestor surse de date; (l) acuratețea și caracterul adecvat al ipotezelor privind volatilitatea și corelarea; (m) acuratețea calculelor privind evaluarea și transformarea riscului; (n) verificarea acurateței modelului prin teste ex-post (back-testing) frecvente, prevăzute la articolul 293 alineatul (1) literele (b)-(e); (o) respectarea de către unitatea de control al riscului de credit al contrapărții și de către unitatea de gestionare a garanțiilor reale a cerințelor reglementare relevante.	Prevedere nouă - Inclusă prin Proiectul HCE al BNM de modificare a Regulamentului nr.220/2025		

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
<i>Articolul 289 Testul de utilizare</i> (1) Instituțiile trebuie să se asigure că distribuția expunerilor generată de modelul utilizat pentru a calcula expunerea pozitivă așteptată efectivă este integrată în procesul zilnic de gestionare a riscului de credit al contrapărții și că rezultatele modelului sunt luate în considerare în procesul de aprobare a creditelor, de gestionare a riscului de credit al contrapărții, de alocare a capitalului intern și în cadrul de administrare. (2) Instituția trebuie să demonstreze în mod satisfăcător autorităților competente că a utilizat, timp de cel puțin un an înainte de a primi, în conformitate cu articolul 283, aprobarea autorităților competente de a utiliza MMI, un model pentru a calcula distribuția expunerilor pe care se bazează calculul expunerii pozitive așteptate, care îndeplinește, în linii mari, cerințele prevăzute în această secțiune. (3) Modelul utilizat pentru a genera o distribuție a expunerilor la riscul de credit al contrapărții trebuie să facă parte integrantă din cadrul de gestionare a riscului de credit al contrapărții solicitat la articolul 286. Acest cadru trebuie să includă măsurarea utilizării liniilor de credit, prin agregarea expunerilor la riscul de credit al contrapărții cu alte expuneri din credite și alocarea capitalului intern. (4) Pe lângă expunerea pozitivă așteptată, o instituție trebuie să măsoare și să administreze expunerile curente. După caz, instituția trebuie să măsoare expunerea curentă brută și netă de garanții reale. Se consideră că testul de utilizare a fost efectuat dacă o instituție utilizează alte măsurări ale riscului de credit al contrapărții, precum expunerea maximă, bazate pe distribuția expunerilor generată	<i>Secțiunea a 5-a</i> Testul de utilizare 206. Băncile trebuie să se asigure că distribuția expunerilor generată de modelul utilizat pentru a calcula expunerea pozitivă așteptată efectivă este integrată în procesul zilnic de gestionare a riscului de credit al contrapărții și că rezultatele modelului sunt luate în considerare în procesul de aprobare a creditelor, de gestionare a riscului de credit al contrapărții, de alocare a capitalului intern și în cadrul de administrare. 207. Banca trebuie să demonstreze în mod satisfăcător Băncii Naționale a Moldovei că a utilizat, timp de cel puțin un an înainte de a primi, în conformitate cu punctele 158-165, aprobarea Băncii Naționale a Moldovei de a utiliza metoda modelului intern, un model pentru a calcula distribuția expunerilor pe care se bazează calculul expunerii pozitive așteptate, care îndeplinește, în linii mari, cerințele prevăzute în această secțiune. 208. Modelul utilizat pentru a genera o distribuție a expunerilor la riscul de credit al contrapărții trebuie să facă parte integrantă din cadrul de gestionare a riscului de credit al contrapărții solicitat la punctele 191-200. Acest cadru trebuie să includă măsurarea utilizării liniilor de credit, prin agregarea expunerilor la riscul de credit al contrapărții cu alte expuneri din credite și alocarea capitalului intern. 209. Pe lângă expunerea pozitivă așteptată, banca trebuie să măsoare și să administreze expunerile curente. După caz, banca trebuie să măsoare expunerea curentă brută și netă de garanții reale. Se consideră că testul de utilizare a fost efectuat dacă banca utilizează alte măsurări ale riscului de credit al contrapărții, precum expunerea maximă, bazate pe distribuția expunerilor generată de modelul cu care se calculează expunerea pozitivă așteptată. 210. Banca trebuie să dispună de sisteme care pot estima zilnic expunerea așteptată, dacă este necesar, cu excepția cazului în care demonstrează în mod satisfăcător Banca Națională a Moldovei că expunerile sale la riscul de credit al contrapărții justifică o frecvență a calculului mai mică. Banca trebuie să estimeze expunerea așteptată pentru un	Comptabil	

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
de modelul cu care se calculează expunerea pozitivă așteptată. (5) O instituție trebuie să dispună de sisteme care pot estima zilnic expunerea așteptată, dacă este necesar, cu excepția cazului în care demonstrează în mod satisfăcător autorităților competente că expunerile sale la riscul de credit al contrapărții justifică o frecvență a calculului mai mică. Instituția trebuie să estimeze expunerea așteptată pentru un profil temporal de orizonturi de previzionare, care reflectă în mod adecvat structura temporală a fluxurilor de numerar viitoare și scadența contractelor, în mod corespunzător importanței și compoziției expunerilor. (6) Expunerea se măsoară, se monitorizează și se verifică pe durata tuturor contractelor din setul de compensare și nu doar pe un orizont de un an. Instituția trebuie să dispună de proceduri pentru identificarea și controlul riscurilor asociate contrapărților, dacă expunerea depășește orizontul de un an. Creșterea previzionată a expunerii trebuie să fie o dată de intrare pentru modelul privind capitalul intern al instituției.	profil temporal de orizonturi de previzionare, care reflectă în mod adecvat structura temporală a fluxurilor de numerar viitoare și scadența contractelor, în mod corespunzător importanței și compoziției expunerilor. 211. Expunerea se măsoară, se monitorizează și se verifică pe durata tuturor contractelor din setul de compensare și nu doar pe un orizont de un an. Banca trebuie să dispună de proceduri pentru identificarea și controlul riscurilor asociate contrapărților, dacă expunerea depășește orizontul de un an. Creșterea previzionată a expunerii trebuie să fie o dată de intrare pentru modelul privind capitalul intern al băncii. <i>Prevedere nouă - Inclusă prin Proiectul HCE al BNM de modificare a Regulamentului nr.220/2025</i>		
<i>Articolul 290 Simularea de criză</i> (1) O instituție trebuie să dispună de un amplu program de simulări de criză pentru riscul de credit al contrapărții, care să fie utilizat și la evaluarea cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de credit al contrapărții și să respecte cerințele stabilite la alineatele (2)-(10). (2) Simularea de criză identifică evenimentele posibile sau modificările viitoare ale condițiilor	<i>Secțiunea a 6-a</i> Simularea de criză 212. Banca trebuie să dispună de un amplu program de simulări de criză pentru riscul de credit al contrapărții, care să fie utilizat și la evaluarea cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de credit al contrapărții și să respecte cerințele stabilite la <u>punctele 213-221</u>. 213. Simularea de criză identifică evenimentele posibile sau modificările viitoare ale condițiilor economice, care ar putea avea efecte nefavorabile asupra expunerilor din credite ale unei bănci, și evaluează capacitatea acesteia de a face față modificărilor respective.	Compatibil	

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
economice, care ar putea avea efecte nefavorabile asupra expunerilor din credite ale unei instituții, și evaluează capacitatea acesteia de a face față modificărilor respective. (3) Rezultatele obținute în urma simulărilor de criză din cadrul programului trebuie comparate cu limitele de risc și trebuie considerate de instituție ca făcând parte din procesul prevăzut la articolul 81 din Directiva 2013/36/UE. (4) Programul trebuie să cuprindă integral tranzacțiile și expunerile agregate pentru toate formele de risc de credit al contrapărții la nivelul unor contrapărți specifice, într-o perioadă suficientă pentru a efectua simulări de criză periodice. (5) Programul trebuie să prevadă pentru expuneri simulări de criză cel puțin lunare, referitoare la factorii de risc de piață principali, cum ar fi ratele dobânzii, cursurile de schimb, titlurile de capital, marjele de credit și prețurile mărfurilor, pentru toate contrapărțile instituției, pentru a identifica concentrările prea mari de riscuri direcționale specifice și a permite reducerea acestora de către instituție, dacă este necesar. Simularea de criză pentru expuneri, incluzând riscurile unifactoriale, multifactoriale și riscurile nedirecționale semnificative, precum și simularea de criză concomitentă pentru expuneri și bonitate trebuie efectuată, în ceea ce privește riscul de credit al contrapărții, la nivelul unei contrapărți, al unui grup de contrapărți și, în mod agregat, la nivelul instituției. (6) Programul trebuie să aplice cel puțin trimestrial scenarii de simulare de criză multifactorială și să evalueze riscurile nedirecționale semnificative, inclusiv expunerea	214. Rezultatele obținute în urma simulărilor de criză din cadrul programului trebuie comparate cu limitele de risc și trebuie considerate de bancă ca făcând parte din procesul prevăzut conform prevederilor Regulamentului privind cadrul de administrare a activității băncilor, aprobat prin Hotărârea Comitetului executiv al Băncii Naționale a Moldovei nr.322/2018. 215. Programul trebuie să cuprindă integral tranzacțiile și expunerile agregate pentru toate formele de risc de credit al contrapărții la nivelul unor contrapărți specifice, într-o perioadă suficientă pentru a efectua simulări de criză periodice. 216. Programul trebuie să prevadă pentru expuneri simulări de criză cel puțin lunare, referitoare la factorii de risc de piață principali, cum ar fi ratele dobânzii, cursurile de schimb, titlurile de capital, marjele de credit și prețurile mărfurilor, pentru toate contrapărțile băncii, pentru a identifica concentrările prea mari de riscuri direcționale specifice și a permite reducerea acestora de către bancă, dacă este necesar. Simularea de criză pentru expuneri, incluzând riscurile unifactoriale, multifactoriale și riscurile nedirecționale semnificative, precum și simularea de criză concomitentă pentru expuneri și bonitate trebuie efectuată, în ceea ce privește riscul de credit al contrapărții, la nivelul unei contrapărți, al unui grup de contrapărți și, în mod agregat, la nivelul băncii. 217. Programul trebuie să aplice cel puțin trimestrial scenarii de simulare de criză multifactorială și să evalueze riscurile nedirecționale semnificative, inclusiv expunerea la curba de randament și riscul de bază. Simulările de criză multifactoriale trebuie să abordeze cel puțin următoarele scenarii în care: 217.1. au avut loc evenimente economice sau de piață severe; 217.2. lichiditatea globală pe piață a scăzut în mod semnificativ; 217.3. un mare intermediar financiar lichidează poziții. 218. Severitatea șocurilor asupra factorilor de risc-suport trebuie să corespundă scopului simulării de criză. La evaluarea solvabilității în condiții de criză, șocurile asupra		

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
la curba de randament și riscul de bază. Simulările de criză multifactoriale trebuie să abordeze cel puțin următoarele scenarii în care: (a) au avut loc evenimente economice sau de piață severe; (b) lichiditatea globală pe piață a scăzut în mod semnificativ; (c) un mare intermediar financiar lichidează poziții. (7) Severitatea șocurilor asupra factorilor de risc-suport trebuie să corespundă scopului simulării de criză. La evaluarea solvabilității în condiții de criză, șocurile asupra factorilor de risc-suport trebuie să fie suficient de severe pentru a surprinde contexte de piață extreme, înregistrate în trecut, și condiții de piață extreme, dar plauzibile. Simulările de criză trebuie să evalueze impactul acestor șocuri asupra fondurilor proprii, asupra cerințelor de fonduri proprii și asupra câștigurilor. În scopul monitorizării zilnice a portofoliului, al acoperirii zilnice a riscurilor și al administrării zilnice a concentrărilor, programul de simulare de criză trebuie să cuprindă și scenarii mai puțin severe, dar cu probabilitate mai mare. (8) Programul trebuie să includă, după caz, simulări de criză în sens invers (reverse stress tests) pentru a identifica scenarii extreme dar plauzibile, care ar putea avea efecte semnificative. Simulările de criză în sens invers trebuie să țină seama de impactul neliniarității semnificative din portofoliu. (9) Rezultatele simulărilor de criză efectuate în cadrul programului trebuie raportate conducerii	factorilor de risc-suport trebuie să fie suficient de severe pentru a surprinde contexte de piață extreme, înregistrate în trecut, și condiții de piață extreme, dar plauzibile. Simulările de criză trebuie să evalueze impactul acestor șocuri asupra fondurilor proprii, asupra cerințelor de fonduri proprii și asupra câștigurilor. În scopul monitorizării zilnice a portofoliului, al acoperirii zilnice a riscurilor și al administrării zilnice a concentrărilor, programul de simulare de criză trebuie să cuprindă și scenarii mai puțin severe, dar cu probabilitate mai mare. 219. Programul trebuie să includă, după caz, simulări de criză în sens invers (reverse stress tests) pentru a identifica scenarii extreme dar plauzibile, care ar putea avea efecte adverse semnificative. Simulările de criză în sens invers trebuie să țină seama de impactul neliniarității semnificative din portofoliu. 220. Rezultatele simulărilor de criză efectuate în cadrul programului trebuie raportate organului de conducere cu regularitate, cel puțin trimestrial. Rapoartele și analiza rezultatelor trebuie să acopere cel mai mare impact din portofoliu la nivel de contraparte, concentrările semnificative din segmentele portofoliului (în cadrul aceluiași sector industrial sau al aceleiași regiuni) și tendințele specifice relevante la nivel de portofoliu și de contraparte. 221. Organului de conducere trebuie să-și asume rolul principal în integrarea simulărilor de criză în cadrul de gestionare a riscurilor și în cultura riscului a băncii și să se asigure că rezultatele sunt semnificative și sunt utilizate pentru a administra riscul de credit al contrapărții. Rezultatele simulărilor de criză pentru expunerile semnificative trebuie evaluate în raport cu orientările care indică apetitul pentru risc al băncii și trebuie prezentate organului de conducere pentru dezbateri și luare de măsuri atunci când sunt identificate riscuri excesive sau concentrate.		

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
superioare cu regularitate, cel puțin trimestrial. Rapoartele și analiza rezultatelor trebuie să acopere cel mai mare impact din portofoliu la nivel de contraparte, concentrările semnificative din segmentele portofoliului (în cadrul aceluiasi sector industrial sau al aceleiași regiuni) și tendințele specifice relevante la nivel de portofoliu și de contraparte. (10) Conducerea superioară trebuie să-și asume rolul principal în integrarea simulărilor de criză în cadrul de gestionare a riscurilor și în cultura riscului a instituției și să se asigure că rezultatele sunt semnificative și sunt utilizate pentru a administra riscul de credit al contrapărții. Rezultatele simulărilor de criză pentru expunerile semnificative trebuie evaluate în raport cu orientările care indică apetitul pentru risc al instituției și trebuie prezentate conducerii superioare pentru dezbateri și luare de măsuri atunci când sunt identificate riscuri excesive sau concentrate.	Prevedere nouă - Inclusă prin Proiectul HCE al BNM de modificare a Regulamentului nr.220/2025		
Articolul 291 Riscul de corelare defavorabilă (Wrong-Way Risk) (1) În sensul prezentului articol: (a) „riscul general de corelare defavorabilă” apare atunci când probabilitatea intrării în stare de nerambursare a contrapărții este corelată pozitiv cu factorii de risc de piață generali; (b) „riscul specific de corelare defavorabilă” apare atunci când expunerea viitoare față de o anumită contraparte este corelată pozitiv cu PD a contrapărții, ca urmare a tipului de tranzacții efectuate cu contrapartea. Se consideră că o instituție este expusă unui risc specific de corelare defavorabilă în cazul în care este de așteptat ca expunerea viitoare față de o anumită contraparte să fie semnificativă atunci când probabilitatea de	Capitolul I. Dispoziții generale <i>Secțiunea 1. Domeniu de aplicare și noțiuni</i> 3. În sensul prezentului regulamentului se utilizează următoarele noțiuni: „riscul general de corelare defavorabilă - apare atunci când probabilitatea intrării în stare de nerambursare a contrapărții este corelată pozitiv cu factorii de risc de piață generali; riscul specific de corelare defavorabilă - apare atunci când expunerea viitoare față de o anumită contraparte este corelată pozitiv cu PD a contrapărții, ca urmare a tipului de tranzacții efectuate cu contrapartea. Se consideră că banca este expusă unui risc specific de corelare defavorabilă în cazul în care este de așteptat ca expunerea	Compatibil	

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
nerambursare de către contraparte este, de asemenea, ridicată. (2) O instituție trebuie să acorde atenția cuvenită expunerilor care conduc la un nivel semnificativ al riscului specific și al celui general de corelare defavorabilă. (3) Pentru a identifica riscul general de corelare defavorabilă, o instituție trebuie să conceapă simulări de criză și să analizeze scenarii pentru factorii de risc care sunt corelați în mod defavorabil cu bonitatea contrapărții. Aceste simulări vizează posibilitatea producerii unor șocuri severe atunci când legăturile dintre factorii de risc se schimbă. O instituție trebuie să monitorizeze riscul general de corelare defavorabilă pe produs, pe regiune, pe sector industrial sau pe alte categorii relevante pentru activitatea sa. (4) O instituție trebuie să dispună de proceduri de identificare, monitorizare și control al cazurilor de risc specific de corelare defavorabilă pentru fiecare entitate juridică, începând de la inițierea tranzacției și continuând pe toată durata acesteia. (5) Instituțiile calculează cerințele de fonduri proprii pentru riscul de credit al contrapărții legate de tranzacțiile în cazul cărora a fost identificat un risc specific de corelare defavorabilă și atunci când există o legătură juridică între contraparte și emitentul instrumentului suport al instrumentului financiar derivat extrabursier sau al tranzacțiilor menționate la articolul 273 alineatul (2) literele (b)-(d), în conformitate cu următoarele principii: (a) instrumentele care prezintă un risc specific de corelare defavorabilă nu se includ în același set de compensare cu alte tranzacții cu contrapartea și se tratează ca fiind, fiecare, un set de compensare separat; (b) în orice astfel de set de compensare separat, valoarea expunerii pentru instrumentele de tip credit default swap având la bază o singură	viitoare față de o anumită contraparte să fie semnificativă atunci când probabilitatea de nerambursare de către contraparte este, de asemenea, ridicată. <i>Secțiunea a 7-a</i> Riscul de corelare defavorabilă (Wrong-Way Risk) 222. Banca trebuie să acorde atenția cuvenită expunerilor care conduc la un nivel semnificativ al riscului specific și al celui general de corelare defavorabilă. 223. Pentru a identifica riscul general de corelare defavorabilă, banca trebuie să conceapă simulări de criză și să analizeze scenarii pentru factorii de risc care sunt corelați în mod defavorabil cu bonitatea contrapărții. Aceste simulări vizează posibilitatea producerii unor șocuri severe atunci când legăturile dintre factorii de risc se schimbă. Banca trebuie să monitorizeze riscul general de corelare defavorabilă pe produs, pe regiune, pe sector industrial sau pe alte categorii relevante pentru activitatea sa. 224. Banca trebuie să dispună de proceduri de identificare, monitorizare și control al cazurilor de risc specific de corelare defavorabilă pentru fiecare entitate juridică, începând de la inițierea tranzacției și continuând pe toată durata acesteia. 225. Băncile calculează cerințele de fonduri proprii pentru riscul de credit al contrapărții legate de tranzacțiile în cazul cărora a fost identificat un risc specific de corelare defavorabilă și atunci când există o legătură juridică între contraparte și emitentul instrumentului suport al instrumentului financiar derivat extrabursier sau al tranzacțiilor menționate la subpunctele 9^{1.2.} - 9^{1.5.}, în conformitate cu următoarele principii: 225.1. instrumentele care prezintă un risc specific de corelare defavorabilă nu se includ în același set de compensare cu alte tranzacții cu contrapartea și se tratează ca fiind, fiecare, un set de compensare separat; 225.2. în orice astfel de set de compensare separat, valoarea expunerii pentru instrumentele de tip credit default swap având la bază o singură semnătură este egală		

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
semnătură este egală cu întreaga pierdere așteptată pentru restul valorii juste a instrumentelor-suport, în ipoteza că emitentul acestora este în lichidare; (c) pierderea în caz de nerambursare pentru o instituție care utilizează abordarea prevăzută la capitolul 3 este de 100 % pentru astfel de tranzacții swap; (d) pentru o instituție care utilizează abordarea prevăzută la capitolul 2, ponderea de risc aplicabilă este cea a unei tranzacții negarantate; (e) pentru toate celelalte tranzacții având la bază o singură semnătură din orice astfel de set de compensare separat, calculul valorii expunerii este efectuat ținând seama de ipoteza unei intrări subite în stare de nerambursare (<i>jump-to-default</i>) a obligațiilor-suport respective în cazul în care există o legătură de natură juridică între emitent și contraparte. Pentru tranzacțiile care au la bază un grup de semnături sau un indice, se aplică intrarea subită în stare de nerambursare (<i>jump-to-default</i>) a obligațiilor-suport respective, dacă sunt semnificative, în cazul în care există o legătură de natură juridică între emitent și contraparte; (f) în măsura în care se utilizează calcule ale riscului de piață efectuate pentru determinarea cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare, astfel cum se prevede în titlul IV capitolul 1a secțiunea 4 sau 5, sau pentru riscul de nerambursare utilizând un model intern pentru riscul de nerambursare, astfel cum se prevede în titlul IV capitolul 1b secțiunea 3, care conțin deja o ipoteză privind LGD, LGD din formula utilizată este de 100 %. (6) Instituțiile trebuie să prezinte conducerii superioare și comitetului competent al organului de conducere rapoarte periodice privind atât riscul specific, cât și riscul general de corelare defavorabilă și măsurile luate pentru administrarea acestor riscuri.	cu întreaga pierdere așteptată pentru restul valorii juste a instrumentelor-suport, în ipoteza că emitentul acestora este în lichidare; 225.3. pierderea în caz de nerambursare pentru banca care utilizează abordarea bazată pe metodele modelului intern este de 100 % pentru astfel de tranzacții swap; 225.4. pentru banca care utilizează abordarea prevăzută la Regulamentul nr.111/2018, ponderea de risc aplicabilă este cea a unei tranzacții negarantate; 225.5. pentru toate celelalte tranzacții având la bază o singură semnătură din orice astfel de set de compensare separat, calculul valorii expunerii este efectuat ținând seama de ipoteza unei intrări subite în stare de nerambursare (<i>jump-to-default</i>) a obligațiilor-suport respective în cazul în care există o legătură de natură juridică între emitent și contraparte. Pentru tranzacțiile care au la bază un grup de semnături sau un indice, se aplică intrarea subită în stare de nerambursare (<i>jump-to-default</i>) a obligațiilor-suport respective, dacă sunt semnificative, în cazul în care există o legătură de natură juridică între emitent și contraparte; 225.6. în măsura în care se utilizează calcule ale riscului de piață efectuate pentru determinarea cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare, astfel cum se prevede în Regulamentul nr.114/2018, sau pentru riscul de nerambursare utilizând un model intern pentru riscul de nerambursare, astfel cum se prevede în Regulamentul nr.114/2018, care conțin deja o ipoteză privind LGD, LGD din formula utilizată este de 100 %. 226. Băncile trebuie să prezinte organului de conducere rapoarte periodice privind atât riscul specific, cât și riscul general de corelare defavorabilă și măsurile luate pentru administrarea acestor riscuri. Prevedere nouă - Inclusă prin Proiectul HCE al BNM de modificare a Regulamentului nr.220/2025		

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
Articolul 292 Integritatea procesului de modelare (1) O instituție asigură integritatea procesului de modelare prevăzut la articolul 284, adoptând cel puțin următoarele măsuri: (a) modelul reflectă condițiile și specificațiile tranzacțiilor în mod prompt, complet și prudent; (b) aceste condiții includ cel puțin cuantumulile noționale, scadența și activele de referință ale contractelor, contractele în marjă și acordurile de compensare; (c) aceste condiții și specificații se păstrează într-o bază de date care face obiectul unui audit formal și periodic; (d) procesul de recunoaștere a acordurilor de compensare prevede că personalul juridic trebuie să verifice caracterul executoriu din punct de vedere juridic al compensării în cadrul acordurilor respective; (e) verificarea solicitată la litera (d) este introdusă de către o unitate independentă în baza de date menționată la litera (c); (f) transmiterea datelor privind condițiile și specificațiile tranzacțiilor în vederea integrării în modelul de calcul al expunerii pozitive așteptate face obiectul auditului intern; (g) există procese de reconciliere formală între model și sistemele de date-sursă pentru a verifica permanent dacă, la calculul expunerii pozitive așteptate, condițiile și specificațiile tranzacțiilor sunt luate în considerare în mod corect sau, cel puțin, prudent. (2) Pentru a determina expunerile curente se utilizează date de piață curente. O instituție poate calibra modelul său de calcul al expunerii pozitive așteptate, utilizând fie date de piață istorice, fie date de piață implicite pentru a stabili parametrii proceselor stocastice-suport, cum ar fi deriva	<i>Secțiunea a 8-a</i> Integritatea procesului de modelare 227. Banca asigură integritatea procesului de modelare prevăzute la punctele 166-177, adoptând cel puțin următoarele măsuri: 227.1. modelul reflectă condițiile și specificațiile tranzacțiilor în mod prompt, complet și prudent; 227.2. aceste condiții includ cel puțin cuantumulile noționale, scadența și activele de referință ale contractelor, contractele în marjă și acordurile de compensare; 227.3. aceste condiții și specificații se păstrează într-o bază de date care face obiectul unui audit formal și periodic; 227.4. procesul de recunoaștere a acordurilor de compensare prevede că personalul juridic trebuie să verifice caracterul executoriu din punct de vedere juridic al compensării în cadrul acordurilor respective; 227.5. verificarea solicitată la subpunctul 236.4. este introdusă de către o unitate independentă în baza de date menționată la subpunctul 236.3.; 227.6. transmiterea datelor privind condițiile și specificațiile tranzacțiilor în vederea integrării în modelul de calcul al expunerii pozitive așteptate face obiectul auditului intern; 227.7. există procese de reconciliere formală între model și sistemele de date-sursă pentru a verifica permanent dacă, la calculul expunerii pozitive așteptate, condițiile și specificațiile tranzacțiilor sunt luate în considerare în mod corect sau, cel puțin, prudent. 228. Pentru a determina expunerile curente se utilizează date de piață curente. Banca poate calibra modelul său de calcul al expunerii pozitive așteptate, utilizând fie date de piață istorice, fie date de piață implicite pentru a stabili parametrii proceselor stocastice-suport, cum ar fi deriva (<i>drift</i>), volatilitatea și corelarea. Dacă banca utilizează date istorice, acestea trebuie să acopere cel puțin trei ani. Datele trebuie actualizate cel puțin trimestrial sau mai frecvent dacă acest lucru este necesar pentru a reflecta condițiile pieței.	Compatibil	

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
(<i>drift</i>), volatilitatea și corelarea. Dacă o instituție utilizează date istorice, acestea trebuie să acopere cel puțin trei ani. Datele trebuie actualizate cel puțin trimestrial sau mai frecvent dacă acest lucru este necesar pentru a reflecta condițiile pieței. Pentru a calcula expunerea pozitivă așteptată efectivă utilizând o calibrare la condiții de criză, o instituție trebuie să calibreze expunerea pozitivă așteptată efectivă, utilizând fie date pe trei ani, care includ o perioadă de criză a marjelor de credit ale contrapărților sale, fie date de piață implicate dintr-o astfel de perioadă de criză. În acest scop, instituția trebuie să aplice cerințele de la alineatele (3), (4) și (5). (3) O instituție trebuie să demonstreze cel puțin o dată pe trimestru, într-un mod pe care autoritatea competentă îl consideră satisfăcător, că perioada de criză utilizată pentru calculul prevăzut de prezentul alineat coincide, pentru un eșantion reprezentativ al contrapărților sale ale căror marje de credit sunt tranzacționate, cu o perioadă de creștere a marjelor pentru instrumentele de tip credit default swap sau pentru alte credite (precum împrumuturi sau obligațiuni corporative). În situațiile în care nu dispune de date adecvate privind marjele de credit ale unei contrapărți, instituția asociază contrapărții respective date specifice privind marjele de credit, bazate pe regiune, pe rating intern și pe tipuri de activitate. (4) Modelul de calcul al expunerii pozitive așteptate pentru toate contrapărțile trebuie să utilizeze date, fie istorice, fie implicate, care să includă date din perioada de criză a creditelor, într-un mod care corespunde metodei utilizate pentru calibrarea modelului respectiv cu date curente. (5) Pentru a evalua eficacitatea calibrării expunerii pozitive așteptate efective la condiții de criză, o instituție trebuie să creeze mai multe portofolii de referință, vulnerabile la principalii factori de risc	229. Pentru a calcula expunerea pozitivă așteptată efectivă utilizând o calibrare la condiții de criză, banca trebuie să calibreze expunerea pozitivă așteptată efectivă, utilizând fie date pe trei ani, care includ o perioadă de criză a marjelor de credit ale contrapărților sale, fie date de piață implicate dintr-o astfel de perioadă de criză. În acest scop, banca trebuie să aplice cerințele de la <u>punctele 230-232</u>. 230. Banca trebuie să demonstreze cel puțin o dată pe trimestru, într-un mod pe care Banca Națională a Moldovei îl consideră satisfăcător, că perioada de criză utilizată pentru calculul prevăzut de prezentul alineat coincide, pentru un eșantion reprezentativ al contrapărților sale ale căror marje de credit sunt tranzacționate, cu o perioadă de creștere a marjelor pentru instrumentele de tip credit default swap sau pentru alte credite (precum împrumuturi sau obligațiuni corporative). În situațiile în care nu dispune de date adecvate privind marjele de credit ale unei contrapărți, banca asociază contrapărții respective date specifice privind marjele de credit, bazate pe regiune, pe rating intern și pe tipuri de activitate. 231. Modelul de calcul al expunerii pozitive așteptate pentru toate contrapărțile trebuie să utilizeze date, fie istorice, fie implicate, care să includă date din perioada de criză a creditelor, într-un mod care corespunde metodei utilizate pentru calibrarea modelului respectiv cu date curente. 232. Pentru a evalua eficacitatea calibrării expunerii pozitive așteptate efective la condiții de criză, banca trebuie să creeze mai multe portofolii de referință, vulnerabile la principalii factori de risc la care este expusă. Expunerea față de aceste portofolii de referință se calculează utilizând: 232.1. o metodologie corespunzătoare crizei, bazată pe valorile de piață curente și pe parametrii modelului calibrați la condiții de criză a pieței, și 232.2. expunerea generată în cursul perioadei de criză, dar aplicând metoda prevăzută în prezenta secțiune (valoarea de piață de la sfârșitul perioadei de criză, volatilități și corelări pe o perioadă de criză de 3 ani).		

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
la care este expusă. Expunerea față de aceste portofolii de referință se calculează utilizând: (a) o metodologie corespunzătoare crizei, bazată pe valorile de piață curente și pe parametrii modelului calibrați la condiții de criză a pieței, și (b) expunerea generată în cursul perioadei de criză, dar aplicând metoda prevăzută în prezenta secțiune (valoarea de piață de la sfârșitul perioadei de criză, volatilități și corelări pe o perioadă de criză de 3 ani). Autoritățile competente trebuie să solicite unei instituții să-și ajusteze calibrarea la condiții de criză, dacă expunerile acestor portofolii de referință se abat substanțial unele față de altele. (6) O instituție trebuie să supună modelul unui proces de validare, care este clar articulat în politicile și procedurile sale. Această validare trebuie: (a) să specifice tipul de testare necesar pentru a asigura integritatea modelului și pentru a identifica condițiile în care ipotezele care stau la baza modelului sunt inadecvate și pot conduce, prin urmare, la o subestimare a expunerii pozitive așteptate; (b) să includă o reexaminare a exhaustivității modelului. (7) O instituție trebuie să monitorizeze riscurile relevante și să dispună de procese de ajustare a propriilor estimări ale expunerii pozitive așteptate efective, atunci când aceste riscuri devin semnificative. Pentru a se conforma prezentului alineat, instituția trebuie: (a) să-și identifice și să-și administreze expunerile la riscul specific de corelare defavorabilă specificat la articolul 291 alineatul (1) litera (b) și expunerile la riscul general de corelare defavorabilă specificat la articolul 291 alineatul (1) litera (a); (b) pentru expunerile care prezintă un profil de risc în creștere după un an, să compare cu regularitate	233. Banca Națională a Moldovei trebuie să solicite unei bănci să-și ajusteze calibrarea la condiții de criză, dacă expunerile acestor portofolii de referință se abat substanțial unele față de altele. 234. Banca trebuie să supună modelul unui proces de validare, care este clar articulat în politicile și procedurile sale. Această validare trebuie: 234.1. să specifice tipul de testare necesar pentru a asigura integritatea modelului și pentru a identifica condițiile în care ipotezele care stau la baza modelului sunt inadecvate și pot conduce, prin urmare, la o subestimare a expunerii pozitive așteptate; 234.2. să includă o reexaminare a exhaustivității modelului. 235. Banca trebuie să monitorizeze riscurile relevante și să dispună de procese de ajustare a propriilor estimări ale expunerii pozitive așteptate efective, atunci când aceste riscuri devin semnificative. Pentru a se conforma prezentului punct, banca trebuie: 235.1. să-și identifice și să-și administreze expunerile la riscul specific de corelare defavorabilă specificat la punctul 3 și expunerile la riscul general de corelare defavorabilă specificat la punctul 3; 235.2. pentru expunerile care prezintă un profil de risc în creștere după un an, să compare cu regularitate estimarea unei măsurări relevante a expunerii pe durata unui an, cu aceeași măsurare a expunerii pe întreaga durată a expunerii; 235.3. pentru expunerile cu o scadență reziduală mai mică de un an, să compare cu regularitate costul de înlocuire (expunerea curentă) cu profilul expunerii realizate și să stocheze datele care permit o astfel de comparație. 236. Banca trebuie să dispună de proceduri interne pentru a verifica dacă, înainte de includerea unei tranzacții într-un set de compensare, aceasta este acoperită de un contract de compensare executoriu din punct de vedere juridic care îndeplinește cerințele stabilite în <u>capitolul VI</u>. 237. Banca care utilizează garanții reale pentru a diminua riscul de credit al contrapărții trebuie să dispună de proceduri interne pentru a verifica dacă, înainte de		

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
estimarea unei măsurări relevante a expunerii pe durata unui an, cu aceeași măsurare a expunerii pe întreaga durată a expunerii; (c) pentru expunerile cu o scadență reziduală mai mică de un an, să compare cu regularitate costul de înlocuire (expunerea curentă) cu profilul expunerii realizate și să stocheze datele care permit o astfel de comparație. (8) O instituție trebuie să dispună de proceduri interne pentru a verifica dacă, înainte de includerea unei tranzacții într-un set de compensare, aceasta este acoperită de un contract de compensare executoriu din punct de vedere juridic care îndeplinește cerințele stabilite în secțiunea 7. (9) O instituție care utilizează garanții reale pentru a diminua riscul de credit al contrapărții trebuie să dispună de proceduri interne pentru a verifica dacă, înainte de recunoașterea efectului garanțiilor reale în calculele sale, garanțiile reale respectă cerințele de securitate juridică stabilite în capitolul 4. (10) ABE monitorizează diversele practici din acest domeniu și emite, în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, ghiduri cu privire la aplicarea prezentului articol.	recunoașterea efectului garanțiilor reale în calculele sale, garanțiile reale respectă cerințele de securitate juridică stabilite în Regulamentul nr.112/2018. Prevedere nouă - Inclusă prin Proiectul HCE al BNM de modificare a Regulamentului nr.220/2025		
Articolul 293 Cerințe privind sistemul de gestionare a riscului (1) O instituție respectă următoarele cerințe: (a) îndeplinește cerințele calitative stabilite în partea a treia titlul IV capitolul 5; (b) desfășoară un program periodic de testare ex-post, comparând măsurările riscului generate de model cu măsurările riscului realizate și modificările ipotetice bazate pe pozițiile statice cu măsurările realizate;	<i>Secțiunea a 9-a</i> Cerințe privind sistemul de gestionare a riscului 238. Banca respectă următoarele cerințe: 238.1. desfășoară un program periodic de testare ex-post, comparând măsurările riscului generate de model cu măsurările riscului realizate și modificările ipotetice bazate pe pozițiile statice cu măsurările realizate; 238.2. efectuează o validare inițială și o reexaminare periodică a modelului său de calcul al expunerii la riscul de credit al contrapărții, precum și a măsurărilor riscului generate de aceasta. Validarea și reexaminarea sunt independente de dezvoltarea modelului;	Compatibil	Alin. (1), lit. (a) a fost exclusă prin M17, pct.196 (Regulamentul (UE) 2024/1623 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 mai 2024 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește cerințele referitoare la riscul de credit, riscul de ajustare a evaluării creditului, riscul operațional, riscul de piață și în ceea ce privește pragul minim privind cerințele de capital. CELEX 32024R1623); „196. În partea a treia titlul IV, capitolul 5 se elimină.”.

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
(c) efectuează o validare inițială și o reexaminare periodică a modelului său de calcul al expunerii la riscul de credit al contrapărții, precum și a măsurărilor riscului generate de aceasta. Validarea și reexaminarea sunt independente de dezvoltarea modelului; (d) organul de conducere și conducerea superioară trebuie să fie implicate în procesul de control al riscului și să se asigure că sunt alocate resurse adecvate pentru controlul riscului de credit și al riscului de credit al contrapărții. În acest sens, rapoartele zilnice elaborate de unitatea independentă de control al riscului, înființată în conformitate cu articolul 287 alineatul (1) litera (a), trebuie să fie analizate de un nivel al conducerii cu o poziție ierarhică și o autoritate suficiente pentru a impune atât reduceri ale pozițiilor luate în mod individual de personalul care tranzacționează, cât și reduceri ale expunerii globale la risc a instituției; (e) modelul intern de măsurare a riscului trebuie să fie integrat în procesul zilnic de gestionare a riscurilor al instituției; (f) sistemul de măsurare a riscului trebuie să fie utilizat în strânsă legătură cu limitele interne de tranzacționare și ale expunerii. În acest sens, limitele expunerii trebuie să fie corelate cu modelul de măsurare a riscului al instituției într-un mod care este consecvent în timp și corect înțeles de personalul care tranzacționează, de administratorii de credite și de conducerea superioară; (g) instituția trebuie să se asigure că sistemul său de gestionare a riscurilor este bine formalizat. În special, aceasta trebuie să dispună de un set formalizat de politici, controale și proceduri interne privind funcționarea sistemului de	238.3. organul de conducere trebuie să fie implicate în procesul de control al riscului și să se asigure că sunt alocate resurse adecvate pentru controlul riscului de credit și al riscului de credit al contrapărții. În acest sens, rapoartele zilnice elaborate de unitatea independentă de control al riscului, înființată în conformitate cu punctul 201.1, trebuie să fie analizate de un nivel al conducerii cu o poziție ierarhică și o autoritate suficiente pentru a impune atât reduceri ale pozițiilor luate în mod individual de personalul care tranzacționează, cât și reduceri ale expunerii globale la risc a băncii; 238.4. modelul intern de măsurare a riscului trebuie să fie integrat în procesul zilnic de gestionare a riscurilor al băncii; 238.5. sistemul de măsurare a riscului trebuie să fie utilizat în strânsă legătură cu limitele interne de tranzacționare și ale expunerii. În acest sens, limitele expunerii trebuie să fie corelate cu modelul de măsurare a riscului al băncii într-un mod care este consecvent în timp și corect înțeles de personalul care tranzacționează, de administratorii de credite și de organul de conducere; 238.6. banca trebuie să se asigure că sistemul său de gestionare a riscurilor este bine formalizat. În special, aceasta trebuie să dispună de un set formalizat de politici, controale și proceduri interne privind funcționarea sistemului de măsurare a riscului, precum și de măsuri de asigurare a respectării acestor politici; 238.7. în cadrul procesului de audit intern al băncii trebuie efectuată cu regularitate o reexaminare independentă a sistemului de măsurare a riscului. Această reexaminare include atât activitatea unităților care derulează tranzacții, cât și pe cea a unității independente de control al riscului. La intervale regulate (cel puțin o dată pe an), trebuie să aibă loc o reexaminare a procesului global de gestionare a riscurilor, care să vizeze, în mod specific, cel puțin toate elementele menționate la punctul 205; 238.8. validarea permanentă a modelelor de calcul al riscului de credit al contrapărții, inclusiv testarea ex-post, trebuie reexaminată periodic de organul de conducere		În varianta consolidată nu au fost efectuate modificări, inclusive varianta engleză. În procesul transpunerii s-a luat în calcul modificarea prin M17.

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
măsurare a riscului, precum și de măsuri de asigurare a respectării acestor politici; (h) în cadrul procesului de audit intern al instituției trebuie efectuată cu regularitate o reexaminare independentă a sistemului de măsurare a riscului. Această reexaminare include atât activitatea unităților care derulează tranzacții, cât și pe cea a unității independente de control al riscului. La intervale regulate (cel puțin o dată pe an), trebuie să aibă loc o reexaminare a procesului global de gestionare a riscurilor, care să vizeze, în mod specific, cel puțin toate elementele menționate la articolul 288; (i) validarea permanentă a modelelor de calcul al riscului de credit al contrapărții, inclusiv testarea ex-post, trebuie reexaminată periodic de un nivel al conducerii care are suficientă autoritate pentru a decide măsurile care urmează să fie luate pentru a remedia deficiențele modelelor. (2) Autoritățile competente țin seama de măsura în care o instituție îndeplinește cerințele de la alineatul (1), atunci când stabilesc nivelul lui alfa, prevăzut la articolul 284 alineatul (4). Numai instituțiile care respectă pe deplin aceste cerințe sunt eligibile pentru aplicarea factorului de multiplicare minim. (3) O instituție trebuie să formalizeze procesul de validare inițială și apoi permanentă a modelului său de calcul al expunerii la riscul de credit al contrapărții și calculul măsurărilor riscului generate de modele la un nivel de detaliere care permite unei părți terțe să recreeze analiza și, respectiv, măsurările riscului. Documentația respectivă stabilește frecvența cu care se efectuează analiza testării ex-post și orice validări permanente, modul în care se efectuează validarea în ceea ce privește fluxurile de date și portofoliile, precum și analizele care sunt utilizate.	pentru a decide măsurile care urmează să fie luate pentru a remedia deficiențele modelelor. 239. Banca Națională a Moldovei ține seama de măsura în care banca îndeplinește cerințele de la punctul 238, atunci când stabilesc nivelul lui alfa, prevăzut la punctul 169. Numai băncile care respectă pe deplin aceste cerințe sunt eligibile pentru aplicarea factorului de multiplicare minim. 240. Banca trebuie să formalizeze procesul de validare inițială și apoi permanentă a modelului său de calcul al expunerii la riscul de credit al contrapărții și calculul măsurărilor riscului generate de modele la un nivel de detaliere care permite unei părți terțe să recreeze analiza și, respectiv, măsurările riscului. Documentația respectivă stabilește frecvența cu care se efectuează analiza testării ex-post și orice validări permanente, modul în care se efectuează validarea în ceea ce privește fluxurile de date și portofoliile, precum și analizele care sunt utilizate. 241. Banca trebuie să definească criteriile conform cărora evaluează modelele sale de calcul al expunerii la riscul de credit al contrapărții și modelele care generează date de intrare pentru calculul expunerii și să dispună de o politică scrisă care descrie procesul prin care funcționarea inacceptabilă a modelului urmează să fie identificată și remediată. 242. Banca trebuie să definească modul în care sunt construite portofoliile reprezentative ale contrapărților în scopul validării unui model de calcul al expunerii la riscul de credit al contrapărții și a măsurărilor riscului efectuate de acesta. 243. Pentru validarea modelelor de calcul al expunerii la riscul de credit al contrapărții și a măsurărilor riscului efectuate de acestea care produc distribuțiile previzionate se iau în considerare mai multe statistici ale distribuției previzionate.		

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
(4) O instituție trebuie să definească criteriile conform cărora evaluează modelele sale de calcul al expunerii la riscul de credit al contrapărții și modelele care generează date de intrare pentru calculul expunerii și să dispună de o politică scrisă care descrie procesul prin care funcționarea inacceptabilă a modelului urmează să fie identificată și remediată. (5) O instituție trebuie să definească modul în care sunt construite portofoliile reprezentative ale contrapărților în scopul validării unui model de calcul al expunerii la riscul de credit al contrapărții și a măsurărilor riscului efectuate de acesta. (6) Pentru validarea modelelor de calcul al expunerii la riscul de credit al contrapărții și a măsurărilor riscului efectuate de acestea care produc distribuțiile previzionate se iau în considerare mai multe statistici ale distribuției previzionate.	<i>Prevedere nouă - Inclusă prin Proiectul HCE al BNM de modificare a Regulamentului nr.220/2025</i>		
Articolul 294 Cerințe de validare (1) Ca parte a validării inițiale și apoi permanente a modelului său de calcul al expunerii la riscul de credit al contrapărții și a măsurărilor riscului efectuate de acesta, o instituție se asigură că sunt îndeplinite următoarele cerințe: (a) înainte de primirea aprobării din partea autorităților competente în conformitate cu articolul 283 alineatul (1), instituția efectuează o testare ex-post utilizând date istorice privind variațiile factorilor de risc de piață. Testarea ex-post ia în considerare, pentru o gamă de diverse date de inițializare, o serie de orizonturi de previzionare distincte care se întind pe cel puțin un an și acoperă o gamă largă de condiții de piață;	<i>Secțiunea a 10-a</i> Cerințe de validare 244. Ca parte a validării inițiale și apoi permanente a modelului său de calcul al expunerii la riscul de credit al contrapărții și a măsurărilor riscului efectuate de acesta, banca se asigură că sunt îndeplinite următoarele cerințe: 244.1. înainte de primirea aprobării din partea Băncii Naționale a Moldovei în conformitate cu punctele 158-160, banca efectuează o testare ex-post utilizând date istorice privind variațiile factorilor de risc de piață. Testarea ex-post ia în considerare, pentru o gamă de diverse date de inițializare, o serie de orizonturi de previzionare distincte care se întind pe cel puțin un an și acoperă o gamă largă de condiții de piață; 244.2. banca care utilizează abordarea prevăzută la subpunctul 179.2. își validează periodic modelul pentru a verifica dacă expunerile curente realizate corespund previziunilor pentru toate perioadele de marjă din cadrul	Compatibil	

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
(b) instituția care utilizează abordarea prevăzută la articolul 285 alineatul (1) litera (b) își validează periodic modelul pentru a verifica dacă expunerile curente realizate corespund previziunilor pentru toate perioadele de marjă din cadrul unui an. Dacă unele tranzacții din setul de compensare au o scadență mai mică de un an și dacă setul de compensare fără aceste tranzacții are o sensibilitate mai mare la factorii de risc, validarea ține seama de acest aspect; (c) instituția testează ex-post performanța modelului său de calcul al expunerii la riscul de credit al contrapărții și măsurările relevante ale riscului efectuate de acesta, precum și previziunile factorilor de risc de piață. Pentru tranzacțiile acoperite cu garanții reale, orizonturile de previzionare luate în considerare le includ pe cele care reflectă perioadele de risc de marjă tipice aplicate tranzacțiilor acoperite cu garanții reale sau cu contracte în marjă; (d) dacă validarea modelului indică faptul că expunerea pozitivă așteptată efectivă este subestimată, instituția ia măsurile necesare pentru a remedia lipsa de acuratețe a modelului; (e) instituția testează modelele de evaluare (<i>pricing models</i>) utilizate pentru a calcula expunerea la riscul de credit al contrapărții pentru un anumit scenariu al șocurilor viitoare asupra factorilor de risc de piață, ca parte a procesului de validare inițială și apoi permanentă a modelului. Modelele de evaluare a opțiunilor țin seama de neliniaritatea valorii opțiunii în ceea ce privește factorii de risc de piață; (f) modelul de calcul al expunerii la riscul de credit al contrapărții cuprinde informațiile specifice cu privire la tranzacții, care sunt necesare pentru a putea agrega expunerile la nivelul setului de compensare. Instituția verifică dacă în cadrul modelului tranzacțiile sunt atribuite setului de compensare adecvat;	unui an. Dacă unele tranzacții din setul de compensare au o scadență mai mică de un an și dacă setul de compensare fără aceste tranzacții are o sensibilitate mai mare la factorii de risc, validarea ține seama de acest aspect; 244.3. banca testează ex-post performanța modelului său de calcul al expunerii la riscul de credit al contrapărții și măsurările relevante ale riscului efectuate de acesta, precum și previziunile factorilor de risc de piață. Pentru tranzacțiile acoperite cu garanții reale, orizonturile de previzionare luate în considerare le includ pe cele care reflectă perioadele de risc de marjă tipice aplicate tranzacțiilor acoperite cu garanții reale sau cu contracte în marjă; 244.4. dacă validarea modelului indică faptul că expunerea pozitivă așteptată efectivă este subestimată, banca ia măsurile necesare pentru a remedia lipsa de acuratețe a modelului; 244.5. banca testează modelele de evaluare (<i>pricing models</i>) utilizate pentru a calcula expunerea la riscul de credit al contrapărții pentru un anumit scenariu al șocurilor viitoare asupra factorilor de risc de piață, ca parte a procesului de validare inițială și apoi permanentă a modelului. Modelele de evaluare a opțiunilor țin seama de neliniaritatea valorii opțiunii în ceea ce privește factorii de risc de piață; 244.6. modelul de calcul al expunerii la riscul de credit al contrapărții cuprinde informațiile specifice cu privire la tranzacții, care sunt necesare pentru a putea agrega expunerile la nivelul setului de compensare. Banca verifică dacă în cadrul modelului tranzacțiile sunt atribuite setului de compensare adecvat; 244.7. modelul de calcul al expunerii la riscul de credit al contrapărții cuprinde informații specifice cu privire la tranzacții, pentru a reflecta efectele contractelor în marjă. Modelul ține seama atât de cuantumul curent al marjei, cât și de marja care ar putea fi transferată în viitor între contrapărți. Un astfel de model ține seama de natura contractelor în marjă, care pot fi unilaterale sau bilaterale, de frecvența apelurilor în marjă, de perioada de risc de marjă, de pragul minim al expunerii din afara marjei pe care instituția este dispusă să îl accepte și de suma minimă		

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
(g) modelul de calcul al expunerii la riscul de credit al contrapărții cuprinde informații specifice cu privire la tranzacții, pentru a reflecta efectele contractelor în marjă. Modelul ține seama atât de cuantumul curent al marjei, cât și de marja care ar putea fi transferată în viitor între contrapărți. Un astfel de model ține seama de natura contractelor în marjă, care pot fi unilaterale sau bilaterale, de frecvența apelurilor în marjă, de perioada de risc de marjă, de pragul minim al expunerii din afara marjei pe care instituția este dispusă să îl accepte și de suma minimă de transfer. Modelul respectiv fie estimează variația marcată la piață a valorii garanțiilor reale furnizate, fie aplică normele prevăzute în capitolul 4; (h) procesul de validare a modelului include testarea ex-post statică, bazată pe date istorice, a portofoliilor reprezentative ale contrapărților. O instituție efectuează o astfel de testare ex-post pe un număr de portofolii reprezentative ale contrapărților, reale sau ipotetice, la intervale de timp regulate. Aceste portofolii reprezentative se aleg în funcție de sensibilitatea la factori de risc semnificativi și la combinații de factori de risc la care este expusă instituția; (i) instituția desfășoară testări ex-post care sunt concepute pentru a testa ipotezele-cheie ale modelului de calcul al expunerii la riscul de credit al contrapărții și măsurările relevante ale riscului, inclusiv relația surprinsă prin intermediul modelului între tendințele aceluiași factor de risc și relațiile surprinse prin intermediul modelului între factorii de risc; (j) performanța modelelor de calcul al expunerii la riscul de credit al contrapărții și a măsurărilor riscului efectuate de acestea fac obiectul unei practici de testare ex-post adecvate. Programul de testare ex-post poate identifica performanțele slabe ale măsurărilor riscului efectuate de un modelul de calcul al expunerii pozitive așteptate;	de transfer. Modelul respectiv fie estimează variația marcată la piață a valorii garanțiilor reale furnizate, fie aplică normele prevăzute în <u>Regulamentul nr.112/2018</u>; 244.8. procesul de validare a modelului include testarea ex-post statică, bazată pe date istorice, a portofoliilor reprezentative ale contrapărților. Banca efectuează o astfel de testare ex-post pe un număr de portofolii reprezentative ale contrapărților, reale sau ipotetice, la intervale de timp regulate. Aceste portofolii reprezentative se aleg în funcție de sensibilitatea la factori de risc semnificativi și la combinații de factori de risc la care este expusă instituția; 244.9. banca desfășoară testări ex-post care sunt concepute pentru a testa ipotezele-cheie ale modelului de calcul al expunerii la riscul de credit al contrapărții și măsurările relevante ale riscului, inclusiv relația surprinsă prin intermediul modelului între tendințele aceluiași factor de risc și relațiile surprinse prin intermediul modelului între factorii de risc; 244.10. performanța modelelor de calcul al expunerii la riscul de credit al contrapărții și a măsurărilor riscului efectuate de acestea fac obiectul unei practici de testare ex-post adecvate. Programul de testare ex-post poate identifica performanțele slabe ale măsurărilor riscului efectuate de un modelul de calcul al expunerii pozitive așteptate; 244.11. banca validează modelele de calcul al expunerii la riscul de credit al contrapărții și toate măsurările riscului pentru orizonturi de timp proporționale cu scadența tranzacțiilor pentru care expunerea este calculată utilizând metoda modelului intern <u>în conformitate cu punctele 158-165</u>; 244.12. banca testează cu regularitate modelele de evaluare (pricing models) utilizate pentru a calcula expunerea față de contraparte, în raport cu valori de referință independente adecvate, ca parte a procesului permanent de validare a modelului; 244.13. validarea permanentă a modelului băncii de calcul al expunerii la riscul de credit al contrapărții și a		

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
(k) instituția validează modelele de calcul al expunerii la riscul de credit al contrapărții și toate măsurările riscului pentru orizonturi de timp proporționale cu scadența tranzacțiilor pentru care expunerea este calculată utilizând MMI în conformitate cu articolul 283; (l) instituția testează cu regularitate modelele de evaluare (pricing models) utilizate pentru a calcula expunerea față de contraparte, în raport cu valori de referință independente adecvate, ca parte a procesului permanent de validare a modelului; (m) validarea permanentă a modelului instituției de calcul al expunerii la riscul de credit al contrapărții și a măsurărilor relevante ale riscului include o evaluare a caracterului adecvat al performanțelor recente; (n) frecvența cu care sunt actualizați parametrii unui model de calcul al expunerii la riscul de credit al contrapărții este evaluată de instituție ca parte a procesului de validare inițială și apoi permanentă; (o) validarea inițială și apoi permanentă a modelelor de calcul al expunerii la riscul de credit al contrapărții verifică dacă sunt sau nu adecvate calculele expunerii la nivel de contraparte și de set de compensare. (2) Cu aprobarea prealabilă a autorităților competente, o măsură mai prudentă decât indicatorul cantitativ folosit pentru a calcula valoarea expunerii reglementate pentru fiecare contraparte poate fi utilizată în locul produsului dintre alfa și expunerea pozitivă așteptată efectivă. Gradul de prudență relativă va fi evaluat la acordarea aprobării inițiale de către autoritățile competente și cu ocazia evaluării periodice efectuate de autoritatea competentă a modelelor de calcul al expunerii pozitive așteptate. Instituția validează cu regularitate gradul de prudență. Evaluarea permanentă a performanței modelului trebuie să acopere toate contrapărțile pentru care acesta este utilizat.	măsurărilor relevante ale riscului include o evaluare a caracterului adecvat al performanțelor recente; 244.14. frecvența cu care sunt actualizați parametrii unui model de calcul al expunerii la riscul de credit al contrapărții este evaluată de bancă ca parte a procesului de validare inițială și apoi permanentă; 244.15. validarea inițială și apoi permanentă a modelelor de calcul al expunerii la riscul de credit al contrapărții verifică dacă sunt sau nu adecvate calculele expunerii la nivel de contraparte și de set de compensare. 245. Cu aprobarea prealabilă a Băncii Naționale a Moldovei, o măsură mai prudentă decât indicatorul cantitativ folosit pentru a calcula valoarea expunerii reglementate pentru fiecare contraparte poate fi utilizată în locul produsului dintre alfa și expunerea pozitivă așteptată efectivă. Gradul de prudență relativă va fi evaluat la acordarea aprobării inițiale de către Banca Națională a Moldovei și cu ocazia evaluării periodice efectuate de Banca Națională a Moldovei a modelelor de calcul al expunerii pozitive așteptate. Banca validează cu regularitate gradul de prudență. Evaluarea permanentă a performanței modelului trebuie să acopere toate contrapărțile pentru care acesta este utilizat. 246. Dacă testarea ex-post indică faptul că un model nu este suficient de exact, Banca Națională a Moldovei revocă aprobarea de utilizare a acestuia sau impun măsuri adecvate pentru a se asigura că modelul este îmbunătățit cu promptitudine.		

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
(3) Dacă testarea ex-post indică faptul că un model nu este suficient de exact, autoritățile competente revocă aprobarea de utilizare a acestuia sau impun măsuri adecvate pentru a se asigura că modelul este îmbunătățit cu promptitudine.	Prevedere nouă - Inclusă prin Proiectul HCE al BNM de modificare a Regulamentului nr.220/2025		
Secțiunea 7 Compensarea contractuală Articolul 295 Recunoașterea compensării contractuale ca diminuatoare de risc Instituțiile pot trata numai următoarele tipuri de acorduri de compensare contractuală ca fiind diminuatoare de risc în conformitate cu articolul 298, dacă acordul de compensare a fost recunoscut de autoritățile competente în conformitate cu articolul 296 și dacă instituția îndeplinește cerințele stabilite la articolul 297: (a) contractele bilaterale de novatie între o instituție și contrapartea sa, în temeiul cărora creanțele și datoriile reciproce sunt automat amalgamate în așa fel încât novatia stabilește, de fiecare dată când se aplică, o singură sumă netă astfel încât să creeze un singur contract nou care înlocuiește toate contractele anterioare și toate obligațiile între părți decurgând din aceste contracte și care este obligatoriu pentru părți; (b) alte acorduri bilaterale între o instituție și contrapartea sa; (c) acordurile de compensare contractuală între produse diferite, în cazul instituțiilor care au primit aprobarea să utilizeze metoda prevăzută în secțiunea 6 pentru tranzacțiile care intră în	Capitolul VI COMPENSAREA CONTRACTUALĂ <i>Secțiunea 1</i> Recunoașterea compensării contractuale ca diminuatoare de risc 106. Băncile tratează numai următoarele tipuri de acorduri de compensare contractuală ca fiind diminuatoare de risc în conformitate cu punctul 117, dacă acordul de compensare a fost recunoscut de Banca Națională a Moldovei în conformitate cu punctele 108-111 și dacă banca îndeplinește cerințele stabilite la punctele 112-116: 106.1. contractele bilaterale de novatie între bancă și contrapartea sa, în temeiul cărora creanțele și datoriile reciproce sunt automat comasate în așa fel încât novatia stabilește, de fiecare dată când se aplică, o singură sumă netă astfel încât să creeze un singur contract nou care înlocuiește toate contractele anterioare și toate obligațiile între părți decurgând din aceste contracte și care este obligatoriu pentru părți; 106.2. alte contracte bilaterale (decât cele indicate la subpunctul 106.1.) între bancă și contrapartea sa; 106.3. acordurile de compensare contractuală între produse diferite, în cazul băncilor care au primit aprobarea să utilizeze metoda prevăzută în capitolul IX pentru tranzacțiile care intră în domeniul de aplicare a metodei respective. 107. Compensarea între tranzacțiile efectuate de diferitele entități juridice ale unui grup nu este recunoscută în scopul calculării cerințelor de fonduri proprii.	Compatibil	

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
domeniul de aplicare a metodei respective. Autoritățile competente transmit ABE o listă a acordurilor de compensare contractuală între produse diferite aprobate. Compensarea între tranzacțiile efectuate de diferitele entități juridice ale unui grup nu este recunoscută în scopul calculării cerințelor de fonduri proprii.	<i>Prevederi existente - Regulamentul nr.220/2025, cu excepția subpt.106.3 - prevedere nouă - Inclusă prin Proiectul HCE al BNM de modificare a Regulamentului nr.220/2025</i>		
<i>Articolul 296 Recunoașterea acordurilor de compensare contractuală</i> (1) Autoritățile competente recunosc un acord de compensare contractuală numai dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (2) și, după caz, la alineatul (3). (2) Toate acordurile de compensare contractuală utilizate de o instituție pentru a determina valoarea expunerii în cadrul acestei părți trebuie să îndeplinească următoarele condiții: (a) instituția a încheiat un acord de compensare contractuală cu contrapartea sa, care creează o singură obligație juridică acoperind toate tranzacțiile incluse, astfel încât, în cazul în care contrapartea ar intra în stare de nerambursare, instituția ar avea dreptul să primească sau ar fi obligată să plătească numai suma netă a valorilor pozitive și negative marcate la piață ale tranzacțiilor individuale incluse; (b) instituția a pus la dispoziția autorităților competente opinii juridice scrise, fundamentate, în care se precizează că, în cazul contestării în instanță a acordului de compensare, creanțele și datoriile instituției nu ar depăși cele menționate la	<i>Secțiunea a 2-a</i> Recunoașterea acordurilor de compensare contractuală 108. Banca Națională a Moldovei recunoaște un acord de compensare contractuală numai dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la punctele 109 și 110, după caz punctul 111. 109. Toate acordurile de compensare contractuală utilizate de bancă pentru a determina valoarea expunerii în cadrul acestei părți trebuie să îndeplinească următoarele condiții: 109.1. banca a încheiat un acord de compensare contractuală cu contrapartea sa, care creează o singură obligație juridică acoperind toate tranzacțiile incluse, astfel încât în cazul în care contrapartea ar intra în stare de nerambursare, banca ar avea dreptul să primească sau ar fi obligată să plătească numai suma netă a valorilor pozitive și negative marcate la piață ale tranzacțiilor individuale incluse; 109.2. banca dispune de opinii juridice scrise, fundamentate, în care se precizează că, în cazul contestării în instanță a acordului de compensare, creanțele și datoriile băncii nu ar depăși cele menționate la subpunctul 0. Opinia juridică trebuie să se refere la legislația aplicabilă: 109.2.1. în jurisdicția în care este înregistrată contrapartea; 109.2.2. dacă este implicată o sucursală a unei contrapărți, care este situată în altă țară decât cea în care este înregistrată contrapartea, în jurisdicția în care este situată sucursala;	Compatibil	

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
litera (a). Opinia juridică trebuie să se refere la legislația aplicabilă: (i) în jurisdicția în care este înregistrată contrapartea; (ii) dacă este implicată o sucursală a unei întreprinderi, care este situată în altă țară decât cea în care este înregistrată întreprinderea, în jurisdicția în care este situată sucursala; (iii) în jurisdicția ale cărei legi guvernează tranzacțiile individuale incluse în acordul de compensare; (iv) în jurisdicția ale cărei legi guvernează orice contract sau acord necesar efectuării compensării contractuale; (c) riscul de credit față de fiecare contraparte este agregat pentru a obține o singură expunere din punct de vedere juridic pentru toate tranzacțiile cu contrapartea respectivă. Această agregare se ia în considerare pentru scopurile limitei de creditare și ale capitalului intern; (d) contractul nu conține nicio clauză care, în cazul intrării unei contrapărți în stare de nerambursare, permite unei contrapărți care nu se află în stare de nerambursare să efectueze numai plăți limitate sau să nu efectueze nicio plată în favoarea contrapărții aflate în stare de nerambursare, chiar dacă aceasta din urmă este un creditor net [de exemplu, o clauză de retragere (clauză de tip „walk-away”)]. Dacă una dintre autoritățile competente nu primește dovezi satisfăcătoare potrivit cărora compensarea contractuală este valabilă și executorie din punct de vedere juridic, în temeiul	109.2.3. în jurisdicția a cărei legislație guvernează tranzacțiile individuale incluse în acordul de compensare; 109.2.4. în jurisdicția a cărei legislație guvernează orice contract sau acord necesar efectuării compensării contractuale; 109.3. riscul de credit față de fiecare contraparte este agregat pentru a obține o singură expunere din punct de vedere juridic pentru toate tranzacțiile cu contrapartea respectivă. Această agregare trebuie să se ia în considerare pentru scopurile limitei de creditare și ale capitalului intern; 109.4. contractul nu conține nicio clauză care, în cazul intrării unei contrapărți în stare de nerambursare, permite unei contrapărți care nu se află în stare de nerambursare să efectueze numai plăți limitate sau să nu efectueze nicio plată în favoarea contrapărții aflate în stare de nerambursare, chiar dacă aceasta din urmă este un creditor net. 110. Dacă Banca Națională a Moldovei, în cazul procesului de supraveghere, nu primește dovezi (probe) satisfăcătoare potrivit cărora este convinsă că compensarea contractuală este valabilă și executorie din punct de vedere juridic, în temeiul legislației fiecăreia dintre jurisdicțiile menționate la punctul 109 subpunctul 119.2., acordul de compensare contractuală nu este recunoscut ca diminuator de risc pentru niciuna dintre contrapărți. 111. Opiniile juridice menționate la punctul 109 subpunctul 109.2. pot fi redactate cu referire la tipurile de compensare contractuală. Acordurile de compensare contractuală între produse diferite trebuie să îndeplinească următoarele condiții suplimentare: 111.1. suma netă menționată la punctul 109 subpunctul 109.1. este suma netă a valorilor de închidere pozitive și negative ale oricărui acord-cadru bilateral individual inclus și a valorilor pozitive și negative marcate la piață ale tranzacțiilor individuale („quantumul net pentru toate produsele”);		

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
legislației fiecăreia dintre jurisdicțiile menționate la litera (b), acordul de compensare contractuală nu este recunoscut ca diminuator de risc pentru niciuna dintre contrapărți. Autoritățile competente se informează reciproc în această privință. (3) Opiniile juridice menționate la litera (b) pot fi redactate cu referire la tipurile de compensare contractuală. Acordurile de compensare contractuală între produse diferite trebuie să îndeplinească următoarele condiții suplimentare: (a) suma netă menționată la alineatul (2) litera (a) este suma netă a valorilor de închidere pozitive și negative ale oricărui acord-cadru bilateral individual inclus și a valorilor pozitive și negative marcate la piață ale tranzacțiilor individuale („cuantumul net pentru toate produsele”); (b) opiniile juridice menționate la alineatul (2) litera (b) se referă la valabilitatea și la caracterul executoriu ale întregului acord de compensare contractuală între produse diferite în conformitate cu termenii săi și la impactul acordului de compensare asupra dispozițiilor relevante ale oricărui acord-cadru bilateral individual inclus.	111.2. opiniile juridice menționate la punctul 109 subpunctul 109.2. se referă la valabilitatea și la caracterul executoriu ale întregului acord de compensare contractuală între produse diferite în conformitate cu termenii săi și la impactul acordului de compensare asupra dispozițiilor relevante ale oricărui acord-cadru bilateral individual inclus. <i>Prevederi existente - Regulamentul nr.220/2025</i>		

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
<i>Articolul 297</i> Obligațiile instituțiilor (1) O instituție stabilește și menține proceduri pentru a asigura reexaminarea, în lumina modificărilor legislațiilor jurisdicțiilor relevante menționate la articolul 296 alineatul (2) litera (b), a valabilității și a caracterului executoriu din punct de vedere juridic ale compensării contractuale. (2) Instituția păstrează în dosarele sale toate documentele referitoare la compensarea contractuală necesare. (3) Instituția ține seama de efectele compensării la măsurarea expunerii la riscul de credit agregat al fiecărei contrapărți și administrează riscul de credit al contrapărții pe baza efectelor acestei măsurări. (4) În cazul acordurilor de compensare contractuală între produse diferite, menționate la articolul 295, instituția menține proceduri, în conformitate cu articolul 296 alineatul (2) litera (c) pentru a verifica dacă pentru orice tranzacție care urmează să fie inclusă într-un set de compensare a fost emisă opinia juridică prevăzută la articolul 296 alineatul (2) litera (b). Instituția continuă să se conformeze, ținând seama de acordul de compensare contractuală între produse diferite, cerințelor de recunoaștere a compensării bilaterale și cerințelor prevăzute la capitolul 4 pentru recunoașterea diminuării riscului de credit, după caz, pentru fiecare acord-cadru bilateral individual inclus și pentru fiecare tranzacție inclusă.	<i>Secțiunea a 3-a</i> Obligațiile băncilor și efectele recunoașterii compensării ca diminuatoare de risc 112. Banca stabilește și menține proceduri pentru a asigura reexaminarea, în cazul modificărilor legislațiilor jurisdicțiilor relevante menționate la punctul 109 subpunctul 109.2., a valabilității și a caracterului executoriu din punct de vedere juridic ale compensării contractuale. 113. Banca păstrează în dosarele sale toate documentele referitoare la compensarea contractuală. 114. Banca ține seama de efectele compensării la măsurarea expunerii la riscul de credit agregat al fiecărei contrapărți și administrează riscul de credit al contrapărții pe baza efectelor acestei măsurări. 115. În cazul acordurilor de compensare contractuală între produse diferite, menționate la punctul 106, banca menține proceduri, în conformitate cu punctul 109 subpunctul 109.3. pentru a verifica dacă pentru orice tranzacție care urmează să fie inclusă într-un set de compensare a fost emisă opinia juridică prevăzută la punctul 109 subpunctul 109.2. 116. Banca continuă să se conformeze, ținând seama de acordul de compensare contractuală între produse diferite, cerințelor de recunoaștere a compensării bilaterale și cerințelor pentru recunoașterea diminuării riscului de credit conform Regulamentului nr. 112/2018, după caz, pentru fiecare acord-cadru bilateral individual inclus și pentru fiecare tranzacție inclusă. <i>Prevederi existente - Regulamentul nr.220/2025</i>	Compatibil	

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
Articolul 298 Efectele recunoașterii compensării ca diminuatoare de risc Compensarea în sensul secțiunilor 3-6 este recunoscută astfel cum se indică în secțiunile respective.	117. Compensarea în sensul captolelor III-IV este recunoscută astfel cum se indică în capitolele respective. Prevederi existente - Regulamentul nr.220/2025	Compatibil	
Secțiunea 8 Elemente ale portofoliului de tranzacționare Articolul 299 Elemente ale portofoliului de tranzacționare (1) În scopul aplicării prezentului articol, anexa II va include o trimitere la instrumentele financiare derivate pentru transferul riscului de credit, menționate în secțiunea C punctul 8 din anexa I la Directiva 2004/39/CE. (2) La calculul valorilor ponderate la riscul de contraparte ale expunerilor elementelor din portofoliul de tranzacționare, instituțiile respectă următoarele principii: (b) instituțiile nu trebuie să utilizeze metoda simplă a garanțiilor financiare prevăzută la articolul 222 pentru recunoașterea efectelor garanției financiare; (c) în cazul tranzacțiilor de răscumpărare și al operațiunilor de dare sau luare de titluri sau mărfuri cu împrumut înregistrate în portofoliul de tranzacționare, instituțiile pot recunoaște drept garanții reale eligibile toate instrumentele	Capitolul VII ELEMENTE ALE PORTOFOLIULUI DE TRANZACȚIONARE 118. La calculul valorilor ponderate la riscul de contraparte ale expunerilor elementelor din portofoliul de tranzacționare, băncile respectă regulile descrise la punctele 119-124. 119. Pentru recunoașterea efectelor garanției financiare băncile nu utilizează metoda simplă a garanțiilor financiare prevăzută la capitolul VIII secțiunea a 4-a din Regulamentul nr.112/2018. 120. În cazul tranzacțiilor de răscumpărare și al operațiunilor de dare sau luare de titluri sau mărfuri cu împrumut înregistrate în portofoliul de tranzacționare, băncile pot recunoaște drept garanții reale eligibile toate instrumentele financiare și toate mărfurile care sunt eligibile pentru includere în portofoliul de tranzacționare. 121. Pentru expunerile care provin din instrumente financiare derivate extrabursiere înregistrate în portofoliul de tranzacționare, băncile pot recunoaște drept garanții reale eligibile mărfurile care sunt eligibile pentru includere în portofoliul de tranzacționare. 122. În vederea calculării ajustărilor de volatilitate, în cazul în care astfel de instrumente financiare sau mărfuri, care nu sunt eligibile în conformitate cu Regulamentul nr.112/2018, sunt date cu împrumut, vândute sau furnizate, ori luate cu împrumut, achiziționate sau primite drept garanții reale, sau în alt mod în cadrul unei astfel de	Compatibil	

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
financiare și toate mărfurile care sunt eligibile pentru includere în portofoliul de tranzacționare; (d) pentru expunerile care provin din instrumente financiare derivate extrabursiere înregistrate în portofoliul de tranzacționare, instituțiile pot recunoaște drept garanții reale eligibile mărfurile care sunt eligibile pentru includere în portofoliul de tranzacționare; (e) în vederea calculării ajustărilor de volatilitate în cazul în care aceste instrumente financiare sau mărfuri, care nu sunt eligibile în conformitate cu capitolul 4, sunt date cu împrumut, vândute sau furnizate, ori luate cu împrumut, achiziționate sau primite drept garanții reale sau în alt mod în cadrul unei astfel de tranzacții, iar instituția utilizează, în conformitate cu capitolul 4 secțiunea 3, abordarea bazată pe ajustări de volatilitate reglementate, aceasta tratează astfel de instrumente și mărfuri în același fel ca titlurile de capital neincluse într-un indice principal și cotate la o bursă recunoscută; (f) dacă o instituție utilizează abordarea bazată pe estimări proprii ale ajustărilor de volatilitate în conformitate cu capitolul 4 secțiunea 3 pentru instrumentele financiare sau mărfurile care nu sunt eligibile în conformitate cu capitolul 4, aceasta calculează ajustările de volatilitate pentru fiecare element individual. Dacă a obținut aprobarea să utilizeze abordarea bazată pe modele interne definită în capitolul 4, instituția poate aplica această abordare și pentru portofoliul de tranzacționare; (g) în ceea ce privește recunoașterea acordurilor-cadru de compensare care acoperă tranzacții de răscumpărare, operațiuni de dare sau luare de titluri sau mărfuri cu împrumut sau alte operațiuni	tranzacții, iar banca utilizează, în conformitate cu capitolul VIII din regulamentul nominalizat, abordarea bazată pe ajustări de volatilitate reglementate, astfel de instrumente și mărfuri se tratează în același fel ca titlurile de capital neincluse într-un indice principal și cotate la o bursă recunoscută. <i>122¹. Dacă banca utilizează abordarea bazată pe estimări proprii ale ajustărilor de volatilitate în conformitate cu prevederile titlului III din Regulamentul nr.112/2018 pentru instrumentele financiare sau mărfurile care nu sunt eligibile în conformitate cu prevederile Regulamentul nr.112/2018, aceasta calculează ajustările de volatilitate pentru fiecare element individual. Dacă a obținut aprobarea să utilizeze abordarea bazată pe modele interne definită în Regulamentul nr.112/2018, banca poate aplica această abordare și pentru portofoliul de tranzacționare.</i> 123. În ceea ce privește recunoașterea contractelor de compensare care acoperă tranzacții de răscumpărare, operațiuni de dare sau luare de titluri sau mărfuri cu împrumut sau alte operațiuni ajustate la condițiile pieței de capital, băncile recunosc compensarea între poziții din portofoliul de tranzacționare și poziții din afara portofoliului de tranzacționare, numai dacă tranzacțiile compensate îndeplinesc următoarele condiții: 123.1. toate tranzacțiile sunt marcate la piață zilnic; 123.2. orice elemente luate cu împrumut, achiziționate sau primite în cadrul tranzacțiilor pot fi recunoscute drept garanții financiare eligibile în conformitate cu punctul 25 din Regulamentul nr.112/2018, fără aplicarea punctelor 120-122. 124. Dacă un instrument financiar derivat de credit inclus în portofoliul de tranzacționare face parte dintr-o acoperire internă a riscului, iar protecția creditului este recunoscută în temeiul capitolului V din Regulamentul nr.112/2018, băncile aplică una din următoarele abordări:		

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
ajustate la condițiile pieței de capital, instituțiile recunosc compensarea între poziții din portofoliul de tranzacționare și poziții din afara acestuia, numai dacă tranzacțiile compensate îndeplinesc următoarele condiții: (i) toate tranzacțiile sunt marcate la piață zilnic; (ii) orice elemente luate cu împrumut, achiziționate sau primite în cadrul tranzacțiilor pot fi recunoscute drept garanții financiare eligibile în conformitate cu capitolul 4, fără aplicarea literelor (c)-(f) din prezentul alineat; (h) dacă un instrument financiar derivat de credit inclus în portofoliul de tranzacționare face parte dintr-o acoperire internă a riscului, iar protecția creditului este recunoscută în temeiul prezentului regulament în conformitate cu articolul 204, instituțiile aplică una din următoarele abordări: (i) tratează instrumentul financiar derivat de credit ca și când nu ar exista risc de contraparte decurgând din poziția pe instrumentul respectiv; (ii) includ în mod consecvent în calculul cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de credit al contrapărții toate instrumentele financiare derivate de credit din portofoliul de tranzacționare care fac parte din acoperiri interne ale riscului sau sunt achiziționate ca protecție împotriva unei expuneri la riscul de credit al contrapărții, dacă protecția creditului este recunoscută ca eligibilă în conformitate cu capitolul 4.	124.1. tratează instrumentul financiar derivat de credit ca și când nu ar exista risc de contraparte decurgând din poziția pe instrumentul respectiv; 124.2. includ în mod consecvent în calculul cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de credit al contrapărții toate instrumentele financiare derivate de credit din portofoliul de tranzacționare care fac parte din acoperiri interne ale riscului sau sunt achiziționate ca protecție împotriva unei expuneri la riscul de credit al contrapărții, dacă protecția creditului este recunoscută ca eligibilă în conformitate cu Regulamentul nr.112/2018. <i>Prevederi existente - Regulamentul nr.220/2025, cu excepția pct.122¹ - prevedere nouă - Inclusă prin Proiectul HCE al BNM de modificare a Regulamentului nr.220/2025</i>		
Secțiunea 9 Cerințele de fonduri proprii pentru expunerile față de o CPC	Capitolul I. Dispoziții generale <i>Secțiunea 1. Domeniu de aplicare și noțiuni</i>	Parțial compatibil	Termenii care nu au fost transpuși, se vor transpune la o etapă ulterioară – în funcție de necesitatea termenilor respectivi.

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
<i>Articolul 300</i> Definiții În sensul prezentei secțiuni și al părții a șaptea, se aplică următoarele definiții: (1) „indisponibil în caz de faliment”, cu privire la activele clienților, înseamnă existența unor dispoziții eficace conform cărora activele respective fie nu vor fi disponibile creditorilor unei CPC sau unui membru compensator, în cazul insolvenței CPC în cauză sau, respectiv, a membrului compensator în cauză, fie nu vor fi disponibile membrului compensator pentru a acoperi pierderile înregistrate ca urmare a nerambursării de către un client sau mai mulți clienți, alții decât cei care au pus la dispoziție activele respective; (2) „tranzacție legată de o CPC” înseamnă un contract sau o tranzacție, enumerate la articolul 301 alineatul (1), între un client și un membru compensator care sunt direct legate de un contract sau de o tranzacție enumerate la alineatul respectiv între membrul compensator respectiv și o CPC; (3) „membru compensator” înseamnă membru compensator astfel cum este definit la articolul 2 punctul 14 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012; (4) „client” înseamnă client astfel cum este definit la articolul 2 punctul 15 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 sau o întreprindere care a stabilit acorduri de compensare indirectă cu un membru compensator, în conformitate cu articolul 4 alineatul (3) din regulamentul menționat; (5) „tranzacție în numerar” înseamnă tranzacție cu numerar, titluri de datorie sau titluri de capital, o tranzacție de schimb valutar la vedere sau o tranzacție cu mărfuri la vedere; cu toate acestea, tranzacțiile de răscumpărare, tranzacțiile de dare cu împrumut de titluri de valoare sau de mărfuri și	3. În sensul prezentului regulament se utilizează următoarele noțiuni: ... <i>client</i> - o întreprindere a cărei relație contractuală cu un membru compensator al unei CPC îi permite să își compenseze tranzacțiile prin CPC respectivă; <i>client de nivel superior</i> - o entitate care furnizează servicii de compensare unui client de nivel inferior; <i>client de nivel inferior</i> - o entitate care accesează serviciile unei CPC prin intermediul unui client de nivel superior; ... <i>contribuție nefinanțată la un fond de garantare</i> - o contribuție pe care o bancă care acționează ca membru compensator s-a angajat contractual să o furnizeze unei CPC după ce aceasta din urmă și-a epuizat fondul de garantare pentru a acoperi pierderile suportate ca urmare a intrării în stare de nerambursare a unuia sau a mai multora dintre membrii săi compensatori; ... <i>indisponibil în caz de faliment</i> - cu privire la activele clienților, înseamnă existența unor dispoziții eficace conform cărora activele respective fie nu vor fi disponibile creditorilor unei CPC sau unui membru compensator, în cazul insolvenței CPC în cauză sau, respectiv, a membrului compensator în cauză, fie nu vor fi disponibile membrului compensator pentru a acoperi pierderile înregistrate ca urmare a nerambursării de către un client sau mai mulți clienți, alții decât cei care au pus la dispoziție activele respective; <i>membru compensator</i> - o persoană juridică care participă în cadrul unei CPC și care răspunde de executarea obligațiilor financiare care decurg din această participare; .. <i>structură a clientelei pe mai multe niveluri</i> - un mecanism indirect de compensare în temeiul căruia unei bănci îi sunt furnizate servicii de compensare de către o entitate care nu este un membru compensator, ci este la		

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
tranzacțiile de luare cu împrumut de titluri de valoare sau de mărfuri nu sunt tranzacții în numerar; (6) „mecanism indirect de compensare” înseamnă un mecanism care îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 4 alineatul (3) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 648/2012; (7) „client de nivel superior” înseamnă o entitate care furnizează servicii de compensare unui client de nivel inferior; (8) „client de nivel inferior” înseamnă o entitate care accesează serviciile unei CPC prin intermediul unui client de nivel superior; (9) „structură a clientelei pe mai multe niveluri” înseamnă un mecanism indirect de compensare în temeiul căruia unei instituții îi sunt furnizate servicii de compensare de către o entitate care nu este un membru compensator, ci este la rândul său client al unui membru compensator sau al unui client de nivel superior; (10) „contribuție nefinanțată la un fond de garantare” înseamnă o contribuție pe care o instituție care acționează ca membru compensator s-a angajat contractual să o furnizeze unei CPC după ce aceasta din urmă și-a epuizat fondul de garantare pentru a acoperi pierderile suportate ca urmare a intrării în stare de nerambursare a unuia sau a mai multora dintre membrii săi compensatori; (11) „tranzacție de dare sau luare cu împrumut de depozite garantată integral” înseamnă o tranzacție de piață monetară acoperită integral cu garanții reale în cadrul căreia două contrapărți fac schimb de depozite și o CPC se interpune între acestea pentru a asigura executarea obligațiilor de plată ale contrapărților respective.	rândul său client al unui membru compensator sau al unui client de nivel superior; ... <i>tranzacție de dare sau luare cu împrumut de depozite garantată integral</i> - o tranzacție de piață monetară acoperită integral cu garanții reale în cadrul căreia două contrapărți fac schimb de depozite și o CPC se interpune între acestea pentru a asigura executarea obligațiilor de plată ale contrapărților respective; <i>tranzacție legată de o CPC</i> - un contract sau o tranzacție, enumerate la punctul 125, între un client și un membru compensator care sunt direct legate de un contract sau de o tranzacție enumerate la alineatul respectiv între membrul compensator respectiv și o CPC; <i>tranzacție în numerar</i> - tranzacție cu numerar, titluri de datorie sau titluri de capital, o tranzacție de schimb valutar la vedere sau o tranzacție cu mărfuri la vedere; cu toate acestea, tranzacțiile de răscumpărare, tranzacțiile de dare cu împrumut de titluri de valoare sau de mărfuri și tranzacțiile de luare cu împrumut de titluri de valoare sau de mărfuri nu sunt tranzacții în numerar; ...		

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
Articolul 301 Domeniul de aplicare material (1) Prezenta secțiune se aplică următoarelor contracte și tranzacții, atât timp cât sunt în curs de desfășurare cu o CPC: (a) contractelor derivate enumerate în anexa II și instrumentelor financiare derivate de credit; (b) operațiunilor de finanțare prin titluri de valoare și tranzacțiilor de dare sau luare cu împrumut de depozite garantate integral; și (c) tranzacțiilor cu termen lung de decontare. Prezenta secțiune nu se aplică expunerilor care rezultă din decontarea tranzacțiilor în numerar. Instituțiile aplică tratamentul prevăzut la titlul V expunerilor din tranzacții ce rezultă din respectivele tranzacții și o pondere de risc de 0 % contribuțiilor la fondul de garantare care acoperă doar acele tranzacții. Instituțiile aplică tratamentul prevăzut la articolul 307 contribuțiilor la fondul de garantare care acoperă oricare dintre tipurile de contracte menționate la primul paragraf din prezentul alineat, în plus față de tranzacțiile în numerar. (2) În sensul prezentei secțiuni, se aplică următoarele cerințe: (a) marja inițială nu include contribuțiile către o CPC pentru acorduri mutualizate de partajare a pierderilor; (b) marja inițială include garanțiile reale depuse de o instituție care acționează în calitate de membru compensator sau de client peste suma minimă impusă de CPC sau de instituția care acționează ca membru compensator, cu condiția ca respectiva CPC sau instituția care acționează ca membru compensator să poată, în cazurile corespunzătoare, să împiedice instituția care acționează ca membru compensator sau clientul să retragă aceste garanții reale excedentare;	Capitolul VIII CERINȚELE DE FONDURI PROPRII PENTRU EXPUNERILE FAȚĂ DE O CONTAPARTE CENTRALĂ Secțiunea 1 Domeniul de aplicare 125. Prezentul capitol se aplică următoarelor contracte și tranzacții, atât timp cât sunt în curs de desfășurare cu o CPC: 125.1. contractelor derivate enumerate în anexa nr.1 la Regulamentul nr.114/2018 și instrumentelor financiare derivate de credit; 125.2. operațiunilor de finanțare prin titluri de valoare și tranzacțiilor de dare sau luare cu împrumut de depozite garantate integral; și 125.3. tranzacțiilor cu termen lung de decontare. 126. Prezentul capitol nu se aplică expunerilor care rezultă din decontarea tranzacțiilor în numerar. Băncile aplică tratamentul prevăzut în Regulamentul cu privire la tratamentul riscului de decontare/livrare pentru bănci, aprobat prin Hotărârea Comitetului executiv al Băncii Naționale a Moldovei nr. 115/2018, expunerilor ce rezultă din respectivele tranzacții și o pondere de risc de 0 % contribuțiilor la fondul de garantare care acoperă doar acele tranzacții. Băncile aplică tratamentul prevăzut la punctul 149 contribuțiilor la fondul de garantare care acoperă oricare dintre tipurile de contracte menționate în anexa nr.1 la Regulamentul nr.114/2018, în plus față de tranzacțiile în numerar. 127. În sensul prezentului capitol, se aplică următoarele cerințe: 127.1. marja inițială nu include contribuțiile către o CPC pentru acorduri mutualizate de partajare a pierderilor; 127.2. marja inițială include garanțiile reale depuse de bancă care acționează în calitate de membru compensator sau de client peste suma minimă stabilită de CPC sau de banca care acționează ca membru compensator, cu condiția ca respectiva CPC sau banca care acționează ca membru compensator să poată, în cazurile	Compatibil	

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
(c) în cazul în care o CPC utilizează marja inițială pentru a mutualiza pierderile în rândul membrilor săi compensatori, instituțiile care acționează ca membri compensatori tratează marja inițială respectivă ca fiind o contribuție la fondul de garantare.	corespunzătoare, să împiedice banca care acționează ca membru compensator sau clientul să retragă aceste garanții reale excedentare; 127.3. în cazul în care o CPC utilizează marja inițială pentru a mutualiza pierderile în rândul membrilor săi compensatori, băncile care acționează ca membri compensatori tratează marja inițială respectivă ca fiind o contribuție la fondul de garantare. <i>Prevederi existente - Regulamentul nr.220/2025</i>		
Articolul 302 Monitorizarea expunerilor la CPC (1) Instituțiile își monitorizează toate expunerile la CPC și stabilesc proceduri privind raportarea cu regularitate a informațiilor privind aceste expuneri către conducerea superioară și comitetul sau comitetele adecvate ale organului de conducere. (2) Instituțiile evaluează, prin intermediul unor analize de scenarii și al unor simulări de criză adecvate, dacă nivelul fondurilor proprii deținute pentru expunerile la o CPC, inclusiv la expunerile din credite viitoare potențiale sau contingente, expunerile la contribuțiile la fondul de garantare și, în cazul în care instituția acționează în calitate de membru compensator, expunerile rezultate din acorduri contractuale, astfel cum sunt prevăzute la articolul 304, este corelat în mod corespunzător cu riscurile inerente ale expunerilor respective.	<i>Secțiunea a 2-a</i> Monitorizarea expunerilor la CPC 128. Băncile își monitorizează toate expunerile la CPC și stabilesc proceduri privind raportarea cu regularitate a informațiilor privind aceste expuneri către organul de conducere și comitetelor specializate ale consiliului băncii. 129. Băncile evaluează, prin intermediul unor analize de scenarii și al unor simulări de criză adecvate, dacă nivelul fondurilor proprii deținute pentru expunerile la o CPC, inclusiv la expunerile din credite viitoare potențiale sau contingente, expunerile la contribuțiile la fondul de garantare și, în cazul în care banca acționează în calitate de membru compensator, expunerile rezultate din acorduri contractuale, astfel cum sunt prevăzute la punctele 132-139, este corelat în mod corespunzător cu riscurile inerente ale expunerilor respective. <i>Prevederi existente - Regulamentul nr.220/2025</i>	Compatibil	
Articolul 303 Tratatamentul expunerilor la CPC-uri ale membrilor compensatori (1) O instituție care acționează ca membru compensator, în scopuri proprii sau în calitate de intermediar financiar între un client și o CPC calculează cerințele de fonduri proprii pentru expunerile sale față de o CPC după cum urmează:	<i>Secțiunea a 3-a</i> Tratatamentul expunerilor la CPC-uri ale membrilor compensatori 130. Banca care acționează ca membru compensator, în scopuri proprii sau în calitate de intermediar financiar între un client și o CPC, calculează cerințele de fonduri proprii pentru expunerile sale față de o CPC după cum urmează:	Compatibil	

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
(a) aplică tratamentul prevăzut la articolul 306 expunerilor sale din tranzacții cu respectiva CPC; (b) aplică tratamentul prevăzut la articolul 307 contribuțiilor sale la fondul de garantare efectuate către CPC. (2) În sensul alineatului (1), suma cerințelor de fonduri proprii ale unei instituții pentru expunerile sale față de o CPCC generate de expunerile din tranzacții și de contribuțiile la fondul de garantare face obiectul unui plafon egal cu suma cerințelor de fonduri proprii care s- ar aplica expunerilor respective dacă CPC ar fi o CPC necalificată.	130.1. aplică tratamentul prevăzut la punctele 145-148 expunerilor sale din tranzacții cu respectiva CPC; 130.2. aplică tratamentul prevăzut la punctul 149 contribuțiilor sale la fondul de garantare efectuate către CPC. 131. În sensul punctului 130, suma cerințelor de fonduri proprii ale unei bănci pentru expunerile sale față de o CPCC generate de expunerile din tranzacții și de contribuțiile la fondul de garantare face obiectul unui plafon egal cu suma cerințelor de fonduri proprii care s- ar aplica expunerilor respective dacă CPC ar fi o CPC necalificată. <i>Prevederi existente - Regulamentul nr.220/2025</i>		
<i>Articolul 304</i> Tratamentul expunerilor membrilor compensatori la clienți (1) O instituție care acționează ca membru compensator și care, în această calitate, acționează ca intermediar financiar între un client și o CPC calculează cerințele de fonduri proprii pentru tranzacțiile sale cu clientul respectiv legate de CPC în conformitate cu secțiunile 1-8 din prezentul capitol, cu capitolul 4 secțiunea 4 din prezentul titlu și cu titlul VI, după caz. (2) Dacă o instituție care acționează ca membru compensator încheie un acord contractual cu un client al unui alt membru compensator care facilitează clientului respectiv, în conformitate cu articolul 48 alineatele (5) și (6) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, transferul pozițiilor și al garanțiilor reale menționate la articolul 305 alineatul (2) litera (b) din prezentul regulament și dacă respectivul acord contractual antrenează o obligație contingentă pentru respectiva instituție, instituția poate atribui o valoare a expunerii egală cu zero obligației contingente respective.	<i>Secțiunea a 4-a</i> Tratamentul expunerilor membrilor compensatori la clienți 132. Banca care acționează ca membru compensator și care, în această calitate, acționează ca intermediar financiar între un client și o CPC calculează cerințele de fonduri proprii pentru tranzacțiile sale cu clientul respectiv legate de CPC în conformitate cu capitolele I - VII, cu prevederile Regulamentului nr.112/2018 și ale Regulamentului nr.103/2020, după caz. 133. Dacă banca care acționează ca membru compensator încheie un acord contractual cu un client al unui alt membru compensator care facilitează clientul respectiv, transferul pozițiilor și al garanțiilor reale menționate la punctul 141 subpunctul 141.2. și dacă acordul contractual antrenează o obligație contingentă pentru bancă, banca poate atribui o valoare a expunerii egală cu zero obligației contingente respective. 134. În cazul în care banca care acționează ca membru compensator utilizează metodele prevăzute în capitolul III pentru a calcula cerința de fonduri proprii pentru expunerile sale, se aplică următoarele dispoziții:	Parțial compatibil	Trimiterea la articolul 48 alineatele (5) și (6) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, care reglementează transferul pozițiilor și garanțiilor în cazul insolvenței unui membru compensator, va fi transpusă la etapa transpunerii Regulamentului (UE) nr.648/2012.

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
(3) În cazul în care o instituție care acționează ca membru compensator utilizează metodele prevăzute în secțiunea 3 sau 6 din prezentul capitol pentru a calcula cerința de fonduri proprii pentru expunerile sale, se aplică următoarele dispoziții: (a) prin derogare de la articolul 285 alineatul (2), instituția poate utiliza o perioadă de risc de marjă de cel puțin cinci zile lucrătoare pentru expunerile sale la un client; (b) instituția aplică o perioadă de risc de marjă de cel puțin 10 zile lucrătoare pentru expunerile sale la o CPC; (c) prin derogare de la articolul 285 alineatul (3), în cazul în care un set de compensare inclus în calcul îndeplinește condiția prevăzută la litera (a) de la alineatul respectiv, instituția poate să nu țină seama de limita stabilită la litera respectivă, cu condiția ca setul de compensare să nu îndeplinească cerința prevăzută la litera (b) de la alineatul respectiv și să nu conțină tranzacții contestate sau opțiuni exotice; (d) în cazul în care o CPC reține o marjă de variație față de o tranzacție și garanțiile reale ale instituției nu sunt protejate în cazul insolvenței respectivei CPC, instituția aplică o perioadă de risc de marjă egală cu valoarea cea mai mică dintre un an și scadența reziduală a tranzacției, cu un prag de 10 zile lucrătoare. (4) Prin derogare de la articolul 281 alineatul (2) litera (i), în cazul în care o instituție care acționează ca membru compensator utilizează metoda prevăzută în secțiunea 4 pentru a calcula cerința de fonduri proprii aferentă expunerilor sale la un client, instituția poate utiliza un factor de scadență de 0,21 pentru efectuarea calculului. (5) Prin derogare de la articolul 282 alineatul (4) litera (d), în cazul în care o instituție care acționează ca membru compensator utilizează	134.1. banca poate utiliza o perioadă de risc de marjă de cel puțin cinci zile lucrătoare pentru expunerile sale la un client; 134.2. banca aplică o perioadă de risc de marjă de cel puțin 10 zile lucrătoare pentru expunerile sale la o CPC; 134.3. în cazul în care un set de compensare inclus în calcul îndeplinește condiția prevăzută la subpunctul 134.1., banca poate să nu țină seama de limita stabilită la punctul respectiv, cu condiția ca setul de compensare să nu îndeplinească cerința prevăzută la subpunctul 134.2. și să nu conțină tranzacții contestate sau opțiuni exotice; 134.4. în cazul în care o CPC reține o marjă de variație față de o tranzacție și garanțiile reale ale băncii nu sunt protejate în cazul insolvenței respectivei CPC, banca aplică o perioadă de risc de marjă egală cu valoarea cea mai mică dintre un an și scadența reziduală a tranzacției, cu un prag de 10 zile lucrătoare. 135. Prin derogare de la punctul 100 subpunctul 100.9., în cazul în care banca care acționează ca membru compensator utilizează metoda prevăzută în capitolul IV pentru a calcula cerința de fonduri proprii aferentă expunerilor sale la un client, aceasta poate utiliza un factor de scadență de 0,21 pentru efectuarea calculului. 136. Prin derogare de la punctul 104 subpunctul 104.4., în cazul în care banca care acționează ca membru compensator utilizează metoda prevăzută în capitolul V pentru a calcula cerința de fonduri proprii aferentă expunerilor sale la un client, aceasta poate utiliza un factor de scadență de 0,21 la calculul respectiv. 137. Banca care acționează ca membru compensator poate utiliza valoarea redusă a expunerii în caz de nerambursare rezultată din calculele menționate la punctele 134-136 pentru a-și calcula cerințele de fonduri proprii pentru riscul CVA în conformitate cu Regulamentul nr.103/2020. 138. Banca care acționează ca membru compensator care colectează garanții reale de la un client pentru o tranzacție legată de o CPC și transferă garanțiile reale către CPC		

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
metoda prevăzută în secțiunea 5 pentru a calcula cerința de fonduri proprii aferentă expunerilor sale la un client, instituția respectivă poate utiliza un factor de scadență de 0,21 la calculul respectiv. (6) O instituție care acționează ca membru compensator poate utiliza valoarea redusă a expunerii în caz de nerambursare rezultată din calculele menționate la alineatele (3), (4) și (5) pentru a-și calcula cerințele de fonduri proprii pentru riscul CVA în conformitate cu titlul VI. (7) O instituție care acționează ca membru compensator care colectează garanții reale de la un client pentru o tranzacție legată de o CPC și transferă garanțiile reale către CPC poate recunoaște garanțiile respective pentru a-și reduce expunerea la client pentru tranzacția respectivă legată de CPC. În cazul unei structuri a clientelei pe mai multe niveluri, tratamentul prevăzut la primul paragraf poate fi aplicat la fiecare nivel al structurii respective.	poate recunoaște garanțiile respective pentru a-și reduce expunerea la client pentru tranzacția respectivă legată de CPC. 139. În cazul unei structuri a clientelei pe mai multe niveluri, tratamentul prevăzut la punctul 138 poate fi aplicat la fiecare nivel al structurii respective. <i>Prevederi existente - Regulamentul nr.220/2025</i>		
Articolul 305 Tratatamentul expunerilor clienților (1) O instituție care este client calculează cerințele de fonduri proprii pentru tranzacțiile sale legate de o CPC cu membrul său compensator în conformitate cu secțiunile 1-8 din prezentul capitol, cu capitolul 4 secțiunea 4 din prezentul titlu și cu titlul VI, după caz. (2) Fără a aduce atingere abordării prevăzute la alineatul (1), în cazul în care o instituție este client, aceasta poate calcula cerințele de fonduri proprii pentru expunerile sale din tranzacții în cazul tranzacțiilor cu membrul compensator legate	<i>Secțiunea a 5-a</i> Tratatamentul expunerilor clienților 140. Banca care este client calculează cerințele de fonduri proprii pentru tranzacțiile sale legate de o CPC cu membrul său compensator în conformitate cu capitolele I - VII, cu prevederile Regulamentului nr.112/2018 și ale Regulamentului nr.103/2020, după caz. 141. Fără a aduce atingere abordării prevăzute la punctul 140, în cazul în care banca este client, aceasta poate calcula cerințele de fonduri proprii pentru expunerile sale din tranzacții în cazul tranzacțiilor cu membrul compensator legate de CPC în conformitate cu punctele 145-148, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:	Compatibil	

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
de CPC în conformitate cu articolul 306, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții: (a) pozițiile și activele instituției legate de tranzacțiile în cauză sunt distinse și separate, atât la nivelul membrului compensator, cât și al CPC, de pozițiile și activele membrului compensator și ale celorlalți clienți ai membrului compensator și, ca urmare a acestei distincții și separări, pozițiile și activele respective ale instituției sunt indisponibile în cazul în care membrul compensator ori unul sau mai mulți dintre clienții săi intră în stare de nerambursare sau în insolvență; (b) legislația, reglementările și normele, precum și acordurile contractuale aplicabile instituției sau CPC ori obligatorii pentru acestea facilitează transferul pozițiilor clientului legate de contractele și de tranzacțiile în cauză și al garanțiilor reale aferente către un alt membru compensator în perioada de risc de marjă aplicabilă, în cazul în care membrul compensator inițial intră în stare de nerambursare sau în insolvență. În această situație, pozițiile clientului și garanțiile reale se transferă la valoarea de piață, cu excepția cazului în care clientul solicită închiderea poziției la valoarea de piață; (c) clientul a efectuat și a menținut la zi o analiză juridică suficient de aprofundată, care demonstrează că modalitățile prin care se asigură îndeplinirea condiției prevăzute la litera (b) sunt legale, valabile, obligatorii și executorii din punct de vedere juridic în temeiul legislației relevante ale jurisdicției sau jurisdicțiilor relevante; (d) CPC este o CPCC. Atunci când o instituție evaluează dacă respectă condiția prevăzută la primul paragraf litera (b), aceasta poate lua în considerare orice precedent clar în materie de transferuri ale pozițiilor clienților și ale garanțiilor reale corespunzătoare la	141.1. pozițiile și activele băncii legate de tranzacțiile în cauză sunt distinse și separate, atât la nivelul membrului compensator, cât și al CPC, de pozițiile și activele membrului compensator și ale celorlalți clienți ai membrului compensator și, ca urmare a acestei distincții și separări, pozițiile și activele respective ale băncii sunt indisponibile în cazul în care membrul compensator ori unul sau mai mulți dintre clienții săi intră în stare de nerambursare sau în insolvență; 141.2. legislația, precum și acordurile contractuale aplicabile băncii sau CPC ori obligatorii pentru acestea facilitează transferul pozițiilor clientului legate de contractele și de tranzacțiile în cauză și al garanțiilor reale aferente către un alt membru compensator în perioada de risc de marjă aplicabilă, în cazul în care membrul compensator inițial intră în stare de nerambursare sau în insolvență. În această situație, pozițiile clientului și garanțiile reale se transferă la valoarea de piață, cu excepția cazului în care clientul solicită închiderea poziției la valoarea de piață; 141.3. clientul a efectuat și a menținut la zi o analiză juridică suficient de aprofundată, care demonstrează că modalitățile prin care se asigură îndeplinirea condiției prevăzute la subpunctul 141.2. sunt legale, valabile, obligatorii și executorii din punct de vedere juridic în temeiul legislației relevante ale jurisdicției sau jurisdicțiilor relevante; 141.4. CPC este o CPCC. 142. Atunci când banca evaluează dacă respectă condiția prevăzută la punctul 141, subpunctul 141.2., aceasta poate lua în considerare orice precedent clar în materie de transferuri ale pozițiilor clienților și ale garanțiilor reale corespunzătoare la nivelul unei CPC, precum și orice intenție din partea sectorului de a continua această practică. 143. Prin derogare de la punctele 141 și 142, în cazul în care banca care este client nu îndeplinește condiția prevăzută la punctul 141, subpunctul 141.1. deoarece nu		

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
nivelul unei CPC, precum și orice intenție din partea sectorului de a continua această practică. (3) Prin derogare de la alineatul (2) din prezentul articol, în cazul în care o instituție care este client nu îndeplinește condiția prevăzută la litera (a) de la alineatul menționat deoarece nu este protejată de pierderi în situația în care membrul compensator și un alt client al membrului compensator intră împreună în stare de nerambursare, sub rezerva îndeplinirii tuturor celelalte condiții prevăzute la literalele (a)-(d) de la alineatul menționat sunt îndeplinite, instituția poate calcula cerințele de fonduri proprii pentru expunerile sale din tranzacții în cazul tranzacțiilor cu membrul său compensator legate de o CPC în conformitate cu articolul 306, sub rezerva înlocuirii ponderii de risc de 2 % prevăzute la articolul 306 alineatul (1) litera (a) cu o pondere de risc de 4 %. (4) În cazul unei structuri a clientelei pe mai multe niveluri, o instituție care este client de nivel inferior și care accesează serviciile unei CPC prin intermediul unui client de nivel superior poate aplica tratamentul menționat la alineatul (2) sau (3) numai în cazul în care condițiile prevăzute la alineatele respective sunt îndeplinite la fiecare nivel al structurii în cauză.	este protejată de pierderi în situația în care membrul compensator și un alt client al membrului compensator intră împreună în stare de nerambursare, sub rezerva îndeplinirii tuturor celelalte condiții prevăzute la punctul 141, subpunctele 141.1.-141.4. sunt îndeplinite, banca poate calcula cerințele de fonduri proprii pentru expunerile sale din tranzacții în cazul tranzacțiilor cu membrul său compensator legate de o CPC în conformitate cu punctele 145-148, sub rezerva înlocuirii ponderii de risc de 2 % prevăzute la punctul 145, subpunctul 145.1. cu o pondere de risc de 4 %. 144. În cazul unei structuri a clientelei pe mai multe niveluri, banca care este client de nivel inferior și care accesează serviciile unei CPC prin intermediul unui client de nivel superior poate aplica tratamentul menționat la punctele 141-143 numai în cazul în care condițiile prevăzute la punctele respective sunt îndeplinite la fiecare nivel al structurii în cauză. <i>Prevederi existente - Regulamentul nr.220/2025</i>		
Articolul 306 Cerințele de fonduri proprii pentru expunerile din tranzacții (1) O instituție aplică următorul tratament expunerilor sale din tranzacții cu CPC: (a) aplică o pondere de risc de 2 % valorilor tuturor expunerilor sale din tranzacții cu CPCC; (b) aplică ponderea de risc utilizată în cadrul abordării standardizate pentru riscul de credit prevăzută la articolul 107 alineatul (2) litera (b)	<i>Secțiunea a 6-a</i> Cerințele de fonduri proprii pentru expunerile din tranzacții și cerințele de fonduri proprii pentru contribuțiile la fondul de garantare al unei CPC 145. Banca aplică următorul tratament expunerilor sale din tranzacții cu CPC: 145.1. aplică o pondere de risc de 2 % valorilor tuturor expunerilor sale din tranzacții cu CPCC; 145.2. aplică ponderea de risc utilizată în cadrul abordării standardizate pentru riscul de credit prevăzută în	Compatibil	

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
tuturor expunerilor sale din tranzacții cu CPC necalificate; (c) în cazul în care o instituție acționează ca intermediar financiar între un client și o CPC, iar condițiile tranzacției legate de CPC prevăd că instituția nu este obligată să ramburseze clientului eventualele pierderi suferite ca urmare a modificărilor valorii tranzacției respective în cazul în care respectiva CPC intră în stare de nerambursare, instituția respectivă poate stabili ca valoarea expunerii pentru expunerea din tranzacția cu CPC care corespunde tranzacției legate de CPC respective să fie egală cu zero; (d) în cazul în care o instituție acționează ca intermediar financiar între un client și o CPC, iar condițiile tranzacției legate de CPC prevăd că instituția este obligată să ramburseze clientului eventualele pierderi suferite ca urmare a modificărilor valorii tranzacției respective în cazul în care respectiva CPC intră în stare de nerambursare, instituția respectivă aplică tratamentul de la litera (a) sau (b), după caz, expunerii din tranzacția cu CPC care corespunde tranzacției legate de CPC respective. (2) Prin derogare de la alineatul (1), dacă activele date în garanție unei CPC sau unui membru compensator sunt indisponibile în cazul în care respectiva CPC, membrul compensator ori unul sau mai mulți dintre ceilalți clienți ai membrului compensator devin insolvenți, o instituție poate atribui expunerilor la riscul de credit al contrapărții aferente activelor respective o valoare a expunerii egală cu zero. (3) O instituție calculează valorile expunerilor pentru expunerile sale din tranzacții cu o CPC în conformitate cu secțiunile 1-8 din prezentul capitol și cu secțiunea 4 din capitolul 4, după caz. (4) O instituție calculează cuantumul ponderate la risc ale expunerilor pentru expunerile sale din tranzacții cu CPC în sensul articolului 92 alineatul	Regulamentul nr.111/2018 tuturor expunerilor sale din tranzacții cu CPC necalificate; 145.3. în cazul în care banca acționează ca intermediar financiar între un client și o CPC, iar condițiile tranzacției legate de CPC prevăd că banca nu este obligată să ramburseze clientului eventualele pierderi suferite ca urmare a modificărilor valorii tranzacției respective în cazul în care CPC intră în stare de nerambursare, banca poate stabili ca valoarea expunerii din tranzacția cu CPC care corespunde tranzacției legate de CPC să fie egală cu zero; 145.4. în cazul în care banca acționează ca intermediar financiar între un client și o CPC, iar condițiile tranzacției legate de CPC prevăd că banca este obligată să ramburseze clientului eventualele pierderi suferite ca urmare a modificărilor valorii tranzacției respective în cazul în care CPC intră în stare de nerambursare, banca aplică tratamentul de la subpunctul 145.1. sau 145.2., după caz, expunerii din tranzacția cu CPC care corespunde tranzacției legate de CPC respective. 146. Prin derogare de la punctul 145, dacă activele date în garanție unei CPC sau unui membru compensator sunt indisponibile în cazul în care respectiva CPC, membrul compensator ori unul sau mai mulți dintre ceilalți clienți ai membrului compensator devin insolvenți, banca poate atribui expunerilor la riscul de credit al contrapărții aferente activelor respective o valoare a expunerii egală cu zero. 147. Banca calculează valorile expunerilor din tranzacții cu o CPC în conformitate cu capitolele I - VII, cu prevederile Regulamentului nr.112/2018 și ale Regulamentului nr.103/2020, după caz. 148. Banca calculează cuantumul ponderate la risc ale expunerilor din tranzacții cu CPC conform prevederilor Regulamentului nr.109/2018 înmulțind suma valorilor expunerilor sale din tranzacții cu CPC, calculate în conformitate cu punctele 146 și 147, cu		

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
(3) înmulțind suma valorilor expunerilor sale din tranzacții cu CPC, calculate în conformitate cu alineatele (2) și (3) de la prezentul articol, cu ponderea de risc determinată în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol.	ponderea de risc determinată în conformitate cu punctul 145. <i>Prevederi existente - Regulamentul nr.220/2025</i>		
Articolul 307 Cerințele de fonduri proprii pentru contribuțiile la fondul de garantare al unei CPC O instituție care acționează ca membru compensator aplică următorul tratament expunerilor sale rezultate din contribuțiile sale la fondul de garantare al unei CPC: (a) calculează cerința de fonduri proprii pentru contribuțiile sale prefinanțate la fondul de garantare al unei CPCC în conformitate cu abordarea prevăzută la articolul 308; (b) calculează cerința de fonduri proprii pentru contribuțiile sale prefinanțate și nefinanțate la fondul de garantare al unei CPC necalificate în conformitate cu abordarea prevăzută la articolul 309; (c) calculează cerința de fonduri proprii pentru contribuțiile sale nefinanțate la fondul de garantare al unei CPCC în conformitate cu abordarea prevăzută la articolul 310.	149. Banca care acționează ca membru compensator aplică următorul tratament expunerilor sale rezultate din contribuțiile sale la fondul de garantare al unei CPC: 149.1. calculează cerința de fonduri proprii pentru contribuțiile sale prefinanțate la fondul de garantare al unei CPCC în conformitate cu abordarea prevăzută la punctele 150-152; 149.2. calculează cerința de fonduri proprii pentru contribuțiile sale prefinanțate și nefinanțate la fondul de garantare al unei CPC necalificate în conformitate cu abordarea prevăzută la punctele 153 și 154; 149.3. calculează cerința de fonduri proprii pentru contribuțiile sale nefinanțate la fondul de garantare al unei CPCC în conformitate cu abordarea prevăzută la punctul 155. <i>Prevederi existente - Regulamentul nr.220/2025</i>	Compatibil	
Articolul 308 Cerințele de fonduri proprii pentru contribuțiile prefinanțate la fondul de garantare al unei CPCC (1) Valoarea expunerii aferente contribuției prefinanțate (DFi) a unei instituții la fondul de garantare al unei CPCC reprezintă suma plătită sau valoarea de piață a activelor furnizate de instituția respectivă din care se scade orice sumă din contribuția respectivă pe care CPCC a utilizat-o deja pentru a-și absorbi pierderile cauzate de intrarea în stare de nerambursare a unuia sau a mai multora dintre membrii săi compensatori.	<i>Secțiunea a 7-a</i> Cerințele de fonduri proprii pentru contribuțiile prefinanțate la fondul de garantare al unei CPCC 150. Valoarea expunerii aferente contribuției prefinanțate (DFi) a unei bănci la fondul de garantare al unei CPCC reprezintă suma plătită sau valoarea de piață a activelor furnizate de banca respectivă din care se scade orice sumă din contribuția respectivă pe care CPCC a utilizat-o deja pentru a-și absorbi pierderile cauzate de intrarea în stare de nerambursare a unuia sau a mai multora dintre membrii săi compensatori.	Parțial compatibil	Coeфициentul 12,5, specificat în CRR, cu care se multiplică cerințele de fonduri proprii reprezintă proporția inversă de la cerința de 8%, stabilită în același document. Având în vedere faptul că în Regulamentul nr.109/2018 cu privire la fondurile proprii ale băncilor și cerințele de capital, cerințele față de fondurile proprii au fost stabilite în mărime de 10 % se impune necesitatea ajustării și a coeficientului menționat din 12,5 în 10,0.

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
(2) O instituție calculează cerința de fonduri proprii pentru a acoperi expunerea provenind din contribuția sa prefinanțată după cum urmează: $K_i = \max \left\{ K_{CCP} \cdot \frac{DF_i}{DF_{CCP} + DF_{CM}}, 8\% \cdot 2\% \cdot DF_i \right\}$ unde: K_i = cerința de fonduri proprii; i = indicele care desemnează membrul compensator; K_{CCP} = capitalul ipotetic al CPCC comunicat instituției de CPCC în conformitate cu articolul 50c din Regulamentul (UE) nr. 648/2012; DF_i = contribuția prefinanțată; DF_{CCP} = resursele financiare prefinanțate ale CPC comunicate instituției de CPC în conformitate cu articolul 50c din Regulamentul (UE) nr. 648/2012; și DF_{CM} = suma contribuțiilor prefinanțate ale tuturor membrilor compensatori ai CPCC comunicată instituției de CPCC în conformitate cu articolul 50c din Regulamentul (UE) nr. 648/2012. (3) O instituție calculează valorile ponderate la risc ale expunerilor pentru expunerile rezultate din contribuția prefinanțată a instituției respective la fondul de garantare al unei CPCC în sensul articolului 92 alineatul (3) prin înmulțirea cu 12,5 a cerinței de fonduri proprii calculate în conformitate cu alineatul (2) de la prezentul articol.	151. Banca calculează cerința de fonduri proprii pentru a acoperi expunerea provenind din contribuția sa prefinanțată după cum urmează: $K_i = \max \left\{ K_{CCP} \cdot \frac{DF_i}{DF_{CCP} + DF_{CM}}, 8\% \cdot 2\% \cdot DF_i \right\}$ unde: K_i = cerința de fonduri proprii; i = indicele care desemnează membrul compensator; K_{CCP} = capitalul ipotetic al CPCC comunicat băncii de CPCC; DF_i = contribuția prefinanțată; DF_{CCP} = resursele financiare prefinanțate ale CPC comunicate băncii de CPC; și DF_{CM} = suma contribuțiilor prefinanțate ale tuturor membrilor compensatori ai CPCC comunicată băncii de CPCC. 152. Banca calculează valorile ponderate la risc ale expunerilor rezultate din contribuția prefinanțată a băncii respective la fondul de garantare al unei CPCC conform prevederilor Regulamentului nr.109/2018 prin înmulțirea cu 10 a cerinței de fonduri proprii calculate în conformitate cu punctul 151. <i>Prevederi existente - Regulamentul nr.220/2025</i>		
Articolul 309 Cerințele de fonduri proprii pentru contribuțiile prefinanțate la fondul de garantare al unei CPC necalificate și pentru contribuțiile nefinanțate la fondul de garantare al unei CPC necalificate	<i>Secțiunea a 8-a</i> Cerințele de fonduri proprii pentru contribuțiile prefinanțate la fondul de garantare al unei CPC necalificate și pentru contribuțiile nefinanțate la fondul de garantare al unei CPC necalificate și cerințele de fonduri proprii pentru	Parțial compatibil.	Coeфициentul 12,5, specificat în CRR, cu care se multiplică cerințele de fonduri proprii reprezintă proporția inversă de la cerința de 8%, stabilită în același document. Având în vedere faptul că în Regulamentul nr.109/2018 cu privire la fondurile proprii ale băncilor și cerințele de capital, cerințele față de fondurile proprii au fost stabilite în mărime de 10 % se impune

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
(1) O instituție aplică următoarea formulă pentru a calcula cerința de fonduri proprii pentru expunerile rezultate din contribuțiile sale prefinanțate la fondul de garantare al unei CPC necalificate și din contribuțiile nefinanțate la respectiva CPC: $K = DF + UC$ unde: K = cerința de fonduri proprii; DF = contribuțiile prefinanțate la fondul de garantare al unei CPC necalificate; și UC = contribuțiile nefinanțate la fondul de garantare al unei CPC necalificate. (2) O instituție calculează valorile ponderate la risc ale expunerilor pentru expunerile rezultate din contribuția instituției respective la fondul de garantare al unei CPC necalificate în sensul articolului 92 alineatul (3) prin înmulțirea cu 12,5 a cerinței de fonduri proprii calculate în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol.	contribuțiile nefinanțate la fondul de garantare al unei CPCC 153. Banca aplică următoarea formulă pentru a calcula cerința de fonduri proprii pentru expunerile rezultate din contribuțiile sale prefinanțate la fondul de garantare al unei CPC necalificate și din contribuțiile nefinanțate la respectiva CPC: $K = DF + UC$ unde: K = cerința de fonduri proprii; DF = contribuțiile prefinanțate la fondul de garantare al unei CPC necalificate; și UC = contribuțiile nefinanțate la fondul de garantare al unei CPC necalificate. 154. Banca calculează valorile ponderate la risc ale expunerilor rezultate din contribuția băncii respective la fondul de garantare al unei CPC necalificate conform prevederilor Regulamentului nr.109/2018 prin înmulțirea cu 10 a cerinței de fonduri proprii calculate în conformitate cu punctul 153. <i>Prevederi existente - Regulamentul nr.220/2025</i>		necesitatea ajustării și a coeficientului menționat din 12,5 în 10,0.
Articolul 310 Cerințele de fonduri proprii pentru contribuțiile nefinanțate la fondul de garantare al unei CPCC O instituție aplică o pondere de risc de 0 % contribuțiilor sale nefinanțate la fondul de garantare al unei CPCC.	155. Bancă aplică o pondere de risc de 0 % contribuțiilor sale nefinanțate la fondul de garantare al unei CPCC. <i>Prevederi existente - Regulamentul nr.220/2025</i>	Compatibil	
Articolul 311 Cerințele de fonduri proprii pentru expunerile față de CPC-urile care încetează să îndeplinească anumite condiții (1) Instituțiile aplică tratamentul prevăzut la prezentul articol în cazul în care au luat cunoștință, în urma unui anunț public sau a unei	<i>Secțiunea a 9-a</i> Cerințele de fonduri proprii pentru expunerile față de CPC-urile care încetează să îndeplinească anumite condiții 156. Băncile aplică tratamentul prevăzut la prezenta secțiune în cazul în care au luat cunoștință, în urma unui anunț public sau a unei informări din partea Băncii	Compatibil	

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
notificări din partea autorității competente a unei CPC utilizate de instituțiile respective sau din partea respectivei CPC, de faptul că respectiva CPC nu va mai îndeplini condițiile privind autorizarea sau recunoașterea, după caz. (2) În cazul în care condiția prevăzută la alineatul (1) este îndeplinită, instituțiile, în termen de trei luni din momentul în care iau cunoștință despre situația menționată la alineatul respectiv, sau mai devreme dacă autoritățile competente ale instituțiilor respective impun acest lucru, procedează după cum urmează în ceea ce privește expunerile lor la respectiva CPC: (a) aplică tratamentul prevăzut la articolul 306 alineatul (1) litera (b) expunerilor lor din tranzacții la respectiva CPC; (b) aplică tratamentul prevăzut la articolul 309 contribuțiilor lor prefinanțate la fondul de garantare al respectivei CPC și contribuțiilor lor nefinanțate la respectiva CPC; (c) tratează expunerile lor față de respectiva CPC, altele decât expunerile enumerate la literele (a) și (b) de la prezentul alineat, ca fiind expuneri la o societate, în conformitate cu abordarea standardizată pentru riscul de credit prevăzută în capitolul 2.	Naționale a Moldovei a unei CPC utilizate de băncile respective sau din partea respectivei CPC, de faptul că respectiva CPC nu va mai îndeplini condițiile privind autorizarea sau recunoașterea, după caz. 157. În cazul în care condiția prevăzută la punctul 156 este îndeplinită, băncile, în termen de trei luni din momentul în care iau cunoștință despre această situație sau într-un termen mai restrâns comunicat de către Banca Națională a Moldovei, procedează după cum urmează: 157.1. aplică tratamentul prevăzut la punctul 145, subpunctul 145.2. expunerilor lor din tranzacții la respectiva CPC; 157.2. aplică tratamentul prevăzut la punctele 153 și 154 contribuțiilor lor prefinanțate la fondul de garantare al respectivei CPC și contribuțiilor lor nefinanțate la respectiva CPC; 157.3. tratează expunerile lor față de respectiva CPC, altele decât expunerile enumerate la subpunctele 157.1. și 157.2., ca fiind expuneri la o societate, în conformitate cu abordarea standardizată pentru riscul de credit prevăzută în Regulamentul nr.111/2018. <i>Prevederi existente - Regulamentul nr.220/2025</i>		
	Anexa 1 la Regulamentul cu privire la tratamentul riscului de credit al contrapărții pentru bănci Lista documentelor care se anexează la cererea de aprobare prealabilă a utilizării metodelor de calcul al valorii expunerii 1. Un document, semnat de persoana împuternicită de bancă, în care să fie: 1.1. descris procesul de aplicare a metodei de calcul al valorii expunerii, prezentate concluziile acestuia, prin care să se confirme respectarea de către bancă a cerințelor		Anexa inclusă în actul național reprezintă o creație națională adaptată specificului procedurii de aprobare prealabilă, prevăzută de legislația internă. Aceasta detaliază și clarifică condițiile și criteriile aplicabile în procesul de autorizare, facilitând astfel o implementare coerentă și eficientă a cadrului legislativ, în concordanță cu particularitățile naționale.

Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9
	specificate la punctul 24 sau 34 pentru aplicarea metodei alese; 1.2. comunicată structura grupului din care face parte banca, autoritățile competente responsabile de supravegherea membrilor acestuia, precum și metoda de calcul utilizată de aceștia - în cazurile specificate la punctul 24 sau 34 din prezentul regulament. 2. Raportul de audit intern în care vor fi apreciate adecvarea sistemului de administrare a riscului de credit al contrapărții și a procesului de aplicare a metodei de calcul al valorii expunerii, fiind urmărită conformitatea cu cerințele specificate la punctul 24 sau 34. 3. Documentele prin care sunt stabilite procedurile menite să asigure respectarea prevederilor capitolului III-V și IX. 4. Formularul C 34.00 privind riscul de credit al contrapărții prevăzut în Instrucțiunea cu privire la raportarea de către bănci în scopuri de supraveghere a rapoartelor COREP însoțit de prezentarea modalității în care sunt determinați indicatorii relevanți pentru liniile de activitate.		